

گه رانموه بو قورتان و سونمت
به تیگیشتی پیشینی توممت
(۵)

مه رامکراوه کان

که خه لکی فه راموشی کردوون
پیویسته لییان به وریا بین

نوسینی

محمد صالح المنجد

پیداچونه و دی

م. صلاح الدین عبدالکریم

وهر گیرانی

کاوه اکرم سهندگای

منتدی اقرأ الثقافیی

www.igra.ahlanontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

گهراڻه بۆ قورئان و سونهت
به تيگه يشتني پيشيني نومعت
﴿٦﴾

حه را مڪراوه كان

كه خه لڪي فه را مۆشى كردوون و پيويسته لييان به ووريابين

وه رگيراني
د. كاوه نه كره م سه نكاوي

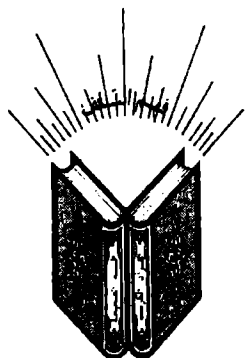
پيدا چوونه وهى
م. صلاحدين عبدالڪريم

چاپى دوو دم

٢٠١٠ زائينى

١٤٣١ كۆچى

ماهی چاپکردن و له به رگرتنه وهی پارێزراوه

به رهه مه کانی

سایتی فیرده و س

www.firdews.com

چاپی دووهم

١٤٣١ ک - ٢٠١٠ ز

زنجیری

گه رانه وه بو قورئان و سوننه ت

به تیگه یشتنی پیشینی ئوممه ت

(٦)

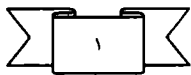
ژمارهی سپاردن

(٢٥٢٩)

چاپخانه

چاپخانه ی زانا - شه قامی مه وه وی

وتهى سايتى فيردهوس

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ .
وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ .
أَمَّا بَعْدُ ...

فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بَذْعَةٌ وَكُلُّ بَذْعَةٍ ضَلَالَةٌ وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ .

خوبينهري به پيژو:

نهم كتيبهى بمردهستت يه كيكه له كتيبه ناوداره كانى «محمد صالح المنجد» بهناوى «محرمات التي إستهان بها الناس يجب الحذر منها» باس له زورتيرنى نمو بابهتانه دهكات كه له شهرىعتى پيروزى ئيسلام دا ههرا مكر اونو له ناو خهلكى دا پشتگوى خراونو فراموش كراون.

وه ههرا باسيكيشى هينابى بهلگى بو هيناوهتموه له قورئان و سوننهت بو نهوى خورتير له سهر چاوړوشنى پى هه لگري و به بهلگوه ههرا مهكان بناسى. وه پروونكر د نهويهكى كورتيش داوه سهارهت به ههرا بابهتيكى.

ههروه كو له ناو يشانه كه يموه دهرده كموى نهوى لهم كتيبهدا هاتووه و باسكراوه زياتر ناماژه بهو بابهتانه كراوه كه شهرىعت ههرا مى كړدوه بهلام خهلكى فراموشيان كړدوه و گوينى پى نادهن.

خوبينهري به پيژو:

کتیب و نوسراو ئه مانه تیکی خاوه نه که یه تی له لای خوینهر، بۆیه پتویسته پارێزگاری لێ بکری و وه کو خوی بخوینهر تهوه و به خه لکی رابگه یه نری و کتومهت وه کو خوی وه رگتیری و بخرته به دهستی خوینهر، هه ر بۆیه دروست نی یه به ناوی کتیبیکه وه شت به خه لکی رابگه یه نری و بدرته پاڵ ئه و کتیبه و له و کتیبه ش دا نه بی و، دروست نی یه بۆ وه رگتیر به ئاره زوی خوی یاری به نوسراوی دانهر بکات و هه ندیکی لابات و هه ندی شتی بۆ زیاد بکات و تیکه لی بکات له گه ل نوسراوی دانهر دا، چونکه ئه وه ده بیته خیانهت و نا پاکی کردن له و ئه مانه ته و درۆ بو هتان کردنه به ده م نوسره که یه وه.

جا یه کێک له و کتیبانه ی ئه و خیانه ته گه ره ی به رام به ر کرا وه له وه رگتیرانه که ی دا ئه مانه ته که ی نه پارێزرا وه درۆی شا خدارو بو هتانی بالدار به ده م نوسره که یه وه کرا وه ئه م کتیبه یه که له ۶/۳۰ سالی ۱۹۹۶ له لایه ن «پیشره و عبدا لقادر» وه، وه رگتیر به سه ر زمان ی کور دی به ناویشهانی «هه رمه فه رموش کرا وه کان»، ئه م وه رگتیر به سه ره تای چاپه کانی یه که م دا سی با سی گه ره و گرنگی له م کتیبه ده ره ی نا و کتیبه که ی به نا ته وای خستوته به ر دهستی خوینهران، ئه ریش «با سی گۆزانی و مۆسیقا و وینه گرتن» بو و.

جا کاتێک خیانهت و نا پاکیه که ی بۆ خوینهران ئاشکرا بو و، وه ره خنه ی لێ گیرا و بو وه قسه و با سی خوینهران، له چاپی دو وه م دا ئه و چه نه د با سی خستوه نی و کتیبه که وه له پیشه کیه که ی دا هه و لی دا به بیانووی بی سه ره و به ره به پاسا ری ئاشه رعی پینه ی خیانه ته که ی بکات و ده لی: ئه و سی با به ته ی که له کتیبه که ده ره ی نه را وه با سه نه کرا وه هه و کاره که ی ئه وه بو و را و بۆ چوونی هه ندی له ما مۆستیام وه رگرتو وه به باشیا ن نه زانی له م زرو فده ئه و با سه نه وه رگتیرم.

به لام کاتێک که ئه و با سه نه ی خستوته نا و کتیبه که وه کو مه لێک خیانه تی تری کردو وه، هه و لی دا وه سه ر با سه کان نه قل بکات به لام نا وه رۆکی وه رگتیرا وه که له گه ل نه صلی کتیبه که دا زۆر دو ورن له یه که وه. له وانه ی که ده ست کا ری کردو وه:

* باسی گۆزانی و موسیقا که سهرتا قسه کانی نوسهری هیناوه و پاشان قسهی «د. یوسف قمرزای» نه قل کردووه و له گهل نوسراوه که دا تیکه لی کردووه، تاوه کو وای نیشان بدات که ئه مه نوسهره که خوی باسی کردووه.

* کاتیك باسی بۆیه کردنی سهرو پریش ده کات به پهنگی رهش، وه کاتیك باسی وینه گرتن ده کات، هه مان خیانهت دووباره ده کاتمه.

ئه مه سه ره پای ئه وهی که به هه وه سی خوی ده ست کاری وه رگێرانه که ی کردووه و چۆتی بۆ هاتی بۆ ئاوه ها وه رگێراره.

سه رچاوهی هه موو ئه وه غه درو خیانه تانه ئه وه یه که ئه وه بابه تانه له گهل حمزو ئاره زو به رژه وه ندی خوی و حیزبه که ی دا ناگو نجی و ترسی خودای له دل دا نی یه و به ر له وه نا کاته وه که سه بی له قیامهت دا لیپرسینه وه ی له گهل ده کریت و له سه ر ئه وه خیانهت و نا پاکیه مه حاسبه ده کریت.

جا **سایتی فیردهوس** وه کو ئه رکی سه رشانی خوی به پیو رستی زانی ئه وه کتیبه وه رگێرته وه سه ر زمانی کوردی و خۆنه ر ئاشنا بکاته وه به ئه صلی کتیبه که و نوسه ر چۆتی نوسیه وه ئاوه ها به یخاته به ر ده ستی خۆنه ری کورد زمان.

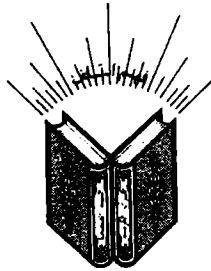
سه ره تاش له م وه رگێرانه دا پێشه کی یه که مان نوسیه وه سه به رهت به حه قیقه تی حه لال و حه رام، که په یه وه ست بوون پێنانه وه ئه رک و وه زفه ی سه رشانی ئینه سانه و، ته نها زاتیکی ش که مافی ئه وه ی هه بی و شیاوی ئه وه بی حه لال و حه رام دیاری بکات ته نها خودایه و به س.

بۆیه ئاموژگاری مان بۆ هه موو خۆنه ر ئه وه یه پێش وه خت ئه وه پێشه کی یه به وردی بخۆنیتته وه جوان دیقه تی له سه رباس و ده ره نجامه کان بدات له هه ر به رگه یه کی، وه له وه پێشه کیه دا هه ر دێر ئه که به گه وه ی نوسرا بی یان خه تی به ژێردا درابی، ئه وه نه تیجه و نه نجام گه ریه کی زۆر گرنگه بۆ هه تا ئینی تینه گه یشتی به سه ری دا مه رۆ، چونکه نه گه ر له وه پێشه کیه تی بگه ی وه کو خوی ئه و جا بو ت ده ره ده که یی که قسه کردن ده رباره ی حه لال و حه رام هه روا کاریکی ئاسان نی یه که خه لکی ئه مه رۆ چا و نه تر سانه به ئاره زووی خۆیان

دهم له حلال کردن و حرامکردن ده کورتن بو بهژوهنندی و پازی کردن و گرد کردنهوی
خه لکی له ده ورو بیری خوی و دهسته و تا قم و حزبه کی .
وصلی الله وسلم علی رسوله الامین، وءاله الطاهرین، وأصحابه الاکرمین ، ومن دعی
بدعوته ، وعمل بسنته علی فهم صحابته إلی يوم الدین.

سایتی فیردهوس

قورئان و سوننت

به تیگه یشتنی پینیشنی نوممت

www.firdews.com

پيشه کی وه رگير

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تینسان پللو پایه کی زور گمورهو بهرزو گرنگی هدی، که هیچ دروست کراویکی نیو
بونموره نایگاتی، نمیش نموده که همرچی له ناسمان و زهیدا هدی خوا بو تینسانی
مل کهج کردوه که سودی لیوهرگری و لهژیانی و گوزهرانی دنیادا لیتی سود
مهندبی.

وه کو خوی پهروردگار خوی دهمووی :-

﴿اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلِيُنْفِقُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾
﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَتَفَكَّرُونَ﴾ (الحج: ١٢ - ١٣)

واته:- همر خوا خوی دهریای بو ئیوه مل کهج و ژیربار کردوه، تا به فرمانی خودا
کهشتی له ناویدا بگپری بئ ئهوی نقوم ببی .. وه بو ئهوی لمر بهخشش و نیعمه تانی
که خودا دایناره لهدهریادا ئیوه لی سود مهندبن .. وه همرچی له ناسمان و
زهیدایه، همر همووی خودا به میهره بانی خوی بو ئیوهی دهستمۆ کردوه بو ئهوی
لهژیانی دنیادا لی بههره مهند بن .. تا ئه مانه به لگو نیشانهی پروون و ناشکرای
تندایه بۆ کهسانی که بیر بکه نموه و بزائن که حیکمهتی دروست بوونی ئه بونموره چی
یه.

کہ واپو :-

واته: ئايا ئادەمىزاد وادەزانى ھەمرا وازى لى دەھىنرىت وبە خۇپايى و بى مەبەست دروست بوە.

وه له جینگه یه کی تر دا خودا ئاوا ده فرموی:-

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَاطِلًا ۚ ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا ۖ قَوْلُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِن
النَّارِ ۖ ﴿٢٧﴾ أَمْ يَجْعَلُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْأَرْضِ أَمْ يَجْعَلُ

الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَّارِ ۖ ﴿٢٨﴾﴾ (ص: ۲۷-۲۸) .

واته: ئیمه ئاسمان و زهوی و ئهوهی ده کهوێته ئیوانیانموه، ههروا به پوچ و بێ
حیکمهت و ههوهنته کاری دروست نه کردوه، ئهو بیرو باوه‌ره‌ی کهوا بزانی به‌بێ
حیکمهت دروست بون، ئهو گومان و بۆچوونی بێ باوه‌رانه، سزای سهخت بۆ ئهو بێ
باوه‌رانه ههیه له‌ئاگری دۆزه‌خدا.

وه‌له‌ عه‌داله‌تی خودایه‌ نابێ کافر و موسلمان له‌یه‌ک ترازودا دابنرێ و وه‌کو یه‌ک و
یه‌ک سه‌ره‌نجامیان هه‌بێ، بۆیه‌ ده‌فرموی:

ئه‌گه‌ر بونه‌هر به‌بێ حیکمهت دروست بووبێ، ئه‌ی ئایا ئه‌وانه‌ی ئیمانیان هه‌ناوه‌
کرده‌وه‌ی باشیان کردوه‌، ده‌کرێ و ده‌گونجێ وه‌کو خراپه‌کاران مامه‌له‌یان له‌ گه‌لدا
بکرێ، ده‌شێ خوای هه‌کیم و کارزان چاکه‌کاران و خراپه‌کاران وه‌کو یه‌ک ته‌ماشایه‌
بکات و یه‌ک هه‌سابیان بۆ بکات.

جائه‌گه‌ر قیامه‌ت و لێ پرسینه‌وه‌ نه‌بێ و به‌ چاکه‌کار نه‌وێژرێ چاکه‌ت کرد و
به‌خراپه‌کار نه‌وێژرێ خراپه‌ت کرد، مانای وایه‌ وه‌ک یه‌ک ته‌ماشاکراون و هه‌ساب
کراون، ئه‌وه‌ش له‌خوایه‌کی دادوه‌ری داناو کارزان و هه‌کیم ناوه‌شیته‌وه‌ .

جاسادام : بونه‌هر هه‌روا به‌گه‌لته‌وه‌ بێ مه‌به‌ست نه‌خراوه‌ته‌ خزمه‌تی

مرۆقه‌وه‌:

که‌واته‌:

**حیکمت و مه به سستیکی گه وړه و پر بایه خ هه یه ، ده بیټ مروژده کو
وه زیفه ی سهر شانی خو ی جی به جی کات ، وه نه و وه زیفه یه ش حه قیکی
خوای په وړه دگاره و ده بی نادای کات .**
وه کو خوای په وړه دگار ده فمرموی :-

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ ۖ ﴿٣٨﴾ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ
وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۖ﴾ (الدخان: ۳۸-۳۹) .

واته: ټیمة ناسمان و زهوی و نهوی له نیوانیان دا هه یه ، هروا بو گالتو یاری دروست
نه کړدوه ، دروستان نه کړدوون ته نها له پیناو به دیه پینانی هه قیکدا نه بی ، که نه
حه قه ش نه رک و وه زیفه ی سهرشانی مروژده ، به لام زوړه ی خه لکی مه سنولیه تی
سهرشانی خو ی نازانی و درک بهو حه قیقه ته ناکات بوړه گومانی واده بات که بونه وړ
به بی مه به ست دروست بو بی .

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأْتِيَةٌ ۖ﴾ (الحجر: ۸۵)

واته: ناسمان و زهوی و نهوی له نیوانیان دایه دروستان نه کړدوه ته نها له پیناو
هینانه دی حه قیکدانه بی ، که مروژده بی نهو حه قه هه لگری و جی به جی کات ،
وه بی گومان قیامه تش دی و له سر نهو حه قه ی که بو ی دروست کرابوون مامه له بیان
له گه لدا ده کړی و نهوی حه قه کمی جی به جی ی کړدی و به جوانی نادای کړدی نهوا
خو ش به ختی و به ختموهری و نوخ ژینی بو خو ی مسوگر ده کات ، به لام نهوی
حه قه کمی به جی نه گه یانده بی نهوا به دبه ختی و چاره پرهی و تال ژینی بو خو ی دابین
ده کات .

وه نهو حکمهت و مه به سته گه وره و گرنکه ی که مرؤڅ له پیتا ویدا دروست بووه و وه کو وه زیفه و نه رکیکی پر بایه خی سه رسانی خوی ده بی جی به جی کات بریتی یه له : به ندایه تی کردنی خوی په روه ردگار.

وه کو خوی په روه ردگار ده فرموی :-

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات: ۵۶) .

واته: مرؤڅ و جنوکه م دروست نه کردوه تنه ا بۆ به ندایه تی کردنی خوم نه بی. وه نه م به ندایه تی کردنه ش گموره ترین حق و مافی که که خوی په روه ردگار له سر مرؤڅی دانابی.

وه کو پیغه مبر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) به (موغاذی کوری (جبل) ی فرمو، نایا ددزانی مافی خوا له سر به نده کانی چی یه؟ نه ویش وتی خواو پیغه مبره که ی باشت ده زانن.

فرموی:-

«حَقَّ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا» .

واته: «حق و مافی خوا له سر به نده کانی نه ویه که بیپرستن و به ندایه تی بۆ بکه ن و هاوبه شی بۆ دانه نین»^(۱) .

که و ابوو:-

مرؤڅ هدا ته نکاته نهو شان و شکزو پله پایه به رزه ی ده بی و نهو ریزو حورمه ته ی ده پار تیزی، که حکمه ته ی خولقی تراوی خوی که به ندایه تی کردنه بۆ خوا له خوی دا دینی ته دی، وه نهو نه رکه ی پی ی سپی راوه به باشی جی به جی کات و به جوانی نادایکات .

ئه گهر نا بههۆی لادان و سه ریچی یهوه و بههۆی کوفرو شیرک و بی باوه ریسهوه ده چیه ریزی ئاژهل و بگره خراپه ریش .

جامادام : ژبانی دنیا بۆ ئهوه به مرۆڤ دراوه که به ندایه تی خوی تیدا بکات :

که واته :-

ژبانی دنیا تاقه دهه فته و مهیدانی تاقی کردنهوهی مرۆڤه و نه تیجه و نه نجامی تاقی کردنهوه کهش له قیامه تدا ده بینئ و ده ست ده کهوئ، وه بابته تی ئهوه تاقی کردنهوه یهش بریتی یه له به ندایه تی کردنی خوا و ته نها په رستنی .

جا له وه وه ده رده کهوئ :

که مرۆڤ بۆ ئه م ژبانه کورت و زوو تی په ره ی دنیا دروست نه که راوه و به دینه هیه تراوه ، به لکو بۆ ژبانیکه هه میشه ی نه به راوه خولقی تراوه که له دوا رۆژدا ده بینئ، وه ئه نجام و به ره مه می ئه م ژبانی دنیا یه ، وه ئه م ژبانه نه به راوه ی قیامه تش ده کرئ به دوو به شه وه به گویره ی تاقی کردنهوه که ی ژبانی دنیا :-

یان به هه شتی په رنازو نیعه ته بۆ ئه وه که سانه ی به ندایه تی راسته قینه یان بۆ خوا کردوه . وه یان دۆزه خی په ر ژان و شینه بۆ ئه وه که سانه ی به ندایه تی یان بۆ خوا نه کردوه و به ته نها ئه و یان نه په رستوه .

وه به ندایه تی و عیباده تیش که ئینسانی له پیناودا دروست بووه :

ناویکی گشتی و گشتگره بو هه موو کردارو گفتاریک که که ئه نجامدان یان خودا پی پی خوش بی و لی پی رازی بی ، وه بۆ دور کهوتنه وه له هه موو کردارو گفتاریک که خودا پی پی ناخوش بی و لی پی نا رازی بی ، به مه رجی مه به ستی نیو دل له کردن و نه کردنی ئه و شتانه ش دا ته نها خودا بی ، وه چو تیه تی و شیوازی کردن و نه کردنه کهش له گه ل سونه تی پیغه مه ردا ﴿صلی الله علیه وسلم﴾ پی کاویک و ته بابی .

وههوه کردارو گفتارانهش که نهجامدانيان خودا بیتی خوښه و لیلی رازیه نهوهیه:

ئوهی خودا فرمانی پی کردبی جی بهجی کری وئوهی خوا قهدهغمی کردوه وازی لی بهیتری . واته گورپرایدل و پابهندی دینی خودا بی هم به عقیده و بیروباور، هم به کردارو گفتار.

جا همرکات پهیرهوی دین و بهنامی خودای کرد و ئوهی خودا فرمانی پیکردبوو جی بهجی کردو، ئوهی خودا قهدهغمی کردبوو وازی لی هیئا ، ئهوا ئه پهری خوشهویستی و ملکهچی بو خودا دهبرپوه و خودای به پهرستاری خوی داناه و پهرستنی بو خودا نهجام داه .

بهلام تهگمر ئینسان پهیرهوی دین و بهنامی غهیری خودا بی و ئوهی خودا فرمانی پیکردبوو جی بهجی نهکا و، ئوهی خودا قهدهغمی کردبوو وازی لی نههینا ، ئهوا خوشهویستی و ملکهچی بو خودا دهرنه برپوه و پهرستنی بو خودا نهجام نهداوه.

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ (الفاتحة: ٥) .

واته : خودایه تنها تو دهپرستین بهجوریک ئوهی تو پیت خوش بی و پتی رازی بی جی بهجی دهکین، وهئوهی تو پیت ناخوش بی و لیلی نارازی بی وازی لی دی نین و توخنی ناکهین، وه همر له توش داوای کومهکی دهکین بو ئوهی یارمهتی دهرمان بی بو تنها پهرستی خوت.

کهوابوو:

ئینسان ناتوانی بەتەواوی ئەو بەندایەتی و عیبادهتە جی بەجی کات کە لە پێتدا دروست بوو تەوێر : ئەوپەری خوشەویستی و ملکهچی بو خودا دەردەبەری، وە ئەو خوشەویستی و ملکهچیش وای لی بکات گۆتەرایەلی تەوێر بو خۆی پەروردگاری دەردەبەری و فرمانەکانی جی بەجی بکات و توخنی حەرامکراوەکانی نەکەوی .

جا ئینسان هەتا زیاتر پابەندی دینی خودا بی و چاکتر جی بەجی کاری فرمانەکان بی و باشتر لە حەرامەکان دوورە پەڕێز بی، ئەوا تەواتر خوشەویستی و ملکهچی بو خودا دەربەریو، بەهەش عیبادهتی کاملتری بو خودا نەجام داو .
بەپێی ئەو باسە پێشوو ئەتوانین بڵین:

پابەندبوون بە حەلال و حەرامەکانی خۆی پەروردگاردو، بەشیکە لەو عیبادهتە کە ئینسان لە پێتدا دروست بوو:

وێکە خودا خۆی دەفرمووی :-

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِن طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (البقرة: ۱۷۲) واتە: ئەي ئێوانەي واباوەرێتان هێناو، لەو رۆزی یە پاک و سود بەخشانه بۆن کە پێمان داو و سوپاس گوزاری بۆ خوا بکەن، ئەگەر بەراستی بەندایەتی بۆ ئەو دەکەن.

لێرەدا خۆی گەورە دەفرمووی ﴿إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ واتە: ئەگەر راست دەکەن عیبادهت و بەندەیی بۆ خوا دەکەن ئەوا دەبێ بە شەریعەتی خواوە پابەند بن و هەرچی خوا بۆی حەلال کردوون ئێوێش دەبێ بەحەلالی بزەن و لیی بەهەرەمەند بن و هەرچی خوا حەرامی کردووە دەبێ بە حەرامی بزەن و خۆتانی لی بەدوور بگرن.

﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾ (يوسف: ٤٠)، واتە: حوکمی حق و دادپەروەری تەنها حوکمی خواوە کە شیاری ئەوە بێ حەلال و حەرام دیاری بکات، وە فەرمانی کردووە کە جگە لەو نەپەرستین و بەندایەتی بۆ کەسی تر نەکەین تەنها خۆی نەبێ.

لێرەدا خواى پەروەردگار دەفرموی: ﴿إِنَّ الْحُكْمَ إِلَّا لِلَّهِ﴾ باسی حاکمییەتی خۆی دەکات کە دیاری کردنی حەلال و حەرام و فەرمان و نەهی، پاشان پابەندبوونی ئێمەش بەو حاکمیت و حەلال و حەرامەى کە خۆی دیاری کردووە بە عیبادهت و تەنها خواپەرستی وەصف کردووە، کە دەفرموی: ﴿أَمَرَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ﴾ وە فەرمانی کردووە کە جگە لەو نەپەرستین و عیبادهت بۆ کەسی تر نەکەین تەنها خۆی نەبێ.

جامەدام:-

پابەند بوون بە حوکم و شەریعەت و حەلال و حەرامی خواوە عیبادهت و پەرستنی بۆ خودا.

کەواتە:-

پابەند بوون بە بەرنامە و حەلال و حەرامی هەرکەس و لایەنێکی دیکە بەندایەتی و پەرستنی ئەنجام دانە بۆ ئەو کەس و لایەنە .

هەر وەکو خواى پەروەردگار باسی حال و کرداری گار و جوله‌که‌مان بۆ دەکات کە یەکیەک لە سەرەکیترین هۆکار و ناقلاترین پیشەیان و قێزەونتترین سیفەتیان کە بوو مایەى کافر بوونیان و لە ڕێگا دەرجونیان ئەوە بوو کە : حەلال و حەرامی غەیری خودایان قبوڵ کرد و بەرنامەى ژانیان لە غەیری خواوە وەرگرت و بەرنامەى خودایان پشت گوێ خست و ئەوەى بەدڵیان بوو هێشتیان ئەوە و ئەوەى بەدڵیان نەبوو لایان برد یان گوێیان و دەست کاریان کرد، تا بەو جوړە حوکم و شەریعەتی خودایان لە کار خست .

وەکو خودا دەفرموی :

﴿ اتَّخَذُوا أَسْبَاطَهُمْ وَرُءُوسَهُمْ أَزْبَابًا مِّن دُوبِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا يُحِيرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ مُبْحَثْنُهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ (التوبة: ٣١)

واته: جوله گه و گاوه کان زاناو پیاو چاکه کانئ خۆیانان کردبوو به خوا له غهیری خوا، چونکه و کردبوو یانیا به فرمانپهوا و به پیچوانه شیعی خوا حه لال و حه رامیان لی وهرده گرتن، وه (عسی) ی کورپی (مریم) یشیان کردبوو به خواجه کی تر له غهیری خوا، چونکه کردبوو یان به فریادگوزاری خۆیان، له کاتی کدا داویان لی کرابوو که پرستن و به ندایه تی ته نها بو یه که پرستراو بکمن که (الله) یه، چونکه غهیری نمو هیچ پرستراویکی حلق نی یه که شیایو نمو بی پرسترتی، وه نمو خودایه زور نمو به زروو پاکتر و پیوژتره که شمریک و هاوبه شی بو دابنری له عیبادهت و پرستن دا.

(عدي) کورپی (حاتم) پیش نمو ی موسلمان بی گاوریوو، که گوئی له پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) بوو نمو ثایه تمی ده خوینده وه، پی ی سهیریوو که چۆن زاناو پیاو چاکان ده کرین به خواو ده پرسترتی، بو یه وتی :-

((إِنَّا لَسَنَّا نَعْبُدُهُمْ)) وتی: نیمه عیبادهتمان بو زاناو پیاو چاکه کانئ خۆمان نه کردوه تاوه کو بیان کهین به خوا و بیان پرستین.

پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فرموی:-

(أَلَيْسَ يُحَرِّمُونَ مَا أَحَلَّ اللَّهُ فَتَحَرَّمُوهُ، وَيَحِلُّونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَتَحِلُّونَ؟) قال، فقلت: بلى، قال ((فتلك عبادتهم))^(١).

^(١) رواه الترمذی، والبيهقی فی الکبری ١١٦/١٠، وحسنه الالبان فی (غایة المرام).

واتە/نایا ئەوان ئەوەی خوا حەڵاڵی کردووە حەرامی ناکەن و ئێوەش شوێنیان ناکەن و بەقسەیان ناکەن و بەحەرامی نازانن؟ وە یان ئەوەی خوا حەرامی کردووە ئەوان حەڵاڵی ناکەن و ئێوەش بەقسەیان ناکەن و حەڵاڵی ناکەن؟))

ووتی:- بەئێ.

پێغەمبەر فرموی ((ئە ئەوە عیبادةت کردن و بەندایەتی کردنی ئەوانه)).

نیمامی (ابن تیمیة) (بەرەحمەت بێ) دەفرموی:-

(فقد بين النبي (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أن عيبادتهم إياهم كانت في تحليل الحرام وتحريم الحلال، لأنهم صلوا لهم، وصاموا لهم، ودعواهم من دون الله، فهذه عبادة الرجل، وقد ذكر الله أن ذلك مشرك بقوله (لا إله إلا هو سبحانه عما يشركون))^(۱).

واتە: پێغەمبەر (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) پوونی کردووە ئەوە کە عیبادةت و بەندایەتی کردنی گاورو جولە کە بۆ زاناو پیاو چاکەکانیان لەحەڵاڵ کردنی حەرام و حەرام کردنی حەڵاڵدا بوو، ئەکە لەنوێژو پۆژوگرتن بۆیان و پارانەو لێیان، ئەنەم گوێزێدەتی کردنە بریتی یە لەعیبادةت و پەرستن بۆ خۆی گەورەش بۆسی کردووە کە شێرک و ھارەش دانانە بۆ خوا وەکو دەفرموی ((لا إله إلا هو سبحانه عما يشركون)).

کەواپوو:

ھەرکەشیش ھەمان کار و پیشەی ئەوان دووبارەکاتووە و بە کوێرە رێچکەیی خوار و خێچیی ئەواندا رێبکات و ئەوان ئاسا دەستکاری حوکم و دەقە شەریعەکان بکات و بەگوێرەیی ھەواو ئارەزووی خۆی و خەڵکی بێزار لەسەر مانەوێ چەمک و زاراوە شەریعەکان بدا، ئەوا ھەمان حوکم و بێزار کە بەسەر گاور و جولەکەدا چەسپی ئەمیش لێوشت دەدات و بەرەو کوفر و بێ باوەری پەلکێشی دەکات.

له‌وه‌وه ده‌رده‌که‌وێت :

که‌ غه‌یری خوا به‌ فەرمان‌په‌وا زانین به‌ جوړتیک که‌ به‌ شیاوی ئه‌وه‌ دابنری حه‌لال و حه‌رام دیاری کات، وه‌ ئیعتقادبوون به‌وه‌ی که‌ غه‌یری خوا بو‌ی هه‌یه‌ سه‌رچاوه‌ی فەرمان و نه‌هی و شه‌ریعت و به‌رنامه‌ و یاسادانان بێ، یان شه‌تیک که‌خوا حه‌لالی کردبێ، ئه‌وه‌ به‌ حه‌رامی دابنێ یان به‌پێچه‌وانه‌وه‌ ، ئه‌وا به‌ (إله) کردنی ئه‌وه‌ که‌س و لایه‌نه‌یه‌ و عیبادت و په‌رستن ته‌نجام دانه‌ بو‌یان .

بۆیه‌: ئا به‌وه‌ جو‌ره‌ی که‌ وترا خوا‌ی په‌روه‌ردگار گوێزایه‌لی کردنی غه‌یری خۆ‌ی و پایه‌ندبوون به‌دین و به‌رنامه‌یه‌کی تر جگه‌ له‌دین و به‌رنامه‌که‌ی خۆ‌ی به‌شیریک و هاوبه‌ش بو‌ خودانان ناو‌بردوه‌وه‌.

وه‌کو ده‌فرموی :-

﴿وَلَا تَطَعُوا لَكُمْ مَسْرُكُونَ﴾ (الأنعام: ۱۲۱)، واته‌: ته‌گه‌ر گوێزایه‌لی بێ باوه‌پان بن و پایه‌ندی حه‌لال و حه‌رامی ئه‌وان بن، ئه‌وا ئیوه‌ش وه‌کو ئه‌وان ده‌بن به‌ موشریک .

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَطِيعُوا قَرِيبًا مِّنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُم بِدِينِكُمْ كَفِرِينَ﴾ (آل عمران: ۱۰۰)، واته‌: نه‌ی ئه‌وه‌که‌سانه‌ی باوه‌پتان هه‌تاوه‌ ته‌گه‌ر گوێزایه‌لی که‌مه‌تیک له‌گا‌ورو جوله‌که‌ بکه‌ن له‌حه‌لال و حه‌رامدا و پایه‌ندی دینی ئه‌وان بێن ئه‌وا له‌دین و ئیمان پاشگه‌زتان ده‌که‌نوه‌ و کافر ده‌بن .

*** خوا‌ی په‌روه‌ردگار فەرمانی بێ کردوین که‌بێ باوه‌ر‌بین به‌ حوکم و به‌رنامه‌وه‌ حه‌لال و حه‌رامی غه‌یری خۆ‌ی و غه‌یری خۆ‌ی به‌ فەرمان‌په‌وا‌ی خۆمان نه‌زانین، ته‌گه‌ر نا به‌کافر بێ باوه‌ر حساب ده‌ک‌رین نه‌که‌ به‌ موسلمان و باوه‌ردار.**

وه‌که‌ له‌م ئایه‌ته‌دا ده‌رده‌که‌وی :-

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ (النساء: ٦٠) .

واتە: ئایا نابینی کەسانێک هەن گومانێ ئمو دەبەن و بانگەشی ئمو دەکەن و لاف و گەزافی ئمو لێدەدەن کە ئیمان و باوەریان هەیه بۆ قورئانی کە بۆ تۆ دابەزیووە و بە ئهوانەش کە لەپێش تۆوە دابەزیووە ، لەگەڵ ئموەشدا دەیانموی دادگەری خۆیان بمرئووە بۆ لای تاغوتەکان و دەیانموی پابەندی حوکمی غەیری خوا بن و غەیری خوا دەکەنە فرمانپەرەوای خۆیان، لە کاتیگدا خوا فرمانی کردووە پێیان کە کافرین بە حوکم و بمرنامی غەیری خۆی و داوای کردووە لێیان کە حوکم و بمرنامی غەیری خۆی قەبوڵ نەکەن ، چونکە شەیتان بەهۆی حوکم و بمرنامە دەستکردەکانی مروئموە دەیموی گومرایان کات و لە ڕینگەیی بەندەیی و خواپەرستی کە بەشێکی پەیرەویکردنە لە حوکمی خوا و ئێلیان کات و بمرۆ شیرک و کوفر کە بەشێکی پەیرەوی کرەن لە حوکمی غەیری خوا پەلکێشیان کات .

کەوا بوو:

هەڕکات ئینسان بەو شیوازه ژیا کە خودا داوای لێ کردووه و پابەندی حەلال و حەرامی دینی خودا بوو، هەم بە عەقیدە و بیروباوەڕ، هەم بە کردار و گفتار، ئەوا ئەو کاتە عیبادهت و بەندهیی بۆ خودا ئەنجام داوه.

بۆیه پێویستە ئینسان حەلال و حەرامی خودا قەبوڵ کات و پیتی پازی بێ و ئموەیی خودا حەلالی کردووە بەحەلالی بزانی و ئموەش خودا حەرامی کردووە بە حەرامی بزانی، ئەگەر نا سەری لمر کوفر و بێ باوەری و شیرکموە دەردەچێ کە گارو جولهکەیی لئوش دا.

و هەر هەروەها پێویستە بە کرداریش بۆ حەلال و حەرامی خودا یە کلابی و ئهوهی خودا فرمانی پێ کردووە جێ به‌جێ کات و ئهوهی وا حەرامی کردووە وازی لێ به‌یێنی، نه‌گەر نا سەری له‌ تاوان و سەریپێچی و مه‌عصیه‌تموه‌ ده‌رده‌چی .

بۆیه‌ مرۆڤ گەر بیهوی ته‌نها خودا پەرست و مه‌وحید بێ و له‌ شیرک و بێ باوه‌ری به‌ دووربێ، ئه‌وا پێوسته‌ ته‌نها خودا به‌ پەرستراو بزانی به‌وه‌ی ته‌نها ئه‌و به‌ شیایوی ئه‌وه‌ بزانی که‌ حەلال و حەرام دیاری کات و بێ باوه‌ری بێ به‌ هه‌موو ده‌ستوو یاسا و به‌رنامه‌یه‌که‌ که‌ حەلال و حەرام دیاری ده‌کات به‌ پێچه‌وانه‌ی دینی خودا.

و هەر هەروەها بۆ ئه‌وه‌ی به‌ ته‌واوی به‌ندایه‌تی بۆ خوا بکات و حق و مافی ته‌وحید و یه‌که‌خواپهرستیه‌که‌ی بدات، ئه‌وا پێویستە هه‌ڵس و که‌وته‌کانی ژبانی به‌گۆڕه‌ی ئه‌و دین و به‌رنامه‌و حەلال و حەرامه‌ بێ که‌ خودا بۆ ئینسانی دیاری کردووه‌، له‌ ژبانی خێزانیدا، له‌ مامه‌له‌و کرپن و فرۆشتنی‌دا، له‌ قسه‌کردن و نان خواردنی‌دا، له‌ ته‌عامول و هه‌ڵس و که‌وتیدا ، له‌ جل و به‌رگ و پۆشاکیدا، له‌پروشتن و پرێکردنی‌دا، هه‌ر هه‌موو به‌ گۆڕه‌ی ئه‌و پرته‌مایانه‌ بێ که‌ خودا وه‌کو یاسا و پرته‌ و شەرع بۆی دیاری کردووه‌ . به‌لام نه‌گەر ئینسان به‌ کردار به‌ پێچه‌وانه‌ی به‌رنامه‌ی خوا جو‌لا‌یه‌وه‌ یان له‌ هه‌ندیکه‌ وابوو که‌ خودا داوای کردووه‌، به‌لام له‌ هه‌ندیکه‌ تر دا و نه‌بوو، یان به‌شیکه‌ی ژبانی به‌ گۆڕه‌ی شەرع بوو، به‌لام به‌شیکه‌ی تری به‌پێی هه‌واو ئاره‌زوی خو‌ی یان خه‌لکی تریبوو ، ئه‌وا به‌ ته‌واوی به‌ندایه‌تی بۆ خودا نه‌کردووه‌ و حق و مافی ته‌وحیده‌که‌ی نه‌داوه‌ و یه‌که‌خواپهرستیه‌که‌ی نه‌قص و ناتواوه‌، وه‌ به‌گۆڕه‌ی دوری له‌ شەرع و نزیکه‌ی له‌ تاوان ته‌وحید و یه‌که‌خواپهرستی یه‌که‌ی لارازو ده‌بی، چونکه‌ له‌ هه‌موو به‌شه‌کانی ژبانی‌دا به‌و شی‌وازه‌ نه‌ژاوه‌ که‌ خوا بۆی دیاری کردووه‌ داوای لێ کردووه‌ .

جا خوی پمروهردگار تاین و بمرنامیهکی بۆ رهوانه کردوین تاوه کو ئیمهش پهیرهوی بکهین و ههلس و کموتهکانی ژیاغانی پی ریک بخهین و بیکهینه بمرنامی ژیاغان و ههلال و حرامی لی وهرگرین، بۆتموهی ئمو مههسته بهدی بهینین که خوی پمروهردگار ئیمه بۆ بهدییهینانی خهلق کردوه، که بهندایهتی کردن و پهرستنیهتی به تاکو تهنها.

وهتهنها دین و بمرنامیه کیش که خوا پی ی رازی بی که بهندهکانی پهیرهوی بکهین و ههلال و حرامی لی وهرگرین تاینی پیروزی ئیسلامه جگه لهو هیچ بمرنامو دینیکی تری پی قهبول نی یه و لینی رازی نییه .
وه کو دهفرمووی :-

﴿وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ واته : رازیم که دینی ئیسلام بمرنامه و یاساو ریسای ژیاغان بی . ﴿المائدة: ۳﴾ .

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (آل عمران: ۸۵) ، واته همرکس دین و بمرنامیهکی تر جگه له ئیسلام قهبول کات و شوینی بکهوی و یاسا و دهستوری ژیاغان و ههلال و حرامی لیوه وهرگری ، ئمو لینی وهرناگیری و لینی قهبول ناگری و له قیامهتیشدا له زهرهمهندان دهبی .
وه کو خوی گهوره دهفرمووی :

﴿قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى﴾ (۱۲۳) ﴿وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى﴾ (طه: ۱۲۳-۱۲۴) .

جا که له منموه رێنمایی و بهرنامه‌ی ژبانتان بۆ هات پێویسته په‌یره‌وی له‌و بهرنامه‌بکه‌ن و شوێنی ئهو دینه بکه‌من که ته‌نها خودا به‌شیاوی په‌رستن داده‌نی، ئه‌وسا ئه‌وه‌ی په‌یره‌وی له‌ رێنمایی من بکات و ئهو عیباده‌ته‌ی که بۆی دروست بووه جێ به‌جێ کات ئه‌وا نه‌ له‌دو‌نیا گومرا ئه‌بێ و سه‌رگه‌ردان ئه‌بێ، وه‌ نه‌له‌ قیامه‌تش دو‌چاری به‌ده‌ختی و سزا ئه‌بێ.

وه‌هه‌ر که‌شیش له‌و رێنمایی و بهرنامه‌ی من روو وه‌رگێڕێ و ئهو عیباده‌ته‌ی که بۆی دروست بووه وازی لێ به‌یێ، ئه‌وه له‌ دو‌نیادا به‌چاره‌په‌شی و تال ژینی ژبان به‌سه‌ر ده‌بات، وه‌له‌ قیامه‌تیش سزاو نازاری به‌ئیش چاره‌پێی ده‌کات و به‌ کوێری خودا هه‌شری ده‌کات.

وه‌کو وتمان ته‌نها دین و به‌رنامه‌یه‌که‌ش که خودا پێی وازی بێ که به‌نده‌کانی په‌یره‌وی بکه‌ن و هه‌لال و هه‌رامی لێ وه‌رگه‌رن ئایینی بیرۆزی ئیسلامه‌ جگه‌ له‌و هه‌ج به‌رنامه‌و دینیکی تری پێ قه‌بوڵ نی یه‌ و لێی وازی نییه‌ ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌یه‌ که خۆی مروه‌قی دروست کردووه ته‌نها خۆیشی مافی ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ و ششیاوی ئه‌وه‌یه‌ که به‌ فه‌رمانه‌وه‌ا یزانی و به‌رنامه‌ی ژبان دابنێ و شه‌ریعه‌ت و یاسا دا‌به‌رێ و هه‌لال و هه‌رام دیاری بکات.

چونکه‌

*ئهم بونه‌وه‌ره و گه‌ردوونه له‌سه‌ره‌تاوه‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگار خۆی هه‌ینایه‌ بون به‌هه‌موو سیفیه‌ت و خاسیه‌ته‌کانی یه‌وه (خالق).

پاشان مانه‌وه‌ی ئهم بونه‌وه‌ره هه‌ر به‌ده‌ستی خۆیه‌تی هه‌ر ئهو به‌رپه‌روه‌ی ده‌بات، به‌پێی یاسا و رێسایه‌ک که‌خۆی بۆی داناوه (المده‌بر).

که وابوو: بونهوهر بوون و نهبونی بهنده به خواوه، نهگهر خوا دروستی نهکردایه و خهلقی نهکردایه نهتهبوو، ههروه ها مانهوهی بونهوهریش بهنده بهخواوه نهگهر دهستی لی بهردا لهناو دهچی .

بۆیه: - ههروهك چۆن بوونی گهردوون و بونهوهر پیوستی به خوی پهروهردگاره و بۆ پیدابوونی پهکی لهسهر خوا كهوتوو بهبی خوا نابیی:

به ههسان شیوه:

بهپرتوه چونی ژبانی بونهوهریش و بهردهوام بونیان پیوستی به خوی پهروهردگاره و بۆ مانهوهیان پهکیان لهسهر خوا كهوتوو، نهگهر خوا دهست لهبونهوهر بهردا نهوا ناتوان لهسهر ژبان بهردهوام بن و درێژه بهژبان بهدن .

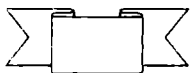
سهرنج دهری نهه گهردوونه جگه لهتواوی و پوختی نایابی و بی خموش و خالی چیت نایینی، تهناوت بز یهك دانهخموش و ناتواوی بهگهری نایدۆزنتمه .

نهگهر یهكێك لهه گهردوونه رامیینی تیدهگات چهند به پوختی و نایابی خولقیتراره و ههموو شتیك به نهندازهی گونجاوی خۆی له شویینی شیاری خۆی دانراوه لهدروست بویندا نهو پهپی دانایی و زانایی تیدا پهچار کراوه.

وهكو خوی پهروهردگار خۆی دهفرموی :-

﴿الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوتٍ فَإِنَّجِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ ۚ﴾ ثُمَّ أَتِجِ الْبَصَرَ كَرْنَيْنِ يَنْقَلِبُ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ﴿٤﴾ ﴿(الملك: ٣ -

٤)، واته: خاوهنی ئیوه نهو زاتهیه كهحموت ناسمانی لهسهریهك دروست کردوه، وه لهناو دروستکراوهکانی خوا دا هیچ نارێکی و نا تمواویهك نابینری بهلکو لهو پهپی تمواوی و مهحهکهمیدان، جا نهگهر لهو راستی یه گومانیکت هیه چهاو بهگیتره

ببینه، بزانه هیچ نارێکی یه که دهبینی ؟، پاشان جار له دواى جار چاو بگێرهوه و بروانه سه ره بجام چاوت بهزه بونی ده گهریتتهوه و هیچ ناتمهوا یه که له گهر دووندا نادۆزیتتهوه.

جا ههروه که چون له دروست بوونی بوونهوه ردا نارێکی و کرچ و کالی نابینرێ، بههه مان شێوه ئهوه بهرنامهو رێسایه ی که بوونهوه بهرپوه ده بات و کراوه به سیسته می ژبانی بوونهوه ناتمهوا ی کهم و کورێ تیدانی یه.

ههروه ها هه ره وه که چون گهر له دیاره سه روستی یه کانی ئه مه بو نهوه ره هه ره کهم و زیاده یه که له ئه ندازه و قه باره و خیرایی و چۆنیه تی و چه ندیتی دا بکری، ژبان و وه زع تێک ده چی، بههه مان شێواز گهر به ئه ندازه ی نوکی ده رزیه که ده ستکاری ئه وه یاساو رێساو بهرنامه یه بکری که خودا بۆ بهرپوه چونی بو نهوه ر داینا وه ، ئه وه به ته ئکید نه که هه ره حال و گوزه ران تێک ده چوو به لکو هه ره له سه ره تا وه دروست نه ده بوو.

که وه ابوو: تێکرای ئه مه بو نهوه ره و گهر دوونه به جو رێک دروست کراوه و هه لخوا ره و، به شێوا زێک هه لده سو رێ و بهرپوه ده چی، له گه ل ژبان و گوزه رانی مرۆفدا گو نجی ترا وه و ساز تئرا وه، که نه که هه موو بگه ره گهر ته نه ها شتێک له شته کانی شی وه و چۆنی ته یه که ی بگو رێ ژبان و گوزه رانی ئی نه سان تێک ده چی.

جا ههروه که چون بو نهوه ره و گهر دوون دروست بوون و بهرنامه ی بهرپوه چونی له لای نه خوا وه یه، بههه مان شێوه مرۆ قیش هه روا یه، مرۆ ف دروست بو نه که ی له خوا وه سه ره چا وه ی گرتوه و بههۆ ی ئه وه له نه بو نه وه ها ته ته بوون، بههه مان شێوه بهرنامه ی بهرپوه چونی ژبانی شی وه هه ره بێ له لای نه خودا وه بۆ دیاری کری.

خوا ی په ره ر دگا ر له چه نه ده ها شو ی نی قور ئاندا، ئه وه راس تی یه ی دا وه به گو ی ی خه لکیدا که ههروه که چون دروست بو نیان له خوا وه سه ره چا وه ده گری، بههه مان شێواز

دەبێ حەڵاڵ و حەرامیان هەر لەخواوە بۆ دیاری بکری، وەبەرنامە و یاساکانی ژبانیان تەنھا لەمۆه وەرئێگرێ. وەکو دەفرموی :

﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْآخِرُ﴾ (الأعراف: ۵۴)، واتە: ئاگادارین دروست بوونی مەخلوقات و بەدیھاتنیان تەنھا لەلایەن خوداوە پێک خراوە و بەدیھێنراوە ، بەهەمان شێواز بەرنامەی ژبان و حەڵاڵ و حەرامیشیان هەر لە لایەن خوداوە بۆ دیاری دەکری و بۆیان دەنێری .

جا مۆژە کە یەکیکە لەدروست کراوەکانی خودا، وە خوا ی پەروردگار سروشت و فیتەتیکی لە مۆژدا دروست کردووە، هەر بەگوێرەی ئمو سروشت و فیتەتەکی کە لە مۆژدا ھەیە خوا ی پەروردگار دین و بەرنامەی بۆ ناردووە.

وە ئمو بەرنامەو دینەکی کەخوا بۆپێکخستنی ژبانی ئینسان ناردوویەتی ھەم لە گەڵ سروشت و فیتەتی مۆژدا گونجێنراوە، ھەم لەگەڵ یاسا و پێساکانی بپرتووەچونی گەردوونیشدا سازێنراوە.

جاھەرۆک پێشتر وتمان بونمەر بەخۆی و وزیفەکانی یموہ لەپێناو مۆژدا دروست بوو و بەدیھاتوو، جا ھەمکات مۆژ ژبان و گوزەرانی بەپێی ئمو بەرنامەو یاسایە بوو کەخوا بۆی دانائو ، ئمو ئیش و وزیفەکی مۆژ لەگەڵ یاسا و پێساکانی گەردوونیشدا سازگارو تەبا دەبن، بۆیە بونمەریش خزمەت کاری مۆژ دەکات و لەبەرژووەندی و سودی مۆژدا کاردەکات و ھەڵدەسوێ .

بەلام گەر مۆژ لە بپرتووەچونی ژبانیدا پەپەرھوی بەرنامەییەکی تر بوو، وە لەژبان و گوزەرانییدا یاسا و پێساکی تری بۆخۆی ھەڵبژارد ، ئمو سەرھای ئموەکی لەگەڵ سروشتی خۆیدا تێکگیان و بپریە ککەوتن دروست دەبێ، ئیش و وزیفەکەشی لەگەڵ

ياسار پيساکانی گهردوندا دژبه يهک و جيا ده بئ، ههر بۆيه بونه وهرش خزمهت کاری مرۆڤ ناکات و له بهر ژه وهندی مرۆڤدا کارناکات وهه لئاسورئ.

له قورتاندا ههندی نمونهی رۆشن ههمن بۆ سملاندنی ئهم باسو ئهو راستيه مان به جوانی بۆ باس ده کات.

بۆ نمونه خوای پهروهردگار باسی (نوح) مان بۆ ده کات له سوپه تی (نوح) دار ده فرموی :

﴿ فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّهُ كَانَ غَفَّارًا ﴿١٠﴾ يُرْسِلِ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا ﴿١١﴾ وَيُمْدِدْكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَيَجْعَلْ لَكُمْ جَنَّاتٍ وَيَجْعَلْ لَكُمْ أَنْهَارًا ﴿١٢﴾ ﴾ (نوح: ١٠ - ١٢)

نوح فرموی : ئه ی بهروهردگار به قومه که ی خۆم ووت : داوای لیخو ش بوون له پهروهردگارتان بکهمن و بگهڕینهوه دهست له خراپه تاوان هه لگرن.

ئهو جا (نوح) فرموی :- ته گهر ئیه باوه په یتن و ته نها خودا بهیستن و په شیمان بینوه له شیری بۆ خودا بهیاردان، ئهو بارانتان په یتا په یتا و به لیزمه بۆ دهبارئ، وه دارایی و مندالی زۆرتان پی ده به خشی، وه چه ندین باخ و بیستانتان ده داتئ، وه ئوای روهباری زۆرتان بۆ به دی دینئ .

(نوح) هوشیاریان ته کاتمه که هوی بی رۆزی و بی پیتی زهوی و قات و قری و کهمی ئاو و باران و بهر کهت ئهو شیرک و بی باوه پی یه که کردوویانه به بهرنامه ی خو یان و له سهری ده رۆن .

بۆیه: ته گهر مرۆڤ بهو جوړه ژیا که خوا داوای لی کردوه و دین و بهرنامه ی خوای کرده پيساو یاسای بهرپوه چونی ژیا نی خۆی ئهو هه موو بوونه وهر (خوړ و مانگ و

ئاو و باو و باران) و تمواری ئه شتانهی که له دهووبه بیدان هاوکاری له گهڵ ده کهن و له بهرژه و هندی مرۆڤ ده جۆلێنمه و کار ده کهن.

به لām ته گهر بهو شیوهیه نه بوو که خودا داوای کردوو و له سههر پێساو به برنامهی یه که خوا به رستی نه جۆلایمه و شیرک و کوفری په یه و کرد ، ئهوا له بهری ئهوهی باران به بارێت به سههریاندا ، بهرد ده بارێت و ده بیته هۆی مههرگ ، وه کو قهومه کهی (لوط) ، وه له جیاتی ئهوهی باران به بارێت به بیته مایهی ژبان بو مرۆڤ و درهخت ، ده بارێت و ده بیته مایهی غهرق و تیا چوون وه کو قهومه کهی (نوح).

که واته :-

ئیش و کاری بونهوهر و مرۆڤ په یه و هندی توندوتۆڵی پێکهوه ههیه و ناتوانی ئیشه کانیان لێک دا بهرنی ، بۆیه ئهوا یاسا و پێسا بهی بو بهرتهو چونی بونهوهر و ژبانی مرۆڤ داده نری پێویسته سازینراو گوتهو بهن له گهڵ یه کتر و دژیه یه و جیا نه بن .

جا له بهر نه وه :-

پێویسته هه موو لایه نه کانی ژبانی مرۆڤ به گوێرهی سیستم و یاسا و برنامه یه که پێکه خری ، که هه م له گهڵ سروشتی مرۆڤ خۆی دا به گوتهی ، هه م له گهڵ یاسا و پێسا کانی گهردو نیشدا به ساز .

دیاره ئه مهش که سیك ده توانی پێکی به خات و ته بهامی به دات که سروشتی ههردووکیان (مرۆڤ و گهردوون) ی له پێش چاوی .

جا ته نهها که سیك که سروشتی (مرۆڤ و گهردوون) ی له پێش چاوی و ئه م سهرو ئه وسهری گرتبی که سیك که :-

خواهه نى عيلم و زانستىكى بى سنورى وابى كهدهورى ههموو شتىكى گرتبى و شتىك نه بى له عيلم و زانسته كهى ده رچى، وه خواهه نى تواناو ده سه لاتيكي ره هاى وابى كه هيچ شتىك له سنورى ده سه لات و تواناى قوتارى نه بى .

چونكه :

عيلم و زانسته بى سنوره كه پيوسته: بو ئهوى ههم عيلم و زانستى به سروشتى مرؤف و گمردوون هه بى، ههم عيلم و زانستى به سهر ههموو ريگاكانى ژيان دا هه بى، تاوه كو بزانهى كه كام بهرنامه و ريسا بو مرؤف گونجاوه بو ئهوى ههم له گهه سروشتى مرؤف بگوئى، ههم له گهه سروشتى گمردوونيش بسازى، وه تاوه كو بزانهى له سهرجه مى ههموو ئه ريگايانهى له دونيادا دينه بهرده مى مرؤف كاميان گونجاو له باره بو مرؤف و له گهه سروشتيدا تيك ناگيرى .

وه ههمروه ها ده سه لات و تواناكه ش پيوسته: تاوه كو به هويه وه وابكات ئه سروشتهى كه مرؤف و گمردوونى له سهر دروست بوون بهرده وام بپننه وه و نه گورين، تاوه كو له گهه بهرنامه و ريساكاندا گونجاوى سازگارى بپارين پيوستى به گوران نه بى .

جا له بهر نه وهى :-

مرؤف ئهوى علم و زانستهى كه ههيه تى سنورداره و ناتهاوه، وه ههموو ريگاكانى ژيان شاره زانى يه و لى شاراهيه، ته نانه ت نزيكترين ساتى داها تويشى له بهر چا و نى يه چهندين بهر بهستى له ريدايه، وه عيلم و زانستى تهواوى به سهر سروشتى مرؤفا نى يه و لى بى ناگايه:

بويه :-

ناتوانيت له سهرجه مى ئه ههموو ريگايانهى ژيانيدا ريگاي گونجاو و له باره بدوزيته وه و ده ست نيشانى بكات كه هه ماههنگ و گونجاو بى له گهه سروشتى مرؤفا.

کہواتہ مروف زانستہ کہی ناتہ واوہ چونکہ :-

كەوابو: - مەرۇڭ بەھىچ شىۋەيدەك ناتوانى بىرنامى ژيان بۆمرۇڭ دابنى و پىنگاى
گونجاو بۆ مەرۇڭ ديارى بىكات لەكاتىكىدا خوى ھىچ شىتىك دەربارەى ئمو پىنگايە
نازانى.

جالبہر نہوہ :-

**تہنہا ریگہ چارہی مرقۃ نہوہیہ ہر وہک چؤن دروست بوون و سروسٹاندنی
لہ خواوہیہ، بہہمان شیوہ دہبئی دین و بہرنامہی ژبانیشی ہر لہ خواوہ بو
دیاری کری.**

*** ھەر لېيەر ئەمە بوو :-**

هەرله‌گه‌ڵ دابه‌زینی (ئاده‌م و حه‌وا) بۆ سه‌ره‌زه‌وی، خوای په‌روه‌ردگار به‌رنامه‌و شه‌ریعه‌ت و یاساو پێسای ژیهانیشی بۆ دابه‌زانده‌ن، که‌ده‌یه‌ت به‌پێی ئه‌و به‌رنامه‌ خوایه‌ ژیهان به‌ڕێ بکری و ده‌ستوری ژیهان ته‌نها له‌خواوه‌وه‌رگه‌ی.

﴿ قَالَ أَهَيْطًا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَلِمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ﴿١٢٤﴾ ﴾ (طه: ١٢٣ - ١٢٤) ،

دوای ئهوی که خودا فرمانی دا بهدابزینی (ئادهم و حهوا)، پاشان فرموی :-
 جاکه له منموه پرتنمایی و بهرنامهی ژیاقتان بۆ هات پیتوسته پهیرهوی لهو
 بهرنامهبکهمن و شوینی ئهو دینه بکهمن، ئهوسا ئهوی پهیرهوی لهپرتنمایی من بکات
 و ئهوی من دیاریم کردووه بهو شیوازه ژیا ئهوا نهلهدونیا گومرا ئهبی و سهراگردان
 ئهبی، وه نهله قیامهتیش دووچاری بهدبهختی و سزا ئهبی. وهههراکهسیش لهو
 پرتنمایی و بهرنامهی من ڕوو وهگێڕی و پهیرهوی بهرنامهیهکی تربی، ئهوه له
 دونیادا بهچارهپهشی و تال ژینی ژیان بهسهرا دهبات، وهله قیامهتیش سزاو ئازاری
 بهئیش چارهپهشی دهکات و به کویری خودا حهشری دهکات.

بۆیه دهتوانین بڵین :

ههواسازگاری و ههواگونجای له نیوان بهرنامهی خواو سهروشتی مڕۆڤ شتیکی ڕوون

و بی چهندوو چوونه :

*** جا ههروهک چۆن:**

خوای پهروهردگار لهناو ههموو ههسارهکانی گهردوون دا زهوی بۆ مڕۆڤ ههلبژاردووه،
 کهزهویش به جوړتیک سازکراوه و ههلهخراوه، کهههله و ممرجی ژیان و گوزههانی ئینسان
 برهخسینی و سهراجهم پیدایهستی یهکانی بۆ فهراهم بهیستی، کههیچ شتیکی نی یه
 مڕۆڤ پیتوستی پیتی بی و لهزهوی دا دهست نهکهوی و به جوړتیک که مڕۆڤ پیتوستی
 بهوه نی یه ڕوو له ههسارهیهکی تر بکات، وهههرا ههسارهیهکی تر ههلبژێری ئهوا ژیان
 و گوزههانی لی تیک دهچی، چونکه لهگهڵ پیکهاتهی لاشهی و بهدهنیدا ناسازی و
 ناگونجی.

بەھەمان شیۆه:

هاو گونجای له نیوان بهرنامهی خواو سروشتی مرۆڤ شتیکی روون و بی چهندو
چونه.

ههروه ها خوی داد گهر و هه کیم زۆر بهروونی و راشکاری رایگه یاندوه که (شریعت و بهرنامهی خوا) و (سروشت و فیه تهی نینسان) دوو روی یه که حقیقه تن و له سه داسه د پیکار و گونجاو وه که یه کن. وه کو خوی ده فرموی:-

﴿ فَأَقْرَ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا يَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (الروم: ۳۰)،
واته: به جوانی و پاکی رووبکه له دین و بهرنامهی یه که خواپهرستی ، ئه دینمی که خوا سروشتی خه لکی له سهر سروشتاندوه و گونجاندوه، دروست کراوه کانی خوا گۆرانی به سهردا نایهت بویه دین و بهرنامهی ژیا نیشی نابی بگۆردی ، ئا ئه وهش دین و بهرنامهی راست و دروسته چونکه ته نه ها خودا به پهرستراو ده زانی و هه لال و حهرام له وه وه وهرده گری، به لام زۆریه ی خه لکی نایزانن .

که وایوه:-

(شریعتی خوا) و (سروشتی خه لکی) ههردووکیان له یه که سهرچاوه هه هاتون و یه که خاره نیان هه یه.

(سروشتی خه لکی) دروست کراو و کرده وهی خوا یه، وه (شریعتی خوا) ش فرمان و فرمایشتی خودایه، جاییگومان خودای زانا و به توانا فرمایشت و کرداری کۆک و ته بان و دژبه یه که و جیا نین .

کے وائے :-

حوکمی حلق و دادپروهرانه تنه‌ها حوکمی خوایه، همروه‌ها تنه‌ها نموه کدشیاو بیت شهریه‌ت و بدرنامو حلال و حرام دابنی فرمانی کردووه جگه لمو نه‌پیرستین، وه شمرع و دین وهرنه‌گرین تنه‌ها لموه‌وه نه‌بیت.

﴿ذَٰلِكَ الْبَيْتُ الْأَقْبَمُ﴾ شریعت و برنامه‌ی خودا گونجاوه و له‌باره له‌هممو
ره‌وانگه‌یه‌کموه، چونکه‌پی‌کارپی‌ک و همه‌ماه‌نگه له‌گه‌ل سروشتی مرؤ‌دا، وه‌شریعت
و برنامه‌کمی له‌لوت‌کمی هم‌ره بمرزی راستی و داد‌گم‌ری دایه ﴿وَقَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ
صِدْقًا وَعَدْلًا﴾ (الأنعام: ۱۱۵).

به لام بداخموه ﴿وَلَيْكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ﴿۲۰﴾ زوړیږی خه لکي
ناوه ها دینی خویان نه ناسیووه، چونکه نه زانن، بویه خوکی خوا - که دروست
کاریانه - پټ ده که نموه و خوکی مرؤثیکی دروست کراوی وه کو خویان
هه لده پټ ترن.

﴿ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْتَغُونَ ۚ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنْ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴾ (المائدة: ۵۰) ،
 واته: نایا حوکمی جاهیلیہ تیان گہرہ کہ؟! و دہیانہوی کہسانی جاہیل و بی دین بین
 بہ فرمانرہ وایان؟! بۆ کئی ہدیہ حوکمی لہ حوکمی خوا باشتربی؟! کئی فرمانی لہ
 فرمانی خوا حقی ترہ؟! .

بۆيە مەرج نى يە ھەركەس راست بويىدە پەي بىر حەقىقەتە شەرىعتى خاۋابات،
ھەر ۈك چۆن ھەموو كەس سىر لەنھىتتى يەكانى بوندىر دەرناكات، بەھەمان شىۋە
ھەموو كەسش ھەست بەدە ناكات كەشەرىعتى خوا لەلوتكەي ھەدەرىزى

داد گمريداو، پهي بهوه نابات كه بهرنامه كهی ﴿وَقَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا﴾ (الأنعام: ۱۱۵) بۆيه حوكمی جاهيليهت هه لده بژيترن و حوكمی خوا رهت ده كه نهوه. جا ئهوكه سهی بيهوی شهريعت و ياسا يهك بزمروژ دابنئ كه پيچموانهی شهريعت و بهرنامهی خوابی، بۆئوهی مروژ بهروه به خهوهری و ئوخ ژينی بهری، پيش هه موو شتيك و له هه موو شتيك زه رورتر و ئاسانتر ئه بی له يیری ئه وه دابی سروشت و فيتهتی مروژ بگورئ، تاوه كو بتوانئ له گه ل ئه و ياسا و بهرنامه دهست كرده دا بيگو نجيئ.

دهره نجاميش دووشته، يان ئه وه تا به وتری ده توانئ سروشت و فيتهتی مروژ بگورئ يان ئه وه تا ناتوانئ، كه بوژري ناتوانئ ئه و خوی وه لامی خوی داوه ته وه. به لام گهر بگوتري ده توانئ سروشتی مروژ بگورئ ئه وه ش درۆيه کی گه وه و ئاشكرا و ناقولایه، چونكه ته نها كه سی كه بتوانئ سروشتی مروژ بگورئ، ئهوكه سهيه كه مروژی دروست كرده بی كمزاتی (الله) يه، وه خوی پهروه رد گاريش به راشكاوی رايگه ياندوه، ئه و سروشتهی كه خودا مروژی له سهر سروشتاندوه گورانی به سهردا نايهت.

﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا يَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَٰكِنَّا أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (الروم: ۳۰)، واته: به جوانی و پاکی پووبكه له دين و بهرنامهی يه كه خوا په رستی بكه، ئه و دينه ی كه خوا سروشتی خه لکی له سهر سروشتاندوه و گونجاندوه، دروست كراوه كانی خوا گورانی به سهردا نايهت، كه و ابو دين و بهرنامهی ژيانه كه يشی نابئ گورانی به سهردا بيت، تا ئه وه ش دين و بهرنامهی راست و دروسته چونكه ته نها له لایه ن خوا وه

دارپژاوه و له گهل سروشتی مرۆڤ دا گونجاو سازینراوه، به لام زۆریه خه لکی ئاوه ها دینی خویان نه ناسیوه، چونکه نه زانن.

که وابهو: - سروشتی مرۆڤ گۆرانی به سهردا نایهت، هه له سهره تاوه چۆن دروست بووه هه را دمییتهوه.

جامادام نه گۆپیت: ههردین و بهرنامو یاساو شه ریعه تیکیشی بۆ دابنری که پیچموانه ی دینی خوابی ئهوا پیچموانه ی سروشت و فیه ته ی مرۆڤیشه.

بۆیه: - هه رگیز مرۆڤایه ته ی له سایه ی بهرنامو یاساو شه ریعه ته مرۆڤ کرده کان نه هه ساوه ته وه و ئۆخه ی له ژانی نه کردوه و پوه ی له به خته وه ی نه کهوتوه و خۆش به خته مسۆگه نه کردوه، به لکه مرۆڤیان به وه هه لدیری به ده به خته و تاریکایی کوفرو گێژاوی شیرک و زۆنگاوی تاواندا بهردوه و سهره نجامیش له ناو لیتاوی چاره ده شی و تال ژنیدا گیریان خواره وه و فهوتیان کردوه.

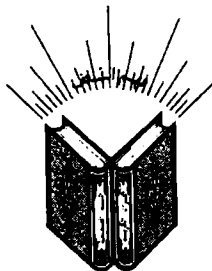
له کوتهای دا:

داواکارم له خوی به بهزیی و به پهحم که لهم کاره ماندا به ئیخلاص و ئه وه مه بهست بوون به هه ره مه ندمانی کردبێ و.... به ئیتباع و شوینکهوتنی پیغه مبه ره که ی رێژدارمانی کردبێ وه له پیسای ریاو غهیری ئه وه مه بهست بوون خاوتنمانی کردبێ و.... له کویره رێچکه ی بیده وه شوینکهوتنی غهیری پیغه مبه ره که ی رێژگارمانی کردبێ .

داواکارم له خوی بهرزو پیرو بهرده و امان کات له سهر ته نها په رستنی خۆی و ته نها شوین کهوتنی پیغه مبه ره که ی و ته نها پهیره و کردنی دینه که ی، وه و امان لیبکات ئه وه ی ئه وه به حه رامی داناره به حه رامی بزانی و توخنی نه کهوین، وه ئه وه ی ئه وه حه لالێ کردوه به حه لالێ بناسین و لێ به هه ره مه ندین.

و ەداواکارم لێی بمان پارێزێ و لەموکەسانەمان نەکات کەبەپێی هەواو ئارەزووی خۆیان و بەگۆڕەری بەرژەوێندی شەخسی و مەزەهەبی و حزبی دەم لەحەڵاڵ و حەرام دەکوێن، وە بۆ بەرژەوێندی دنیای خۆیان حەرام حەڵاڵ دەکەن و حەرامیش حەڵاڵ دەکەن، وە دین بەپێی تەقلیدی کوێرانەیی مەزەهەبیانە و شوێنکوێنی ناخاڵیانەیی حیزبیانە پیادەدەکەن ، وەقورئان و سوننەت بەگۆڕەری بۆچونی پزواو تەپییوی خۆیان تەفسیر دەکەن ... وە لێکدانەویان بۆئەو دوانە گۆی بەپیشینی چاکەیی ئومەت نادن.. خوای گەورە لە هەناسەیی ژەهراوی و شوبەهی بوگەناوی ئەو جووژە کەسانە بپارێزێ و وامان لێ نەکات وەکو ئەوان بەرژەوێندی دنیایی حەق و ناحەقمان لێ تێکەڵ بکات و لەئاست و تن و بیستنی حەق کەو کاسمانکات

وصلی اللہ وسلم علی رسولہ الامین، وءالہ الطاہرین، وأصحابہ الأکرمین ،
ومن دعی بدعوته ، وعمل بسنته علی فہم صحابته إلی یوم الدین.

قورئان و سوننەت

بە تێگەشتنی پیشینی ئومەت

کاوە اکرم سەنگاوی

٢٠ی رمضان. بەرامبەر ٢٠/٩/٢٠٠٨

پیشه‌کی نوسهر

إن الحمد لله ،نحمده ونستعينه ونستغفره ، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ، ومن سيئات أعمالنا من يهده الله فلا مضل له،ومن يضل فلا هادي له ،وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له ،وأشهد أن محمدا عبده ورسوله .

خوای پهموردگار کومه‌لئک کردارو گفتاری له‌سهر به‌ندکانی پیوست کردوه و فمرزی کردوه له‌سهریان، بویه نابی به‌کم تماشاکرین و که‌مترخه‌میان تیدا بکری، وه‌کومه‌لئک سنوری داناه بو‌نموی لیتی نه‌ترازین، بویه نابی بشکینرین و سهریچیان تیدا بکری، هندی شتی پیوست کردوه و ده‌بی جی به‌جی کرین، وه‌هندی شتیشی حرام کردوه و نابی ده‌ستیان بو‌بری .

وه پیغه‌مبهر ﷺ ده‌فمرموی:

« مَا أَحَلَّ اللَّهُ فِي كِتَابِهِ فَهُوَ حَلَالٌ وَمَا حَرَّمَ فَهُوَ حَرَامٌ وَمَا سَكَتَ عَنْهُ فَهُوَ عَافِيَةٌ فَأَقْبِلُوا مِنَ اللَّهِ عَافِيَتَهُ فَإِنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُنْ نَسِيًّا ». ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ (وَمَا كَانَ رَبُّكَ نَسِيًّا) .

واته: « نهموی که خودا له‌کتابه‌کمی دا‌ه‌لالی کردبی، نهمه‌ه‌لاله، وه‌نهموش که خودا حرامی کردبی نهمه‌ه‌رامه، وه‌ه‌درشتی که خودا باسی نه‌کردبی و لیتی بی‌ده‌نگ بو‌بی، نهمه‌ لئی بو‌راوه و چارپوشی لئی کردوه، جا‌نی‌ه‌ش لی‌بون و چارپوشی خودا وه‌یگرن و لیتی سو‌دمه‌ندبن، پاشان نهم

ثابته می خویندوه که خودا هیچی له بیر نهچووه له حلال و حرام بوتانی دیاری کردوه «^(۱)».

وه حرامکراوهکانیش بریتین له سنوره قهدهغه کراوهکانی خودا، بو ره پیویسته له سمر بندهکانیش سنورشکیینی نه کهن و توخنی حرامکراوهکان نه کهن .

وه کو خودا ده فرمووی: ﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُهَا﴾ البقرة: ۱۸۷ واته: « ئهوی که حرامکراوه سنورهکانی خودایه و توخنی نه کهن ».

وه خودای گموره هه ره شمی سهخت و بهتیشی کردوه لهو کهسانهی که سنورهکانی خودا دهشکینن و نزیککی حرامهکان ده کهن. وه کو خودا ده فرمووی:

﴿وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ﴾ النساء: ۱۴

واته: « هه کهس له فرمانی خودا و پیغه مبهه کهی ده رچی و یاخی بی و، وه سنورهکانی خودا ببه زینتی و نزیککی حرامهکان ببیتهوه، ئهوا خودا ده بخاته نار ناگرێکهوه به هه می شهیی تییدا ده مینیتهوه، وه له نار ئهوا ناگره دا سزایه کی ریسوا کهری بو هیه ».

وه خو پاراستن و دووره پهریزی له حرامکراوهکان و توخنه کهوتنیان پیویست و واجبه له سمر موسلمان .

به لگهش ئهوهیه که پیغه مبهه ﷺ ده فرمووی:

(۱) رواه الحاكم ۳۷۵/۲ وحسنه الألبانی فی غایة المرام ص: ۱۴

«مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَبُواهُ وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَافْعَلُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ».

واته: «هر شتی‌کم لیتان قه‌ده‌غه‌کرد خوتانی لی‌ بپاریزن، وه‌هر شتی‌کم

لیتان داواکرد، ئه‌وا به‌گویره‌ی توانای خوتان جی‌ جیی‌ بکه‌ن»^(۱)

به‌لام به‌داخه‌وه‌ هه‌ندی‌ جار هه‌لو‌ستی خراپ و نه‌گو‌نجاو له‌ ناو خه‌ل‌کدا ده‌بین‌ری‌ به‌رام‌به‌ر به‌ هه‌رام‌کراوه‌کان، هه‌ندی‌ که‌سی‌ ده‌روون لاوازو هه‌واو ئاره‌زو په‌رست و که‌م علم و زان‌ست، کاتی‌ک گوی‌ بیستی‌ هه‌رام‌کراوه‌کان ده‌بن و پیا‌ن ئه‌وتری‌ ئه‌وه‌ هه‌رام‌ه، ده‌ست به‌جی‌ هه‌راسان و بی‌ تا‌قه‌ت و جا‌پ‌ز ده‌بی‌ و سکا‌لاه‌کات و ده‌آ‌یی‌، هه‌موو شتی‌ک هه‌رام‌ه، هی‌چیان نه‌هی‌شت‌وت‌ه‌وه‌ هه‌مووی‌ هه‌رام‌کراوه‌، ژیا‌نتان لی‌ تا‌ل‌کردو‌وین و دل‌ و ده‌روونی‌ ئی‌مه‌تان هه‌راسان کرد‌وه، هی‌چتان پی‌ نی‌ یه‌ ته‌نه‌ها هه‌رام نه‌بی‌، دین ئاسانه‌و به‌و شی‌وه‌ ته‌س‌ک و ته‌نگ‌به‌ر نی‌ یه‌ خوداش ﴿أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ﴾.

له‌وه‌لامی‌ ئا ئه‌وانده‌ا ده‌آ‌یین:

خودا چوتی‌ ویستی‌ ئاره‌ها فه‌رمان ده‌رده‌کات و په‌رسارده‌دات، بو‌ که‌س نی‌ یه‌ په‌ری‌اری‌ خودا په‌ده‌ب‌کاته‌وه‌، وه‌ خودا خوی‌ هه‌کیم و کار له‌جی‌ یه‌ و خه‌بیرو شاره‌زایه‌، بو‌یه‌ هر شتی‌کی‌ ویست و ئه‌یراده‌ی‌ له‌سه‌ری‌ بی‌ هه‌لا‌آ‌یی‌ ده‌کات و هه‌رچی‌شی‌ بو‌یت هه‌رامی‌ ده‌کات، وه‌ بنه‌مای‌ به‌ندایه‌تی‌ کرد‌نی‌ ئی‌مه‌ بو‌ خوداش ئه‌وه‌یه‌ که‌ پا‌زی‌ بین‌ به‌ هر حوکم و په‌ری‌اری‌ که‌ خودا دایه‌بنی‌ و با‌سی‌ کرد‌بی‌، به‌ ته‌واوی‌ و بی‌ چه‌ندو چوون قایل‌ بین‌ و گو‌پ‌رایه‌ل‌ بین‌.

(۱) برواه مسلم: کتاب الفضائل حدیث رقم ۱۳۰ ط. عبد الباقي

وه بریارو فهرمانو حوکه کانی خودای پهروردگار له زانستیکی بی سنورو حیکمه تیکی بی نه ندازه و دادپهروهریسه کی په هساره سرچاوهی گرتوه، ههروا به ههوه نته کاری و گائتو گهپو شهلم کوویم ناپارنزم نه هاتوه.

وه کو خوی ده فهرمووی:

﴿وَمَتَّ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (۱۱۵) الأنعام:

۱۱۵

واته: «گشت وته کانی خوای پهروردگار له لوتکه می راستیدان و دروی تیدا نی یه، وه هه موو بریار و حوکم و هه لال و حهرامه کانیشی لهو پهری دادپهوه ریدان و سته می تیدا نی یه، بویه بریاره کانی گوژانی به سهردانایهت».

وه خوای پهروردگار لهو بنه مار چهق و سووړگه می بویمان پروونکردوتموه که هه لال و حهرامه کانی به ده وردا ده سووړتتموه، که ده فهرمووی:

﴿وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ﴾ (الأعراف: ۱۵۷)

واته: «نهوهی پاک و سووډبه خش بی بویمان هه لال ده کری، وه نهوهی پیس و زیانبه خش بی لییان حهرام ده کری».

کهواته: نهوهی پاک و سووډبه خش بی هه لاله، وه نهوهی پیس و زیانبه خش بی حهرامه.

وه دیاری کردنی هه لال و حهرام مافی خوای پهروردگاره و به ته نه اش شایستهی نهوه، جا بویه هه رکس نهو مافه به خوی بدات یان که سیکی

تر به شایستی نهو کاره بزانی و هلال و حرامی لیوه رگری، نهوه کافر دهبی له بازنمی نیسلام ده ترازی.

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ﴾ الشوری: ۲۱

واته: « ناخو نهوانه چهند هاوبه شیکیان بو خوا داناوه که شرع و هلال و حرامیان بو دیاری ده کهن، که به هیچ شیوه یه خودا مولمتی بهشتی وه نهاده که غیری خوئی هلال و حرام دیاری بکات ».

پاشان دروست نی یه بو هیچ کسێک که قسه له هلال و حرامدا بکات تهنها زانای شاره زاو به توانا نهبی به قورئان و سوننهت . وه هه ره شهی ترسانک کراوه لهو کهسانی بهبی علم و زانستی شهرعی ده له دیاری کردنی هلال و حرام ده کوتن، بهبی به لگه فهتوای هلال و حرام ده ده ن .

﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِنُفَرِّقُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ﴾ النحل: ۱۱۶

واته: « له خوتانهوه نهوهی به زماناندا دی به درو و بی به لگه مه لێن نهوه هه لالهوه نهوه حرامه، تا لهو رێگه یهوه به تانهوهی به درو به ناوی خوداوه شت هلال و حرام بکهن ».

وه نهو حرامکراوانهی که حرامیتیان برینراوه نهوه باسکراون له قورئان و سوننهت دا وه کو نهوهی که خودا ده فرمووی:

﴿قُلْ تَمَالَوْا أَنْتُمْ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ﴾ الأنعام: ۱۵۱

واتە: « ئەمە پێغه مەسەر ﷺ پێیان بۆ: وەرن بانیو شتانەتان بوو باس بکەم کە خۆدا لە قورئان دا حەرامی کردووە لەسەرتان ».

بەهەمان شیوە لە سوننەتیشدا زۆرێک لە حەرامکراوەکان باسکراوە و ناماژە پێداراوە، وەکو ئەوەی کە پێغه مەسەر ﷺ دەفرمووی:
 « إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَ بَيْعَ الْخَمْرِ وَالْمَيْتَةِ وَالْخَنَزِيرِ وَالْأَصْنَامِ ».

واتە: « خۆی پەرورەدگار کڕین و فروشتنی عارەق و مردارەو و بوو و بەرازو بێ حەرام کردووە »^(۱).

« إِنَّ اللَّهَ إِذَا حَرَّمَ شَيْئًا حَرَّمَ ثَمَنَهُ ». واتە: « هەر شتێ کە خۆی پەرورەدگار حەرامی کردبێ، قیمەتە کەشی حەرام کردووە »^(۲).

و لە بەشیکی تری ئایەتەکانی قورئان دا جوۆی تاییهتی حەرامکراوەکان باس دەکات و بەتایبەت ناویان دێنێ، کە هەندیکیان پەيوەندی بە خواردن و خواردنەووە هەیە، وە هەندیکێ تریان پەيوەندی بە ژبانی هاوسەرگیرەووە هەیە، بەشیکی تریان باس لە کڕین و فروشتن دەکات .

بۆ نمونە ئەوەی دەربارەى خواردنە حەرامکراوەکان دەکات :

﴿ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أَلْمَيْتَةُ وَالْدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أُهِلَّ لِغَيْرِ اللَّهِ بِهِ وَالْمُنْخَفَقَةُ وَالْمَوْفُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبْعُ إِلَّا مَا ذُكِّبْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْتَقْسِمُوا بِالْأَزْلَمِ ذَلِكُمْ فَسُقُ ﴾ المائدة: ۳

(۱) رواه أبو داود ۳۴۸۶ وهو في صحيح أبي داود ۹۷۷

(۲) رواه الدارقطني ۷/۳ وهو حديث صحيح

واته: «خواردنی نـمـو شـتـانـه تـان لـمـسـر حـمـامـکـراوه گوشتی مرداره‌وه بوو، وه خوین، وه گوشتی بـمـراز، وه هـمـر نـاژـه‌لی لـه کـاتی سـمـبرین دا ناوی غـهـیری خـودای لـمـسـر هـیـنـرا بی، وه نـاژـه‌لی خـنـکـاو، وه نـاژـه‌لی لـیـبـدرا بی و گـیـانی دـهـرچـووبی، وه نـمـوهی لـه بـمـرزایی کـه و تـبـیـتـه خـوارـه‌وه و مـرد بی، وه نـمـوهی قـوچـی لـیـدرا بی و گـیـانی دـهـرچـووبی، وه نـمـوهی دـر نـده پـه لـاماری دابی و لـیـی خـوار دبی، مـه گـمـر بـمـرله گـیـان دـهـرچـونی فـریای چـه قـو کـمـوتـبی و سـمـرتان بـری بی، وه هـمـر حـمـیوانی کـیش بـمـو بـتـه کـان سـمـر بـرا بی، هـمـمـوی حـمـامـه و قـمـده غـه کـراوه لـیـتان، جا هـمـر کـه س لـیـان نـزیک بـیـتـه‌وه و لـمـو حـمـامـانه بـخـوات نـمـوه بـمـراستی لـه فـمـرمانی خـودا دـهـرچـوه».

وه خـوای بـمـرزو بی هـاوتـا باسی نـمـو نـافـره تـانـه شی کـرده وه کـه مـاره کـردنیان حـرامـه، وه کـو دـه فـمـرمـوی:

﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَاتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّائِي أَرْضَعْنَكُمْ وَأَخَوَاتُكُم مِّنَ الرَّضَاعَةِ وَأُمَّهَاتُ نِسَائِكُمْ﴾ النساء: ۲۳

واته: «حـمـامـکـراوه لـمـسـرتان مـاره کـردنی: دایکتان و کـچه کانتان و خوشکـه کانتان و خوشکی باوکتان و خوشکی دایکتان و کچی بـراو کچی خوشک و نـمـو نـافـره تـانـه شی بـریان پـیـتان داوه و خوشکی شیری و دایکی خـیـزانـه کانتان و کچی خـیـزانـه کانتان کـه لـه مـیـردی کی تره».

وه هـمروهـها باسی کرپن و فروشتنی حرامیشی کردووه، وهـکو دهـفـرمووی :

﴿وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا﴾ البقرة: ۲۷۵

واته: «خودا کرپن و فروشتنی بو حلال کردوون و رپبا خوژی لی حرامکردوون».

خوای پهروه دگار بهرهم و بهبهزییه بهرامبهر بهنده کانی، هـمـر بویه هـمـر شتیک که پاک و سودبهـخش بی بومانی حلال کردووه، که نمونده زۆرو جوړاوجوړن له ژماره نایمن، هـمـر بویه خوای پهروه دگار حلاله کانی بهدریژی و ورده کارییموه باس نه کردووه، لهـبـهر زۆری و له ژماره نه هاتنیان .

به لām حرامکراوه کان به درنژی و ورده کاری باسکردووه، نهمهـش لهـبـهر کهمی و له ژماره هاتنیان، تاوه کو نهمهـش حرامه کان بناسین و توخنی نه کمین .

وهـکو دهـفـرمووی :

﴿وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ إِلَّا مَا اضْطُرَرْتُمْ إِلَيْهِ﴾ الأنعام: ۱۱۹

واته: «به دنیاییموه نموهی که خودا لی حرامکردوون به تـهـواوی بووی پروونکردوونه تـهـوه، بویه پیویسته خوتانی لی بهدووربگرن و توخنی نه کمون، مه گهر کسی بی دهره تان بی و له ناچاری دهستی بو بفری».

به لām حلال کراوه کان به گشتی حلالکراون مادام پاک و سودبهـخـشـن، وهـکو خودا دهـفـرمووی :

﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ كُلُوا مِنَّا فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا﴾ البقرة: ۱۶۸

واته: « ئه‌ی خه‌لکینه بخۆن له‌و رزق و رۆژی‌ه‌ی خودا دایناوه له‌سه‌ر زه‌ویدا به‌ خه‌لالی مادام پاک و سوودبه‌خشن ».

جا یه‌کێک له‌ ره‌حه‌ته‌کاتی په‌روه‌ردگار ئه‌وه‌یه: که ئه‌صل بنه‌مای هه‌موو شتێ خه‌لالیتی یه و نابێ حه‌رام بکری هه‌تا به‌لگه‌یه‌کی شرعی حه‌رامیتی‌ه‌ی نه‌سه‌لینی. ئاته‌مه‌ش له‌ سوۆز به‌زه‌یی و میهره‌بانی خوداوه‌یه، بو‌یه‌ پتیوسته له‌سه‌رمان گوێرایه‌لی فرمانه‌کانی بین و سوپاس و شوکری بکه‌ین .

هه‌ندێ کس کاتی‌ک کو‌مه‌لێک له‌ حه‌رامکراوه‌کانی بو‌ باس ده‌کری و حه‌رامه‌کانی به‌ وردی بو‌ روون ده‌کریتموه دلی ته‌نگ ده‌بی، چاره‌ی گرژ ده‌بی ده‌رباره‌ی نه‌حکامه‌کانی شرع و شریعت به‌وه ته‌مه‌ت بارده‌کات که هیچی نه‌هیشتوتمه له‌ خه‌لال و هه‌مووی حه‌رامکردوه، جا سه‌رچاوه‌ی ئه‌م قه‌سانه لاوازی ئیمان و باوه‌په‌و، هو‌کاری ئه‌م هه‌لۆستانه‌ش تینه‌گه‌یشتن و ناخالیبوونه له‌ شرع .

ئه‌م جو‌زه که‌سانه ده‌یانموی هه‌رچی خودا خه‌لالی کردوه به‌ وردی بو‌یان باسکری، تاوه‌کو قه‌ناعه‌ت بکه‌ن که دین ئاسانه. یان ده‌یانموی هه‌رشتی پاکو سوودبه‌خشه بو‌یان ریزکری و بو‌تری ئه‌مه پاکه و ئه‌وه‌ش پاکه ئه‌وه‌ش... تاوه‌کو دنیابن که شرع ژینی لی تال نه‌کردون !!

ئه‌گه‌ر که‌سی‌ک به‌م شیوازه بیرکاتمه ئه‌مه نه‌ک هه‌ر خه‌لال و حه‌رام نانه‌سی، به‌لکو له‌ دینیش زۆر ناخالیه و نه‌لف و بی‌ی دینی‌شی نه‌ناسیه، چونکه وه‌کو پێشتر ووتمان خه‌لال کراوه‌کان ئه‌وه‌نده زۆر له‌ ژماره نایه‌ن و بی‌ سنورن و ته‌سته‌م به‌توانی باسکری و سنوردارکری،

بهلام حەرامکراوه کان کوّمه لی شتی دیاری کراوو ناسراو سنوردان و ئه وهنده زۆرو له ژماره نه هاتونین که نه توانی باسکرێن، بۆیه حەرامکراوه کان پێویسته به وردی باسکرێن و وردو درشتی پوشنکری، تاوه کو خۆپاریزی لی بکری و بزانی چۆنیش خۆپاریزیان لی بکری .

پيويسته بزائري که جياوازيه کی زورگموره هديه له نيوان نزيك بوونموه له حرامه کان به بيانوری دين تاسانمو، له نيوان ئمو روخسه تانمی که شمع دایناوه وه کو کار تاسانی، بۆنمونه:

«کوکړنډمهوی نوږټه کان و، کورت کړنډمهویان و بهر وژوو نه بهوون له کاتي سه فمړ دا، وه مسح کړدن له سمر گوزه بی و، ته یه موم کړدن له کاتي نه بهوونی ئاوداو، ته ماشاکړدنی ئافرت بو مبهستی خوازیښنی و، خواردنی مرداره وه بوو له کاتي ته نگاندها» ئائهمانه پیان دهوتری پوخسhti شمرعی، شمرع خوئی پټگمی پیان داوه، ئهم حالته تانه جیوا وزن لڼهوی که سیټک حرامی ئه نجام بدات و پاشان بیانووی بی سمر بهره بښتتوهر بلې» «دین ئاسانه» .

ئەوێ که ماوه بوتری ئەوێه: موسلمان پێویستە بزانی ئەو شتانی که خودا حەرامی کردوون، کۆمەڵێک حیکمەت و کارلەجیی تێدایه، لەوانه : ئەوێه که خۆی پەرۆردگار بە هۆی ئەو حەرامکراوانه بهندهکانی خۆی تاقی دهکاتوه، بۆ ئەوێ دهركهوی که چۆن کاردهکهن، بهپێی ئەو کاردهکهن که خودا پێی خوشمو لێی پازیه یان به پێچهوانهوه.

وه ههروهها حەرامکراوهکان یهکێکه له نیشانهکانی جیاکردنەوێ ئەهلی بههشت و ئەهلی دۆزهخ، ئەهلی دۆزهخ ئەو کسانن که لەناو ئەو حەرامکراوانه که دەوری دۆزهخی داوه پۆچوون و غەرق بوون، وه ئەهلی بههشت ئەو کسانن که ئارامیان گرتووه و دانیان به خۆیان دا گرتووه لەسەر ئەو ناخۆشیی و دهردهسهریانی که دەوری بههشتی داوه، خۆ نهگهر ئەم تاقی کردنهویانه نهبویه، ئەو چاکهکارو خراپهکار له يهك جودا نهدهکران .

کەسی برۆادارو خاوهن تیمان فرمانهکانی خودا جی بهجی دهکات و خۆی له حەرامکراوهکان دهپاریزی، بهمهستی نهجرو پاداشت و پهزاهندی خودا، بۆیه تهماشای نهجرو پاداشتهکمی دهکات، نهک تهماشای قورسی و گرانییهکمی، ههر بۆیه عیبادهتی لەسەر ئاسان دهبی.

بهلام نینسانی دڵ نهخۆش تهماشای قورس و گرانی و نارهحهتی عیبادهتهکان دهکات، نهک تهماشای نهجرو پاداشتهکمی، بۆیه عیبادهتی لەسەر نارهحهت دهبی و بۆی ناکرێ .

و بەهۆی وازهێنان و دورکەتنبووە لە حەرامکراوەکان ئینسان لە زەت و شەڕینی عیبادهت و ئیمان دەچیژێ، وە هەرکەس لەبەر خاتری خودا واز لە حەرامکراوەکان بهێنی، خودا بە شتێکی باشتی حەلال بو پرده کاتەو .

خوێنەری بەرێژ:

لەم نوسراوەدا کۆمەڵێک لەو حەرامکراوانە دەبینی کە حەرام بوونیان لەشەرعیەتی ئیسلام دا سەڵاو، وە لەگەڵ باسکردن دا بەلگەی حەرام بوونیان لە قورئان و سوننەت دا باسکراوە.

و ئەم حەرامکراوانەش کە باسکراون لەو حەرامکراوانە کە زۆر بلاون لە ناو خەڵکیدا و پشتگوێ خراون و زۆرێک لە موسلمانان هەلگری ئەم تاوان و سەر پیچیانەن .

و ئەو باسکردنیشی مەبەستم پێکردنەوێ حەق و پاستی و نامۆژگاری و دڵسوژیە. داواکارم لە خۆی پەروردار بو خۆم و بایان و خوشکانی موسلمانم کە هیدایەتێمان بدات بو حەق و پاستی و بەردەوامان کات لەسەری، وە راگرو دامەزرێمانکات لە ناست سنۆرەکانی و لە سنۆرشکێنی بمانپاریزی، وە لە حەرامکراوەکان بمانپاریزی و لە خراپە بە دوورمانگری .

نوسەر

محمد صالح المنجد

مكة المكرمة

هاوبهش بۆ خوادانان

هاوبهش بۆ خوادانان بى چەندوچون گهورهترينى قەدەغەكراوهكانە بهپىيى ئەو «حديث»ەى «أبو بكر» كە دەفەرموى: پيغەمبەر ﷺ فەرموى :

« أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ » قَالُوا بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: « الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ ».^(١)

واتە: « ئايە هەواڵتان پىي بەدەم ناگادارتان كەم لە گهورهترينى تاروانەكان ». ئيمەش وتمان بەلى ئەي پيغەمبەرى خوا ﷺ.

فەرموى: « الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ » واتە: « ھاوبەش دانانە بۆخوا ». *وہہمووتوانىك دەشى ونەگەرى ھەيە خودالى ى خوش بى تەنھا ھاوبەش دانان نەبى، كەپيوسستە تەوبەيەكى تايبەتى بۆ بکرى بۆئەوھى خودا لى ى خوش بى.

ھەروەك خودا دەفەرموى :

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ ﴾ النساء: ٤٨

واتە: « بى گومان ھەرگيز خودا لە ھاوبەش دانان نابورى وخوش نابى، وەھەر گوناھىكى تر لەخوار شيركەوھە بى، پى دەچى خودا لى ى خوش بى، بۆھەرکەس كە خودا خوئى بپەوى».

(١) متفق عليه البخارى / رقم ٢٥١١ ط البغا.

* وه هاوبهش دانان بۆ خودا ههیهتی گهوارهیهو هوکاری دههچونه له بازنهی نیسلام، وه خاوه نه که ی بههه می شه ی له ناگر دهه یتیه وه نه گهر له سه ری بریت و تهویه ی لی نه کرد بی.

**وه له دیمه نی ئهم هاوبهش په رستی یه ی که بئاوه
له زۆری ولاتی موسلمانان :- ئهمانه ن :
یه که م: په رستی گۆر :**

باوه پوون وقه ناعهت بوون بهوه ی که مردووی پیاوچا کان توانای هیئانی خێرو خووشی ولا بردنی زیان و ناخووشیان ههیهو داوای یارمه تی و فریا که وتن کردن لی یان هاوبهش بۆ خوا دانانه .

وه خوای پهروه ردگار دهه فرمووی :-

﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ﴾ الإسراء: ۲۳

واته: « خودا فه رمانی کردوه که عیبادهت و په رستن بۆ کهس نه کهن ته نها بۆ خۆی نه بی، وه ته نها نه و په رستن و به ندایه تی بۆ نه و بکه ن، چونکه بیتجگه له و هیچ کهس و شتیکی تر شیای په رستن نی یه.»

* بههه مان شیوه پارانه وه و داوا کردن له مردووی پیغه مبه ران و پیاوچا کان و جگه له وانیش بۆ مه بهستی شه فاعهت و تکا کردن یان بۆ پزگار بوون له ناخووشی و ده رده سه ری: شه ریک بۆ خوا دانانه.

خودا دهه فرمووی :

﴿ أَمَّا يَحِيبُ الْمَضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ وَيَكْشِفُ السُّوءَ وَيَجْعَلُ لَكُم مَخْرَجًا مِّنَ الْأَرْضِ ﴾

أَلَّهُ مَعَ اللَّهِ ﴿ النمل: ۶۲

وهههندی له گۆر په رسته کان به ده وری قهبره کاند ده سورینه وه ته واف ده کهن، وه سه لام له کیل و دارو به رده که ی ده کهن، خو یان به دارو دیواری قهبره که ده ساونو، خو ل و به رده که ی ماچ ده کهن، ده و چاویان به خو ل ی گۆره که تو زوای ده کهن، هه رکه قهبره که ی بیینن سو جده ی بو ده بنو، له لای گۆره که ده به زه لیلی و دامای و کزو لیه وه ده وستو، به و شیوازه داوای پتویستی و داخوازیه کان یان ده کهن، له شیفادانی نه خو شی، یان ده ست که وتنی مندا ل، یان ناسان کردنی پتویستی یه کان.

وهههندی جار هاوارده کاته خاوه ن گۆره که و ده ل ی: هو گه وره و سه یده که م له شاروئاوه دانی دووره وه هاتوم دل شکاو نا ئوم ی دم نه که ی .
له کاتی که دا خودا ده فرموی :

﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ وَهُمْ عَنِ دُعَائِهِمْ غَفْلُونَ﴾ الأحقاف: ٥

واته: « ک ی له و که سه گو مپا تره که هاوار له که سانی کی تر ده کات بیجگه له خوا، که نا توان وه لام یان به نه وه، له و هاوار کردن و پارانه وه یه ی ئ ی یان کراوه بی ناگان ئ ی تا پو ژ ی قیامت». وه پیغه مبه ر عیبه ده فرموی :

« مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ نَدَاً دَخَلَ النَّارَ ».

واته « هه رکه سی ک مر دی ی ت و له غه یری خوا پارای ته وه هانای بو فریاد گو زاری کی تر بر دی، نه وه چو ته نا گره وه». (١)

(١) رواه البخاری الفتح ٨/١٧٦.

وه هندیکی تری نهو گۆپه رستانه له لای گۆپه کان سهریان ده تاشن، وه له سه ر گۆپه کان وه کو ناو نیشان نوسراوه «مناسك الحج المشاهد» شوتنی حه ج و زیاره تگا» که مه به ستیان زیاره تگای قه برو پیاو چاکه کانه .

وه هندیکی تریان قه ناعه تیان وایه که پیاو چاکان ده ستیان هیه له هه لسه راندنی گه ردوونو مشورلی خواردنی بونه وه ر، وه زه ره رو زیان ده گه یه نن. له کاتی که دا خودا ده فهرمووی :

﴿وَإِنْ يَمْسَسْكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ﴾ یونس: ۱۰۷.

واته «گه ر خودا دوو چاری زه ره رو ناخۆشیه کت بکات، هیه چ که س توانای لاهردنی نه ته نها خۆی نه ییت، وه ته گه ر خودا بیه وئی خیره خۆشیه ک پروت تی بکات، ته ورا هیه چ که س ناتوانی ته و خیره خۆشیه ت لی مه نه بکات».

دوهه م: نه زکر دن بۆ غهیری خوا:

به هه مان شیوه نه زکر دن بۆ غهیری خوا هاوبه ش دانانه بۆ خوا، ههروهک ته و که سانهی مۆم و پروناکی ده که نه نه زر بۆ خاوه ن گۆپو قه به ر کان .

سییه م: سه ر برینی حه یوانه بۆ غهیری خوا:

وه ههروهه یه کیکی تر له دیمه نه کانی شیرکی گه و ره: سه ر برینی حه یوانه بۆ غهیری خوا: له کاتی که دا خوا ده فهرمووی: ﴿فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَنْحَرْ﴾ الکوتر: ۲.

واته: «به ته نها نوێژ بۆ په ره ره دگاری خۆت بکه و به ته نها ش حه یوان بۆ ته و سه ره په».

واتە حیوان سەربەرە بۆ خواو بەناوی خواوە

و ەپێغەمبەر ﷺ دەفەر مووی:

«لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ».

واتە «بەر لە عەنتی خوا بکەوی ئەو کەسێ حیوان سەربەری بۆ غەیری

خوا»^(۱)

هەندێ جار لە کاتی سەربەری حیواندا دوو حەرام و قەدەغە کراو یەک

دەگرن و ئینسان خۆی توشی دوو حەرام دەکات :

۱- سەربەری بۆ غەیری خوا.

۲- سەربەری بەناوی غەیری خوداوە

جا هەر یەک لەم دوانە پێگرن لەخواردنی گوشتە کەیی و ھۆکارن بۆ حەرام

بوونی خواردنی گوشتە کەیی.

و ە لەو ئاژەڵ سەربەریانەیی جاهیلیەت کە ئەمڕۆ لەم چەرخەدا بڵاوە،

سەربەرینە بۆ جنۆکە.

سەربەریش بۆ جنۆکە ئەو یە: خەڵکێک کاتی کاتێک خانوویەک دەکەن یان

دروستی دەکەن، یان بیریکی لێ دەدەن، لەلای خانووە کە یان لەبەردەم دەرگا کەیی

یان لەسەر خۆلە کەیی ئاژەڵێک سەر دەبەری لەترسی بەلاو زیانی جنۆکە.

چوارەم: ھەڵاڵ کردنی ئەوێ کە خودا حەرامی کردووە، یان

حەرام کردنی ئەوێ کە خودا ھەڵاڵی کردووە. نمونەیەکی تر ە لە

جۆرەکانی شیرکی گەورە کە زۆر باووبلاوە لەم پوژگاردەدا:

(۱) رواه مسلم رحمه الله في صحيح رقم ۱۹۷۸ ط عبد الباقي

حه لال کردنى نه وهى که خودا هرامى کردوه، یان هرام کردنى نه وهى که خودا هه لالی کردوه یان باوه پوون و قه ناعهت بوون به وهى که غه یری خوا که سیکی تر مافی نه وهى هه یه و شیایى نه وهى هه یه که هه لال و هرام دیاربیکات، یان حوکم و دادوهری بردن بو لای دادگا و یاسا و پتسا جاهیله کان، جوړیکه له جوړه کانی شهریک بو خوا دانان.

بو یه نه گهر پیی پازی بیت و به هه لالی بزانی و باوه پری به دروستی یه تی نه و حوکمه هه بی، نه و شهریک و هاویه شی بو داناه و له نیسلام ده ترازی. هه ر بو یه خوی پهره ردگار نه م کاره ی به کوفرو شیرکی گه و ره باس کردوه به و شتوازه ی که باسکرا.

له و نایه ته ی که ده فهرمووی :

﴿ اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْكَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ ﴾ التوبة:

۳۱

واته : « گا ورو جوله که کان زانا و عاییده کانی خو یانیان کردوه به خوا له غه یری خوا، چونکه دیاری کردنى هه لال و هه رامیان له زانا و عاییده کانی خو یان و هه ده گرت ».

« عَدِيٌّ » کوری « حَاتِمِ » پتیش نه وهى موسلمان بی گا ورو بو، که گو ی له پیغه مبسمه ﷺ بو نه م نایه ته ی ده خو یتنده وه ، پی ی سه یربو که چون زانا و پیار چاکان ده کرین به خوا و ده پهرستین، بو یه وتی :-

« إِنْ لَسْنَا نَعْبُدُهُمْ » واته « وتی: تیمه عیباده تمان بو زانا و پیار چاکه کانی خو مان نه کردوه تا وه کو بیان که ین به خوا و بیان پهرستین ».

پیغمبر ﷺ فرمودی :-

« أَجَلٌ وَلَكِنْ يُحِلُّونَ لَهُمْ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيَسْتَحِلُّونَهُ وَيُحَرِّمُونَ عَلَيْهِمْ مَا أَحَلَّ اللَّهُ فَيُحَرِّمُونَهُ فَمِنْكَ عِبَادُهُمْ لَهُمْ ».

واته « ثیا ثمان ثمودی خوا حلالی کردوه حرامی ناکمن و ئیوهش شونیان ناکمن و بهقسه یان ناکمن و بهحرامی نازانن ؟ وه یان ثمودی خوا حرامی کردوه ثمان حلالی ناکمن و ئیوهش بهقسه یان ناکمن و حلالی ناکمن ؟ »

ووتی :- بهائی.

پیغمبر ﷺ فرمودی : « ثا ثموده عیبادهت کردن و بهندایهتی کردنی ثمانه ».

وه خوی پهرودرگار باسی موشریکه کان دهکات بهودی که حلال و حرامی خودا قبول ناکمن :

﴿ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ، وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ ﴾ التوبة :

۲۹

واته : « کافرو موشریکه کان ثمودی که خواو پیغمبره کی بهحرامیان دانابی ثمانه بهحرامی نازانن، وهشون دین و بهرنامه و پرتسای حق ناکمن ».

وه هروه ها خودا ده فرمودی :

﴿ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ ۖ اللَّهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفْتَرُونَ ﴾ يونس: ۵۹

واته: «ئەي پيغمبەر ﷺ بەو بى باوەرانی که ئینکاری لە شەریعت دەکەن و پابەندی ھەڵال و ھەرامی خودا نابن پێان بڵی: ئەر پزق و پۆزیی که خودا بۆی ناردوون و کردوویەتی بەمایەیی بژێوی ژیاانتان و ئێوەش ھەندیکیتان ھەرام کردووە ھەندیکیشتان بەھەڵال داناو: پێم بڵێن ئایا خودا ئیجازەیی بە ئێوەداوە ھەڵال و ھەرام دیاری بکەن و بە ئارەزووی خۆتان دەم لە ھەڵال و ھەرام بکوئن، یان بەناوی خوداوە درۆدەکەن».

*** پێتجەم: جادوگەری و ئەستێرەگەری و قسەکردن لەسەر شەتی نادیار . (السحر، والكهانة ، والعرافة) یەکیکی ترە لەجۆرەکانی شەریکە کە زۆر بڵاوە: .**

جادووکردن و سحر خۆی بۆخۆی کوفرو بى باوەرپەو، یەکیکە لە ھەوت تاوانە گەورەکان، کە دەبێتەمایەیی تیاچوون و نابوت کردنی خاوەنەکەیی لە ناگری دۆزەخدا . وە جادووکردن تەنھا زەرەر و زیان دەدات و ھیچ سود و قازانجێک نابەخشی.

وہ کو خودا دەفرمووی:

﴿وَيَعْلَمُونَ مَا يَصْرِفُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ﴾ البقرة: ۱۰۲

واته: « فێری شەتیک ئەبن کە سحر و جادووکردنە، تەنھا زەرەریان پێ ئەگەینێ سودیان پێ نابەخشی ».

وہ دەفرمووی :

﴿وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَقْب﴾ طه: ۶۹.

واته: «جادوگر هه رچی بکاو له هه رکوی بی سهره که وتوو نابیی و سود وقازانجی ده ست ناکه وی».

وه نه که سه ی که خه لکی فیتری سحر و جادوو کردن بکات کافرو بی باوهر ده بی، وه کو خوی گه وره ده فهرمووی:

﴿وَمَا كَفَرَ سُلَيْمَنُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِبَابِلَ هُتُوتَ وَمَرْيُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ﴾ البقرة: ۱۰۲

واته: «هه ندی له جوله که کان که وتنه شوینی نه و سیحرو جادوه ی که شه یتانه کان له دوی ده سه لاتی سوله یمان دایانه یناو نه و سیحره یمان به سهر خه لکدا ده خوینده وه وایان نیشان ده دا که نه مه دینی سوله یمان بووه، به لام سولیمان کافر نه بوو تا خه لکی فیتری سحر بکات، به لکو شه یتانه کان کافر بوون، چونکه خه لکیان فیتری جادوو سحر ده کرد».

وه بریاری شهرع سه بهاره ت به ساحر کوشتنه و ده بی بکوژری، کارو که سابه ته که شی هه رام و پیسه.

وه که سانی جاهل وه زان و سته م کارو نیمان لاواز ده چن بۆلای جادوو که رو ساحیره کان، بۆ سیحرو جادوو کردن، تاوه کو به هوی سیحرو جادوه وه زولم و سته م له خه لکی بکه ن، یان تۆله و سزایان لیبسینن .

وهه ندى له خه لکى تاوانىکى تر ده کهن ونه نجامى ددهن، نه ویش به وهى ده چن بۆلای جادووگهرو ساحر بۆ نه وهى نهو جادوهى لىى کراوه به تالیکاته وه بۆى .

به لām پتویسته پرو له خوا بکړى بۆ هه لوه شانده وهى سحر و جادوو، وه شيفا له فدرمايشته کانى خوداوه وه ریگری، وه کو خویندنى:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ وه سوره ته کانى تریش .

* ههروه ها نه ستیره گره ره کان و نه وانه ی قسه ده رباره ی شتى نادیار ده کهن و دم له زانىنى غه یب ده کوتن، بى چه ندو چون کافرو بى باوه رپکى ته واون. چونکه بانگه شه ی زانىنى غه یب ده کهن له کاتیکدا هېچ کهس غه یب نازانى ته نها (الله) نه بى.

وه زۆرىک له م جادوگه رانه، به ناسانى خه لک گیل و بى ناگا ده کهن بۆ نه وهى ده ستیان له سهروه ت و مالى خه لکى گیر بى و لوشى بدهن.

جا بۆ نه م کاره ی سیحرو جادوو کړنه ریگا و هوکارى زۆر به کار ده هینن، وه کو: نه خشه و خه ت کیشان له سه ر لم، به کار هینانى هیلکه شه یتانو که و موروى شین و، وه خویندنه وهى ده ست و قاوه گرته وه و تیروانىنى ناوینه و سه یر کړدى.

جا نه م ساحرو فالچپانه گه ر جارىک قسه یه کيان به راس ت ده رچى، نه وه دونوى به درؤ ده رده چى، به لām کهسى تینه گه یشته و ونا حالى ته نها نهو جاره ی له بیره که قسه یه کى به راس ت ده رچووه، به لām نهو نه وه دونؤ درؤیه ی له یاد نییه و باسى ناکات، بۆیه ده چن بۆلایان و پرویان تى ده کهن بۆ زانىنى کاروبارى داهاتویان، وه بۆ زانىنى خوشبه ختى و به دبسه ختیان، له کاتى ژن هینان و شو کړدنیان، یان

لهکاتی بازرگانی و کرپن و فرۆشتنیان، وههروهه دهچن بۆلایان بۆ دۆزینهوه و گهپان بهدوای شتی وون بوو دزراودا.

وه نهوکهسهی دهچی بۆلای فالتچی و جادووگهریک و قسهکانی بهراست بزانی و باوهپیشی پی بکات، نهوه کافرهو لهبازنهی نیسلام دهچووه، بهلگهش بۆنهوه فهرمایشتی پیغه مبهه ﷺ که دهفهرموئ :

« مَنْ أَكْبَاهُنَا فَصَدَقَهُ بِمَا يَقُولُ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ». واته « ههركهسیك بهچیت بۆلای جادوگهرو فالتچیهك یان بۆلای ئهوانهی دهم لهغهیهب دهكهوتن، باوهپریان پی بکات و قسهکانیان بهراست بزانی ، نهوه کافرهو بی باوهپه بهرامبهه بهو قورنانهی هاتۆته خوارهوه بۆ محمد صلی الله علیه وسلم »^(۱)

بهلام نهو کهسهی دهچی بۆلایان نهگهه قسهکانیان بهراست نهزانی و باوهپری بهوه نهبی که نهمانه غهیب دهزانن، بهلکو تهنها پۆشتن و چونهکهی بۆ تاقیکردنهوه و ههلهسهنگاندن و شتی لهو جوهرهپی، نهوا کافر نابیت، بهلام نویژی چل پۆزی قبول نابی و لیتی وهرناگیرئ.

بهلگهش فهرمایشتی پیغه مبهه ﷺ که دهفهرموئ :

« مَنْ أَكْبَاهُنَا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً » .

واته « ههركهس بهچی بۆلای فالتچی و جادوگهری و پرسپاری شتیکی لی بکات، نهوا

نویژی (۴۰) شهوی لی وهرناگیریت »^(۲).

(۱) رواه المام احمد ۲/۴۲۹ و هروفي صحيح الجامع ۵۹۳۹.

(۲) صحيح مسلم - (۱۱ / ۲۷۳).

شه شهه: باوه رېوون به وهی كه هه سارهكان كارېگه ريان

ههیه له روداوهكان و ژيانی خه لكدا جوړېكى تر له جوړه كانی شیرك :

له « زَيْد » كورې « خَالِد » وه ده فهرمووی : پیغه مېهر ﷺ نوږی به یانی بۆ كردين له « الْحُدَيْيَّة » - له سهر زهویهك - كه شوږنه واری بارانی شهوی پتوه بوو- جا كاتيك كه ته و او بوو پرووی كرده خه لكه كه و فهرمووی « أَتَذَرُونَ مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ » واته « ده زانن پهرورد گارتان چی فهرموو؟ » وتیان: خواو پیغه مېهره كهی زانان تر صلى الله عليه وسلم.

فهرمووی « قَالَ اللَّهُ أَصْبَحَ مِنْ عِبَادِي مُؤْمِنٌ بِي وَكَافِرٌ بِي فَأَمَّا مَنْ قَالَ مُطِرْنَا بِرَحْمَةِ اللَّهِ وَبِرِزْقِ اللَّهِ وَبِفَضْلِ اللَّهِ فَهُوَ مُؤْمِنٌ بِي كَافِرٌ بِالْكَوْكَبِ وَأَمَّا مَنْ قَالَ مُطِرْنَا بِنَجْمٍ كَذَا فَهُوَ مُؤْمِنٌ بِالْكَوْكَبِ كَافِرٌ بِي ».

واته « خوا فهرمووی: له بهنده كانم هه بوو باوه رېوون به من هه شیان بوو كافر بوو به من. جا ئمو كه سهی ووتی به فضل و په حهتې خوا بارانمان بۆ باری ئمو باوه رېداره به من و كافره به هه سارهكان، چونكه كارېگه رې باران بارینی نده و ته پال ئهستېره كان، به لكو باوه رې به كارېگه رې خودا هه بووه، به لام ئمو كه سهی ووتی: بارانمان بۆ باری به هوی فلان ئهستېره و هه ساره وه، ئمو كافره به من و یمانې به ئهستېره ههیه چونكه گارېگه رېه كهی داوه ته پال ئهستېره نهك خودا ».^(۱)

* وه نمونهی نهم جوړه شیركانه:

(۱) رواه البخاری النطرفه الباری ۳۳۳/۲ .

پروو كردن و باوه پيوونه به نهستيره كانى بهخت و بورجه كان كه له پوژنامه و گۆفاره كاندا بلاوده كړتته وه. بويه هر كس باوه پى به كاريگه رى نهستيره كانى بهخت هه بى، نهوا موشريكه و شيركى بو خوا داناوه.

به لام گهر خویندنه وهى بو نه وابه تانه بو دلخوشى و دلدانه وهى بى، نهوا ياخى بووه و تاوان بارده بى، چونكه دروست نيه كات به سه ريردن به خویندنه وهى بابه تى شيرك، سه ره پاي نه وهش پى ده چى شهيتان باوه پيوون به كاريگه رى نهستيره كان بخاته دهرونيه وه بيته رتچكه يهك به رهو شيرك

حه و ته م: باوه پيوون به بوونى سودوقازانج له هه ندى شتدا له كاتيكدا خودا نه يكردوه به نه سباب و هوكارى نه وه

: يه كيكى تره له جوړه كانى هاوبهش په رستى:

وه كو نه وهى زوركس باوه پريان به نوشته و دوعاى شيرك هه يه، وه جوړه ها شتى ترى وه كو موورو يان هيلكه شهيتانو كه يان نه لقه و بازنى كانزابى كه به برواى خويان قازانج و سوديكيان لى و ده دست كه وى، جا به كارهيټانو هه لواسينى نه م شتانه هه رتكه بوچى به كاردين و چون به كارى دين، به پيى ديارى كردن و ناماژى ساحيرو فالچيه كه يه.

بويه بو نه و مبه ستانه له ملى ده كهن، يان له ملى منداللى ده كهن، به گومانى خويان بو نه وهى له چاوپيسى بپاريزى، يان ده پيټچن له خويان، يان به سه ياره و ماله كاندا هه لى ده واسن، يان چه نده هاجور نه لقه له ده دست ده كهن و باوه پريان وايه رى له هاتنى به لا ده گرى و نايه ټلى

وهه يچ گوماني تيدانيه نهه كارانه پيچهوانهي پشت بهستنه بهخواو ترس و دلپراوكي زياتر هيچ بو نينسان بهرهم ناهيتي، نانهم كارانهش چارهسهركرده به پنگاي هپام .

وهنهم نوشتو دوعايانهي كه ههلهواسرپن له زوريهياندا شيركي ناشكراو هانا بردني تيايه بو جنوكو شهيتانهكان، يان نهخشو نيشانهي ناديارى تيايه، يا نوسراويك كهسهرى لي دهركري ودرک بهماناو مهبهستهكهى ناكري .

وه ههندي لهو جادووگهرو دهست پرانه له ناو نهو نوشتو دوعايانهدا نايهتهكاني قورنان دهنوسن و لهگهله نوسراوى ترى شيركيديا تيكهله و پيكهلهي دهكهن بهيهكدا. وه ههندي كهسى تريان نايهتهكاني قورنان بهشتي پيس دهنوسن يان بهخويني بينويژي نافرهت دهنوسن.

جا ههلهواسين ولهمل كردني ههموو نهوانهي كه باسكران ههرامن .

بهلگهش پيغه مبهرعليه دفرمووي :

« مَنْ عَلَّقَ تَمِيمَةً فَقَدْ أَشْرَكَ » .

واته « ههركهسيك شتيكي ههلهواسي بهخويديا بو نهوي قازانجيكي بو دابين بكات و

زهرهرو زيانينيكي له كول بكاتمهوه، نهوا شيريكى بو خوا داناهه »^(١)

وه نهوكهسهي كه نهه كاره دهكات، نهگهر باوهري وابي كه نهه شتانه خويان بو خويان زهرهرو زيان و سودوقازانج دهگهيهنن بهبي ويستى خودا، نهوه موشريكهو كارهكهشي شيركي گهورهيه .

(١) احمد/١٥٦، وهوي السلسله الصحيحه رقم ٤٥٢ .

ههر شتيك ههلهواسرنت يان لهمل بكري چاوهري سودو قازانجي لي بكري نهوا پتي نهويژي تميه.

به لّام نه گهر باوهرې وایي که نه م شتانه خودا کردویه تی به نه سبابی سودو زیان، له کاتی کدا خودا نه یانی کردوه به نه سبابی نه وه، نه و شه ریکی بو خوا دناوه و کاره کی شیرکی بچوکه. ناته مه یان ده چپته باسی (شرك الاسباب).

غەیری خوا مەبەست بوون لە عیبادەت دا

لە مەرجەکانی قبوڵ بوونی کردەوهی چاک ئەوێه دووریی لە ڕیاو ڕۆپامای کردن و، پەيوەست بێ بەسۆننەتەوه

جا ئەوکەسەهی هەڵدەستی بەکردنی عیبادەت و پەرستنیك بۆئەوهی خەلکی بیبینی، ئەوه موشریکە بەشیرکی بچوک، وه کردەوه کەشی بەتال دەبێتەوه و سودی لی وەرناگری. وه کو کەسیك نوێژ بکات بۆئەوهی خەلک بیبینن.

﴿إِنَّ الْمُتَنَفِّينَ يُخَذِّعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِّعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كُسَالًا

يُرَاءُونَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ اللَّهَ إِلَّا قَلِيلًا﴾ ﴿١٤٢﴾ النساء: ١٤٢

واتە: «دووڕەکان بە خەیاڵی خوێان دەیانموی فیل لە خوا بکەن کە تەنھابە زمان ئیمانیا ن هیناوه، بەلام خودا ئێوان تەفرە دەداو بە ئاسانی فرۆ فیلەکانیا ن پوچەل دەکاتەوه، ئەم مونا فیقانە هەمکات هەلسن بۆ نوێژ بە تەمەلی و تەمەزەلی یەوه راست دەبنەوه، نوێژیش دەکەن بۆ ئەوهی خەلکی بیان بینن، وه یادی خوداش ناکەن مەگەر کەمیك نەبی»

بەهەمان شیۆ نەگەر کردەوه یەکی چاکی کرد بۆئەوهی باسەکە ی بگاتە خەلکی و لەناو خەلکدا باس بکری و ناوبانگی پی دەریکا، ئەوا بەدلتیا یەوه کەوتۆتە ناو شیرکەوه و دوچاری هاوبەش پەرستی بووه، وه هەرەشە ی توندو بە نیشیش کراوه لەو کەسە ی ئەم کارە بکات

هەر وه کو «عبدالله» ی کوری «عباس» لە پیغەمبەر وه ﷺ دهیگیریتەوه کە

فەر موویە تی:

« مَنْ سَمِعَ سَمَعَ اللَّهُ بِهِ وَمَنْ رَأَى رَأَى اللَّهَ بِهِ ».

واته « همرکس کردهوی خوئی ناشکرا بکات بۆ روپامای کردن، ئەوا خودا له پۆژی قیامەتدا شەرمەزار و سوکی دەکات، وه همرکس کردهوهکانی خوئی ناشکرا بکات بۆ ئەوهی لهناو خەڵکدا پێی بەرزیتەوه، ئەوا خوای گەوره له پۆژی قیامەتدا نەهێتییهکانی نیتوێتی ناشکرادهکات »^(١)

وه همرکس عیبادهت و پەرستنیك ئەنجام بدات و مەبەستی پێی ی خوداو خەڵکی بێ، ئەوا کردهوهکە بەتال دەبێ و بەهەدردهروا و لێ ی وەرناگیری .

هەروەکو له «حدیث» هە قودسی یە کەدا هاتووه:

« أَا أَغْنَى الشُّرْكَاءُ عَنِ الشُّرْكِ مَنْ عَمَلَ عَمَلًا أَشْرَكَ فِيهِ مَعِيَ غَيْرِي تَرَكْتُهُ وَشِرْكُهُ ». واته « خودای گەوره دەفرموی: من دەولەمەندترم لەوهی کەس بکری بەشەریکت و هاوبەشم له عیبادهت و پەرستن دا، جا همرکەس عیبادهت و کرداریك بکات و لەمەبەست و نیتهکە دا کەسیکی تر بکاته شەریکم، ئەوا واز له خوئی و هاوتاکە دیئم ».^(٢)

* وه هەر کەس کرداریکی کردو عیبادهتیکی ئەنجام دا، سەرەتا نیەت و مەبەستەکە بۆ خوا بوو، بەلام پاشان پیا ی کەوت و توشی بوو، ئەگەر پێی ناخۆش بوو، وههولێ دا نەیهێلێ، ئەوا کردهوهکە تەواوو قبولە. بەلام ئەگەر دلێ پێی خۆش بوو، وههەزی پێ ی کرد، ئەوا قسە ی زۆریه ی زانایان لەسەر ئەوهن کە کردهوهکە بەتالە .

(١) رواه مسلم ٢٢٨٩/٤.

(٢) رواه مسلم رقم ٢٩٨٥.

رهش بینى و به شوم زانینى شته کان

«الطیرة» بریتیه له رهش بینى کردن و به خراپ و نه گبهت ته ماشا کردنى هه ندی شت .

خوای پهروه ردگار ده فهرموئ :

﴿ فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَى وَمَنْ مَعَهُ إِلَّا إِنَّمَا يَطَّيَّرُهمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴾ (الأعراف: ١٣١)

واته: « خوای گهوه باسی دارو دهستى (فیرعون) ده کات و ده فهرموئ:

هه رکاتى خوش گوزه رانى و نیعمهت و چاکه یان بزهاتبا له باتى شوکرانه بژیری ده یان ووت: ئمه لهبر شان و شکۆى خو مانه. وه نه گهر درو چارى قات و قری و به لاو موسیبه تیک هاتبان له (موسى) و شوین کهوتوانى په شبین ده بوون و ده یان گووت: ئمه له شومى (موسى) و داروده سته کهى یه تی و نه گبهتی ئهوانه ئیمهش درو چارى بوینه، جا دواى ئهوه خودا ده فهرموئ :

هۆشیارین ئهوى له قازانج و زیان بى هه به بریاری خودایه، نه که لهبر شومى «موسى» و ئهوانه ی له گه لى بوون، به لام زۆریه یان ئهه بیهو باوه ره راسته نازانن بۆیه ئاوا رهش بینن» .

* کاتى خوئى (عه ره ب)، یه کێکیان نه گهر و یستبای سه فهریک بکات یان هه رکاریکی تر نه نجامدات، ده هات بالنده یه کی ده گرت و هه لى ده دا، جا نه گهر بالنده که به لای راست بفریایه گه شبین ده بوون و کاره که یان جى به جى ده کردو

سەفەرەکیان دەکرد. بەلام ئەگەر باندەکە بەلای چەپدا بفریایە پەش بین دەبوون و لە کارەکیان پاش گەزدەبۆنەووە نەیان دەکرد .

و پێغەمبەر ﷺ حوکمی ئەم کارە بۆمان پوون کردۆتەووە دەفرمووی :
« الطَّيْرَةُ شِرْكٌ » واتە « پەش بینی لە هەمراوە فرمانیکدا بێ، ئەوا شێرک و هاوبەش دانانە بۆخوا ».^(١)

و ئەوەی دەچیتە ژێر ئەم باس و بیروباوەرە حەرامەووە کە (تەوحید) نابوت دەکات: ئەمانەن: - پەش بینی لەمانگەکاندا، وەکو وازەهێنان لەژن هێنان و ژن ماره کردن لەمانگی (صفر)دا . وە پەش بینی لە پۆژەکاندا، وەکو باوەرپوون بەوەی چوارشەمە کۆتایی هەموو مانگیەک پۆژی بەلاو نەگەتیه، وە پەش بینی لە ژمارەدا وەکو بەخراب تەماشاکردنی ژمارە (١٣). وەیان پەش بینن بوون لە (ناو)دا، وەیان پەش بینی کردن بەرامبەر هەندێ کەسی خاوەن عەیب، وەکو کەسێک دەرواوت بۆ ئەوەی دوکانەکە بکاتەووە لە ریگا کەسێکی کوێر دەبینی و دەگەریتەووە لە چۆنەکە پەش بین دەبی .

جا ئەمانە هەمووی حەرامەو شەریک و هاوبەش دانانە بۆ خوا .

و پێغەمبەر ﷺ خۆی بەدوور گرتووە لەو کەسانە بەم کارە هەڵدەسن، هەروەکو «عمران»ی کۆری «حصین» لە پێغەمبەرەو ﷺ دەیگیریتەووە کە فرموویەتی:

« لَيْسَ مِنَّا مَنْ طَيْرَ ، أَوْ تُطِيرَ لَهُ أَوْ تُكْهَنَ ، أَوْ تُكْهَنَ لَهُ أَوْ سَحَرَ ، أَوْ سُحِرَ لَهُ ».

(١) رواه الامام احمد ١/٣٨٩ وهو في صحيح الجامع ٣٩٥٥

واته « له ئيمه نى يه ئموكسمى بالئنده ههلبدات يان بوى ههلدن وه له ئيمه نى يه ئموكسمى فالبگريتموه يان بوى بگرنموه ،يان جادوو بكات يان جادووى بوبكرى»^(١)

* وه ههر كهس ره شىبينهك كهوت ته دليموه بهرامبهر شتيك، نمو كه فاره ته كهى نمو به كه لهم (حديث) هدا هاتوه:

«عبداللله»ى كورپى «عمر» له پيغه مبه ره وه عليه السلام ده يگيرتته وه كه فرموده تى:

« مَنْ رَدَّئُهُ الطَّيْرَةَ مِنْ حَاجَةٍ فَقَدْ أَشْرَكَ، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، مَا كَفَّارَةُ ذَلِكَ؟ قَالَ: أَنْ يَقُولَ أَحَدُهُمُ اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا غَيْرُكَ ».

واته « ههر كهسيك له كارىكى خوى واز بهيئى بههوى رهش بينى يموه، نمو شريك وهاوبهشى بو خوا داناوه. وتيان كه فاره تى نمو چى يه نمو پيغه مبه رى خوا عليه السلام ؟ فرمودى، نمو دو عايه:-

((خوايه هيچ خير وچا كهيك نى يه توشمان بى تمنها نمو خير وچا كهيه نهبى كه تو دهتموى ، وه هيچ زه روزيانىك نى يه كه رى مان لى بگرى تمنها نمو نهبى كه تو دهتموى ، وه هيچ پرستراوىكى شياو به پرستن نيه تمنها تو نهبى))^(٢)

(١) رواه الطبراني في الكبير ١٨/١٦٢ النظر صحيح الجامع ٥٤٣٥.

(٢) رواه الامام احمد ٢٢٠/٢ السلسه الصحيحه ١٠٦٥ [هنا الحديث فيه ضعف].

رەش بىنى شتىكى دەرونى يەو لەدلىدا كەم و زیاد دەكات، باشتىرین و
گرىنگىزىن چارەسەر پشت بەستىنە بەخوای پەرورەردگار

«عبداللە»ى كۆپى «مسعود» دەفرمووى :-

« وَمَا مِنَّا إِلَّا وَلَكِنَّ اللَّهَ يُذْهِبُهُ بِالتَّوَكُّلِ ».

واتە « هیچ كەس نەبوو لەئىمە ئىلا كەم تا زۆر شتىك لەمە لەدلى دا
دروست دەبوو ،بەلام خوای گەورە نەیدەهێشت ولای دەبرد بە بەپشت بەستىن بە
خوای ^(۱)»

(۱) رواه ابو داود ۳۹۱۰ وهو في السلسله الصحيحه 430.

سویند خواردن به غهیری خودا

خوای په روه ردگار خوئی بۆ خوئی سویند ده خوات به هر شتیک له مه خلوقات و دروستکراوه کانی خوئی که بیهوئی، به لام بۆ مخلوقات دروست نی یه سویند بخۆن به غهیری خودا.

وهیه کیک لهو تاوانانهی که زمانی خه لکیکی زۆر له سهری پاهاتووه و به زمانیاندا دی، سویند خواردنه به غهیری خودا .

سویند خواردن خوئی بۆ خوئی جوړیکه له به گه وره گرتن و شکۆمه ندی بۆ نهو که سهی که سویندی پی ده خوری، بۆیه نهو شکۆمه ندی و گه وره یه شایسته و شیاوی هیچ کهس نییه ته نها (الله) نه بی .

«عبدالله» ی کوری «عمر» له پیغه مبه ره وه عليه السلام ده یگیرته وه که فهرموویه تی:

« أَلَا إِنَّ اللَّهَ يَنْهَاكُمْ أَنْ تُخَلِّقُوا بِآبَائِكُمْ مَنْ كَانَ حَالِفًا فَلْيَحْلِفْ بِاللَّهِ أَوْ لِيَصْمُتْ ».

واته «وریابن خوای په روه ردگار حرامی کردوه له سمرتانه که سویند به باوک و بایرانتان بخۆن، جا هر یه که له نیوه سویندی خوارد بابه خودا سویند بخوات یا خود پی ده نگ بی»^(۱).

«عبدالله» ی کوری «عمر» له پیغه مبه ره وه عليه السلام ده یگیرته وه که فهرموویه تی:

(۱) البخاري انظر الفتح ۵۳۰/۱۱

« مَنْ حَلَفَ بِغَيْرِ اللَّهِ فَقَدْ أَشْرَكَ ».

واتە « ھەركەس بەغەیری خوا سویتندی خوارد ئەوا ھاوبەشی بۆخوایانە ». ^(۱)

وە دەفەر مووی:

« مَنْ حَلَفَ بِالْأَمَانَةِ فَلَيْسَ مِتًّا ».

واتە « ھەركەس سویتند بە ئەمانەت بخوات، ئەوا لە ئیمە نی یە » ^(۲)

کەوابوو: دروست نی یە سویتند خواردن نە بە کەعبە، وە نە بە ئەمانەت، وە نە بە شەریف، وە نە بە بەرە کەتی فلان، وە نە بە ژیا نی فلان، وە نە بە گەورە ی پیغە مەبرو پیاوچاکان، وە نە بە دایک ویاوک، وە نە بە سەری منداڵ و ئەو لاد، ھەموو ئەمانە حەرامن

وە ھەر کەس سویتندیکی خوارد بە یەکیک لەمانە و تیکەوت، ئەوا کە فارەتە کە ی ئەو یە بلی: « لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ».

ھەر وە کو لە (حدیث) ی (صحیح) داھاتوو:

« مَنْ حَلَفَ فَقَالَ فِي حَلْفِهِ وَاللَّاتُ وَالْعُزَّىٰ فَلْيُقْلُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ».

واتە « ھەر کەس سویتندیکی خواردو لەسویتندە کەیدا وتی بە (لات) و (عوزا). با

پەشیمان ببیتەو و بلی « لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ » ^(۳).

ھەر وە ھا لە وێنە ی ئەم باسە کۆمەڵێک ووتەو گوشتاری شیرکی و حەرام ھە یە کە بەزاری ھەندی لە موسلماناندا دی، لەوانە: (پەنادە گرم بەخوا و بەتۆ، پشتم ئەستورە بەخوا و بەتۆ، ئەمە لەخوا و لەتۆ وەو بوو، کەسم نی یە

(۱) رواه الامام احمد ۱۲۵/۲ النظر صحيح الجامع ۶۲۰۴

(۲) رواه ابوداود ۳۲۵۳ وهو في السلسلة الصحيحة رقم ۹۴

(۳) البخاري ۵۳۶/۱۱

تەنھا خوا و تۆنەبێ، خوام هەیه لە ئاسمان و تۆش لە زەوی، ئەگەر خواو فلان کەس نەبوا، بێ ئیمان بێ ئەگەر وانەبێ، (خەریکە ئیمانم نامیێ)، تۆ سالی ناو مییدی و نەگبەتی (هەروەها هەر وشەیکە جێئێ و قسەێ خراپی تیابی بەرامبەر کات و زەمانە وەکو دەوتری ئەمە زەمانیکی خراپە، ئەم سەعاتە نەگبەتی بوو، پووێ زەمانە پەش، ئەمانە هەمووی حەرامن چونکە جێئێدان بە زەمانە دەگەرێتەوێ بۆ خوا کە زەمانەێ دروست کردووە).

وێ هەر ناویک «عبد» ی تیابی بۆ غەیری خوا حەرامە وەکو «عبدالمسیح، عبدالنبي، عبدالحسين».

هەروەها لەو زاراوە و دەستەواژە و دەرپرێنانەێ کە پێچەوانەێ (تەوحید) و هەلۆه شێنەرەوێهەتی و حەرامن لەوانە: - نیشتر اکیهەتی نیسلام، دیموکراتی نیسلامی، ویستی گەل لە ویستی خواوێه، دین بۆ خواو نیشتمانیش بۆ کۆمەلگا، بەناوی گەلەو، بە ناوی شۆرشەو.

وێ هەروەها لە زاراوە و دەرپرێنە حەرامەکانە بەکار هێنانی وشەێ (ملك الملوك) وێ ئەوێ ئەو مانایە ببە خشی وەکو (قاضي القضاة) کە بۆ مەرۆف بەکاربێ.

هەروەها بەکار هێنانی وشەێ «سید» و هاوماناکانی کە بەکار دەبێ بۆ کەسانی (منافق و کافر) نیشتر جیاوازی نی یە ئەو وشەێ (سید) بەعەرەبی بگوتری (وەکو دەوتری سید فلان) یا بەزمانیکی تر بوتری (وەکو دەوتری گەرەم).

هەروەها بەکار هێنانی وشەێ (ئەگەر) حەرامە، کاتیک مانای ناپەرەزایی و پەشیمانی و خەفەت و مەراق ببە خشی (وەکو دەوتری ئەگەر ئەوێم بکەرایە

ئاۋادەبوو، ئەگەر نەپۆشتايە نەدەمرد). ئەم قەسەدە دەرگایەكە بۆشەیتان و لێوێ گوزەردەكاته نێو دل .
 ھەروەھا ووتنی « اللھم اغفر لی إن شئت » خواپە لێم خۆش بە ئەگەر
 بەتەوی .

دانیشتن لەگەڵ دووڕووھەكان یان خراپەكاران و ھۆگرێوون پێیانەوھ

زۆرێك لەو كەسانەى كەنیمان و باوەر لەدلیاندا جێگیر نەبوو، پوو لە كۆپو
 دانیشتگای تاوان باران و خراپ كاران دەكەن، بەلكو زۆرجار لەگەڵ ھەندى
 كەسى وا دادەنیشن كە قەسەى ناشیرین بە دینی خوا دەكەن و پەختە لە
 شەریعەتى خوا دەگرن و گالتە بەدین و شوپێن كەوتوانى دین دەكەن.
 جا گومانى تێدا نى یە دانیشتن لەگەڵ ئەم جۆرەكەسانە حەرامە و عەقیدەو
 بیروباوەر لەكەدار دەكات و دەپوکینتیتەو .
 خۆی گەرە دەفەرمووی :

﴿وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِي آيَاتِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّى يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ ۚ وَإِمَّا
 يُنسِيَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِى مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٦٨﴾ الأنعام: ٦٨

واتە «ھەركات ئەم موشیرك و خراپەكارانەت دى خەریكن لە بارەى ئایەت و
 دینی خواوە خراپ دەوین و گالتە ئەكەن، ئەموا تۆ ڕویمان لى وەرچەرخیتەو بە
 جیان بەیتلە، تاقەسەكەیان ئەگۆڕن و وازدینن لە خراپ ووتن. جا ئەگەر شەیتان

ئەم نامۆزگارییە لە بیرت بردەوه و لەگەڵیان دانیشتی، ئەوا هەمکات وەبیرت هاتەوه نابێ لەگەڵ ئەو خەڵکە سەتەم کارە دابنیشی.»

لەبەر ئەوە لەم حالەتەدا دروست نی یە دانیشتن لەگەڵیان هەر چەندە زۆر نزیک بن لە ڕووی خزمایەتی یەو تێکەڵی یە کترین لە ڕووی خێزانییەوه، وە زمان پاراوو شیرین بن. تەنھا بۆ کەسانێک دروستە لەگەڵیان دانیشتی کە بیهوێ قسە ی خێریان بۆ بکات، یان بەرپەرچی قسە بە تالەکانیان بداتەوه، یان نەگۆڵیان لێ بکات و دەمکوتیان بکات، بەلام ڕازی بوونو بێ دەنگی لەو شوێنانه دروست نی یە .

خوا ی پەرەردگار دەفەرمووی :-

﴿ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ ﴾ (٩٦) التوبة:

٩٦

واتە « خۆ ئەگەر ئێوه لێیان ڕازی بن، ئەوا بەدەنیاییهوه خودا لە خەڵکانی تاوانبار ڕازی نابێ.»

بەله کردن لەنوێژدا

گەورەترین تاوانی دزی بریتیه لە دزی کردن لەنوێژدا، هەروەکو پێغەمبەر ﷺ دەفەرمووی :

« إِنَّ أَسْوَأَ النَّاسِ سَرِقَةً الَّذِي يَسْرِقُ صَلَاتَهُ » قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ يَسْرِقُهَا؟ قَالَ « لَا يُتِمُّ رُكُوعَهَا وَلَا سُجُودَهَا ».

واته « خراپترينى خه لگاني دز نهو ڪه سيهه ڪه دزى له نوڙه ڪمى بڪات ». وٽيان: نهى پيڻه مبهري خوا ﷺ چوڻ دزى له نوڙه ده ڪري؟ فهرمووى: « دزى ڪردنه ڪه بهمه ده بئى ڀڪوع و سوجهه ڪانى به تهواوى نابات و پهلمده ڪات »^(۱)

جا نوڙ ڪردن به پهلهو نه پاراستنى هيمنى تيداو جيگيرنه بونى پشت له (ڀڪوع و سوجهه) داو ڀٽڪ نه بونهوى پشت له دواى هه ستانهوه له (ڀڪوع و سوجهه) داو دانه نيشتن له نيوان هه ردو و سوجهه ڪه دا، هه موو نه مانه نهو هه لهو ناتهواويانهن ڪه زور ديارو بهرچاون له ناو زوريهى نوڙ خوينانداو، مزگه وٽيڪ نى يه نمونهى نه م جوړه نوڙ خوينانهى تيدا نه بئى.

وه هيمنى و له سر خويى ڀوڪن و پايه يه ڪه له پايه ڪانى نوڙ، به بئى نه م پايه يه نوڙ دانامه زري و وه ناگيري و جيى هيچ ناگري، هه ٻويه نه م ڪاره زور ترسنا ڪه وه ڪو پيڻه مبهري ﷺ ده فهرمووى:-

« لَا تُجْزِئُ صَلَاةُ الرَّجُلِ حَتَّى يُقِيمَ ظَهْرَهُ فِي الرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ ».

واته « نوڙى هيچ ڪه سيڪ دانامه زري و تهواو نابى و جيى هيچ ناگري، تاوه ڪو پشتى ڀٽڪ نه ڪاتمه له ڀڪوع و سوجهه دا »^(۲).

گوماني تيدا نى يه ڪه نه م ڪاره ڪاريكى خراب و قيزه ونه و هه ڪه س بيڪات شياوى نه وه يه ڀٽى لى بگيريت و لهو ڪاره قهده غه بگريت و بترسيٽري ڪه ڪاريكى خرابى ڪردوه .

(۱) رواه الامام احمد ۳۱۰/۵، وهو في صحيح الجامع ۹۹۷

(۲) رواه ابوداود ۵۳۳/۱، وهو في صحيح الجامع ۷۲۲۴.

له (أبو عبد الله الأشعري) هوه ده فهرمووی : پیغه مبه رعلیه نوتی
جه ماعه تی له گهل هاوه له کانی کرد و پاشان له گهل کومه لیک دانیشت، پیاویک
هاته ژوره وه نوتی دابه ست، جا له نوتی کهیدا رکوع و سوجهی ده برد وه کو
دهنوک بدات له زهوی، پیغه مبه رعلیه فهرمووی :-

« تَرَوْنَ هَذَا لَوْ مَاتَ عَلَى هَذَا مَاتَ عَلَى غَيْرِ مِلَّةِ مُحَمَّدٍ ، يَنْقُرُ صَلَاتَهُ
كَمَا يَنْقُرُ الْغُرَابُ الدَّمَ ، إِنَّمَا مِثْلُ الَّذِي يُصَلِّي وَلَا يَرْكَعُ وَيَنْقُرُ فِي سُجُودِهِ
كَالْجَائِعِ لَا يَأْكُلُ إِلَّا تَمْرَةً أَوْ تَمْرَيْنِ ، مَاذَا يُغْنِيَانِ عَنْهُ » .

واته «تائمه نهمین ؟ همرکس بری لهر شو حاله، شهوا لهر غهیری
دینی (محمد) مردوه، له نوتی کهیدا دهنوک ددهات وه کو قله پرهش دهنوک له
خوین ددهات، جا غومی شو کسهی پشت ده چمیتنی له رکوع ودهنوک ددها
له زهوی له سوجه کاند، وه کو کسیتی برسی وایه که تمنها خورمایهک یان
دوخورما بخوات و هه لسیتموه، که بهوه هیچ سودمند نابی»^(۱)

وهله (زید)ی کوری (وهب) هوه ده فهرمووی :- (حذیفه) پیاویکی بینی رکوع
و سوجهی به تماوی نه ده برد، (حذیفه) فهرمووی :

« وَلَوْ مِتَّ وَهَذِهِ صَلَاتُكَ مِتَّ عَلَى غَيْرِ الْفِطْرَةِ الَّتِي فُطِرَ عَلَيْهَا مُحَمَّدٌ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ » .

واته «نوتی نه کرد، وه نه گمر بهم کاره وه بری، شهوا لهر غهیری شو
فیترهت و دینه ده مری که خوا (محمد)ی لهری داناه»^(۲).

(۱) رواه ابن خزيمة في صحيحه ۳۳۲/۱ وانظر صفة صلاة النبي للألباني ۱۳۱.

(۲) رواه البخاري انظر الفتا ۲/۲۷۴.

وه ههركهس نوڙه كهى به پهله كړدو هيمنى تيدا نه پاراست كاتيك نه مهى زانى پتويسته له سهرى نوڙه كهى دووباره بكاته وه، مادام كاتى نوڙه كهى مابى، وه نه وهش كه پږيشتوو وه رابردوو پتويسته ته وبه بكات و په شيمان بيته وه، بويه پتويست ناكات نوڙه كهى رابردوو بگيريتته وه .

به لگهش نه وه يه كه پيغه مبه رعل الله صلى الله عليه وسلم فرموى:

« اَرْجِعْ فَصَلِّ فَإِنَّكَ لَمْ تُصَلِّ ». واته « بړو نوڙه كهت بكهروه چونكه تو نوږت نه كړد »^(۱) .

كارى بى هوډه و جولهى زور له نوږدا

نهم به لايهش زوريك له نوږت خوښان لى د ريزا نابن، له بهر نه وهى نه وه فرمانهى خوايان به جى نه هيناوه كه ده فرموى:-

﴿ وَقُومُوا لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴾ البقرة: ۲۳۸ واته « هستن نوږت بكن بؤ خوا به ترس وهمنى يوه » .

وه لهو فرمايشتهى خدا تينه گه شتون كه ده فرموى :-

﴿ قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ۝ (۱) الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۝ (۲) ﴾ المؤمنون: ۱ - ۲

واته « به راستى خه لكاني خاوهن تيمان و باوه سرفرازو پزگار بوون، نهو كهسانهى كه له نوږه كانياندا خشوعيان هيهو بدل ناگيان له

نويژه كانيانهو به لاشهش لسهسرخوؤ بهيمنييه نويژ ده كهنو هجوجلؤو
حه ره كه تي بي هؤ ناكهن له نويژه كانياندا».

وه كاتيڪ پرسياركرا له پيغه مبهرا عليه السلام سه بارهت بهريك كرده وه و پاكرده وي
شويئي سوجه له كاتي سوجه بردندا كه درسته يان نا ؟

نه ويش فهرمووي:

« لَا تُمْسَحْ وَأَنْتَ تُصَلِّي فَإِنْ كُنْتَ لَا بُدَّ فَاعِلًا فَوَاحِدَةً تُسَوِّیةَ الْحَصَى ».

واته « نه كه ي شويئي سوجهت ريك بخي له كاتيڪ دا له ناو نويژدا بوي .
به لام گهر همر ناچار بوي يهك جار دهستي پيدا بهينه»^(۱).

وه زانايان (به ره همت بن) باسي نه وه يان كردوه كه هجوجلؤي زؤ و يهك له
دواي يهك، نه گهر پيويست و ناچاري نه بي نويژ بهتال ده كاته وه. نه گهر حالي نه م
كه سه وابي، نه ي نه بي حالي نه وه كه سانه چون بي كه له بهر دهستي خودا دا
راوه ستاون و هجوجلؤي بي هوده ده كهن و يه كيك سهيري سه عاته كه ي ده كات و
نه وه ي تر جله كه ي ريك ده خات، يان په نجه بهلوتي ده كات، وه چاوه كان ي بولاي
پاست و چه پ دا ده سوريئي و سهيري ناسمان ده كات، دياره ناترس ي له وه ي
چاوه كان ي كويز بي و شهيتان له نويژه كه ي بدزي بهم كاره .

(۱) رواه أبو داود ۸۱/۱ وهو في صحيح الجامع ۷۴۵۲.

پیش کهوتنی ئیمام له نوێژدا به نه نقه ست

په له کردن به کی که له ره فتارو سروشتی مرۆڤ .

﴿وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ۝﴾ الإسراء: ۱۱. واته « مرۆڤ هه می شه په له کارو هه له شهیه ».

وه پیغه مبهه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ده فهرموی :

« التَّائِي مِنَ اللَّهِ وَالْعَجَلَةُ مِنَ الشَّيْطَانِ ».

واته « نهرم و نیانی و له سهر خوی له خوداوهیه، وه هه لپه هه لپه په له کردن له شهیتانمویه ».^(۱)

نهوی که زۆر تیبینی ده کری له نوێژی جه ماعه تدا له لای پاست و چه په وه نوێژخوینیکی زۆر ده بینری پیش ئیمام ده کهون، به تایبهت له رکوع و سوجه بردندا، وه له ((الله اکبر)) هکاندا به گشتی، وه ته نانهت له کاتی سه لام دانسه وهش دا .

هم کاره هه ره چهنده له ناو خه لکدا گرنگی پی نادری، به لام هه ره شهی توندی ده ربارهی هاتوه له پیغه مبهه وه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ :

« أَمَّا يَخْشَى الَّذِي يَرْفَعُ رَأْسَهُ قَبْلَ الْإِمَامِ أَنْ يُحَوَّلَ اللَّهُ رَأْسَهُ رَأْسَ حِمَارٍ ».

واته: « نایا ئهوکه سهی سهری له پیش سهری ئیمامه بهرز ده کاتمه ناترسی خوی گهوره سهری بکات به سهری گوی درێژ ».^(۱)

(۱) رواه البيهقي في السنن الكبرى ۱۰۴/۱۰ وهو في السلسلة ۱۷۹۵.

نویژخوین پئویسته لەسەری کە بەهیمنی و لەسەر خۆییەوه بیّت بەردەو نوێژ،
جا ئەمە ئەگەر بۆهاتنەکەوی بی، ئەمە ئەبێ بۆنویژدە کە چۆن بی
و هەندێ خەڵکی نە مەسەلە کەیان وای لێ تێکەڵ و پێکەڵ بوو، بۆئەوێ
پیش ئیمام نەکەون کە چی زۆر لە ئیمام دواوەکەون و بەجێ دەمین

پئویسته بزائری کە شەرعناسان (بەرەحمەت بن) بنەمایەکی جوانیان
باسکردوو و داناو بۆ ئەوێ نوێژ خوین نە پیش ئیمام بکەوی و نە لە
ئیمامیش جێ بمینی، ئەویش ئەوێهە: کاتێک کە ئیمام «الله أكبر» ی تەواوکرد
ئینجا نوێژخوین بچوێ، کەوابوو هەركات ئیمام لە ووشە (راء) ی «الله
أكبر» تەواو بوو ئینجا دروستە بۆ نوێژ خوین بچوێ و حەرە کەبکات. نە پیش
ئەو بکەوی نە دواش بکەوی. بۆیە بەم شیوەیە کارە کەرتێک دەخری
و هەواوەلەکانی پیغەمبەر ﷺ زۆر سووریون لەسەر ئەوێ کە پیشی
پیغەمبەر ﷺ نەکەون، گرنگیان بەو کارە زۆر دەدا.

بۆ نمونە یەکیەک لەوان کە (براء) ی کوری (عازب) دەفەرموێ: صەحابە لە
پشتی پیغەمبەر دەو نوێژیان دەکرد، کاتێک کە پیغەمبەر ﷺ سەری لە رکوع
بەرز بکردایەتەو برۆشتایە بەردەو سوجدە کەس نەدەبینرا بچەمیتهو بەردەو
سوجدە هەتاهو کە پیغەمبەر ﷺ ناوچەوانی دانەنایە لەسەر زەوی، پاشان
هەمووی لە دواوە لار دەبۆنەو بەردەو سوجدە دەچەمینەو.

و کاتێک پیغەمبەر ﷺ کەوتەتەمەنەو و حەرە کە و هوجوێ جۆریک لە
خاوبونەوێ تێکەوت، نوێژخوینانی پشتهوێ ناگادار کردەو فەرمووی

« أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي قَدْ بَدَأْتُ فَلَا تَسْبِقُونِي بِالرُّكُوعِ وَالسُّجُودِ ».

واته « ئمى خدلكينه من كوتومهته تمهنهوه قورس بووم، بۆيه وريابن له نويزدا پهلهمهكن و پيشم نهكمون له ركوع وسوجه بردندا»^(۱).

وه پيوسته نهوكهسهى كه نيمام و پيش نويزه، كاتيك كه نويز دهكات وتنى(الله اكبر)هكانى بهگويهرى سوننهتى پيغهمبهر بى، بهو شيوهيهى كهله (حديث)هكهى(أبوهريرة) دا هاتوه دهفرمووى :

« كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا قَامَ إِلَى الصَّلَاةِ يُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْكَعُ ثُمَّ يَقُولُ سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ حِينَ يَرْفَعُ صُلْبَهُ مِنَ الرُّكُوعِ ثُمَّ يَقُولُ وَهُوَ قَائِمٌ رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَهْوِي سَاجِدًا ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَسْجُدُ ثُمَّ يُكَبِّرُ حِينَ يَرْفَعُ رَأْسَهُ ثُمَّ يَفْعَلُ مِثْلَ ذَلِكَ فِي الصَّلَاةِ كُلِّهَا حَتَّى يَقْضِيَهَا وَيُكَبِّرُ حِينَ يَقُومُ مِنَ الْمَشْيِ بَعْدَ الْجُلُوسِ ».

واته « پيغهمبهر ﷺ همركات هستايه بۆنويز، «الله اكبر» ى دهکرد كاتيك نويزى دابهستايه، پاشان «الله اكبر» دهکرد كاتيك ركوعى ببردايه، پاشان له ركوع بهرز دهبويهوه دهيفرموو: « سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ » وهكاتيك تمواو راست دهبويهوه دهيفرموو « رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ » ، پاشان «الله اكبر» ى دهکرد كاتيك دابهزايه بۆسوجه، پاشان «الله اكبر» ى دهکرد كاتيك سهرى بهرز بكردايهتموه، پاشان «الله اكبر» ى دهکرد كاتيك سوجهى ببردايه، پاشان «الله اكبر» دهکرد كه سهرى بهرز بكردايه، ئينجا ئهمى

(۱)رواه البيهقي ۹۳/۲ وحسنه في إرواء الغليل ۲۹۰/۲

بهردهوام ده کرد له ههموو نوښته کهي دا تاره کو تمواو ده بوو. وه کاتيکيش له
دواي دانيشتني يه کم هه لېسايه تموه «الله اکبر» ده کرد ^(۱).
جا بويه همرکات پيش نوښت «الله اکبر» هکانی کۆک و ته بابوون له گهل جولته و
حه ره که کهي، وه نوښت خوښه کانيش به و چوښه تيهي که باسکراوه جولانه وه، نهوا
کاروباري نوښتي جامه عه ته کهي پښ و پښک و باش ده بي.

هاتنی که سڼک بۆ مزگهوت که سیر و پيازی خواردی، یان بۆ نیکی ناخوښی پيوه بی

خوای گه وره ده فرمووی :-

﴿يَبْنَیْ ءَادَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ الأعراف: ۳۱.

واته « ئه ی نه وه کانی ئاده م همرکه ده چنه مزگهوت بۆ نوښت، جل و بهرگی
پاک و خاوښ بپوشن».

له «جائر» کورپی «عبدالله» وه ده فرمووی، پيغه مبه رعلیه ﷺ فه مرويه تی:
« مَنْ أَكَلَ ثُومًا أَوْ بَصَلًا فَلْيَعْتَزِلْنَا أَوْ قَالَ فَلْيَعْتَزِلْ مَسْجِدَنَا وَلْيَقْعُدْ فِي
بَيْتِهِ ».

واته « همرکس سیر و پيازی خوارد بالیمان دور کهوښتموه، یان فرمووی:
با له مزگهوتمان دور کهوښتموه ولهمالته کهي خویدا بميښتموه » ^(۲)

(۱) رواه البخاري رقم ۷۵۶ ط. البغا

(۲) رواه البخاري انظر الفتاح ۳۳۹/۲

وه له رېوايه ته که ی «مسلم» داها توه:

« مَنْ أَكَلَ الْبَصَلَ وَالْثُومَ وَالْكَرَّاثَ فَلَا يَقْرَبَنَّ مَسْجِدَنَا فَإِنَّ الْمَلَائِكَةَ تَتَأَذَى مِمَّا يَتَأَذَى مِنْهُ بَنُو آدَمَ ».

واته « ههركس پیازو سیر و کهوهری خوارد با نزیکى مزگوتمان نه کهوێ، چونکه ملائیکه توشى نازار دهبن بهو شتانهى که مرۆڤ پى نازارمەند ده بێ»^(۱).

وه «عمر» ی کورپی «خطاب» وتاری ده خوێند له پۆزى جومعه دا، له ناو وتاره کهیدا فرموی:

« ثُمَّ إِنَّكُمْ أَتَيْهَا النَّاسُ تَأْكُلُونَ شَجَرَتَيْنِ لَا أَرَاهُمَا إِلَّا خَبِيثَتَيْنِ هَذَا الْبَصَلُ وَالْثُومُ لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا وَجَدَ رِيحَهُمَا مِنَ الرَّجُلِ فِي الْمَسْجِدِ أَمَرَ بِهِ فَأُخْرِجَ إِلَى الْبَقِيعِ فَمَنْ أَكَلَهُمَا فَلَيْمَتُهُمَا طَبَخًا ».

واته « ئه ی خه لکینه ئیهو ئهم دوو پروه که ده خۆن و من به پیسیان ده بینم: که ئه ویش سیرو پیازه، دانیابن پیغمبهرم ﷺ ده بینى ههركات له مزگوتدا بۆنى ئهو دوانه ی له هه رپیاریک بکردایه ، ئهوا فرمانی پى ده کرد که ده رپچى له مزگوت و دورکویتوه بهرو به قیغ، جا هه رکس سیرو پیازی خوارد با جوان له چیشتا سوری بکاتوه و بۆنه که ی بمریتى»^(۲).

(۱) رواه مسلم رواه ۳۹۵/۱

(۲) رواه مسلم ۳۹۶/۱

و ئەوەی پەیوەندی بەم بۆیە هەیە: ئەو کەسانەش دەگێتەوه کە راستەوخۆ لە دواى نیش کردن دەچنە مزگەوتەوه بە بۆنى ناخۆشى عەرەقى بن بال و گۆرەویەکانیانەوه .

لەوێش خراپ تر جگەرە خۆرەکان، ئەوانەى کە جگەرەى حەرام دەکێشن و پاشان دەچنە مزگەوتەکانەوه و نازارى بەندەکانى خوا دەدەن لە ملاتکە و نوێژ خۆیان.

زیناکردن

يَه كَيْنَ لَه مَبْهَسْتَو نَامَانْجَه كَانِي شَهْرِعَتِي نِي سِلَام پاراستنى ناموس و وەچەو نەسەبى خەلكى يە، بۆیە زینای حەرام کردوو .
خوای پەرەردگار دەفەرمووی :-

﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّيْنَةَ إِنَّهُ كَانَ فَحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ الإسراء: ۳۲

واتە « وریابن بەهیچ شیوەیەك توخنی زینا نەکەن، چونکە بەراستی زینا و داوین پیسی تاوان و کردەوێیەکی زۆر خراپە و پێگایەکی زۆر ناپەسەند و قێزەونە ».

شەریعتی پیروزی نیسلام نەك هەر زینای حەرام کردوو، بەلكو هەموو ئەو کون و کەلەبەر و پێگا و پێچکانەشی داخستوو کە مەرۆف پەلکێش دەکەن بەرەو زینا، لەوانەش فەرمانی کردوو بە داپۆشینى نافرەتان و، فەرمانی

كردووه به پاراستنى چاو له تېروانىنى حەرام و تاك بونهوهى پياوو ئافرهت و زۆر شتى تىرشى لهو پېناوه دا حەرام كردووه .

پياوى زىناكارى خيزاندارو ئافرهتى زىناكارى ميژددار، تۆلى لى دهيترهتوه به ترسناكترين و قورس ترين سزا، نهوئش برىتى يه له بهرده باران كردنى تا دهمرىت، تا تۆلى گوناكهكهى بچيژيت ، بۆنهوهى ههموو لاشهى نازار بچيژيت، وهك چۆن گشت لاشهى تيركردووه له حەرام .

وه پياوى زىناكارو ئافرهتى زىناكار گهر هاوسهردار نهبوون به پىگايهكى شهرى، نهوا تۆلى لى دهيترهتوه به فهلاقه كردن وجهلده ليدان ، كه لهسنوره شهريهكاندا ديارى كراوه نهوئش برىتبه له (۱۰۰) جهلده . لهگهئ نهوئش دا كۆمهليك له برواداران نامادهبن لهكاتى جهلده ليدانهكهى تاوهكو شهرمهزارو ناشيرين بى له ناو خهلكدا، وه دهبيت لهشارهكهى خۆى دوربخريتهوهو دوچارى غهريبى بى بۆماوهى ساليك تاوهكو سوكى خۆى بۆ دهركهوى .

وه سزاي پياوو ئافرهتى زىناكار له بهرزهخدا: نهويه بهپروتى دهخريته ناو تهنوريكهوه كه سهروهوى تهسكه و خوارهوى فراوانه و لهخوارهوش ناگر دهدرئ، جا ههركات ناگرهكه بليسهبدات و زياد بكات هاواردكهو دهقيژين و بهرزدهبنهوه، ههتاوهكو نزىكى دههچون دهبنهوه، بهلام بليسهى ناگرهكه دانهبهزيت و نهوانيش دهگهريتهوه بۆناو تهنورهكه ، نابهم شيتوازه سزادهدرين تا پوژى قيامهت .

له مهش ناشیرین و ناقولاً تر نهو په پیاو له گهل نهو هی تمه نی گه وره بووې و
له مردن نزیك بووې تهو و چو بیته ساله و و خوداش نهو نده مؤله تی دابی و
تهو بهی نه کات و هر بهر ده و ام بی له سر زینا .

که و ابو ناشیرین تر و چه په لترین زینا کار نهو که سیه که چو بیته ساله و و
تمه نی گه وره بی و زینا بکات .

له «أبو هريرة» ده، له پیغه مبره وه ﷺ ده فرموی:

« ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ، وَلَا يُزَكِّيهِمْ ، وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ ، وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ : شَيْخٌ زَانٍ ، وَمَلِكٌ كَذَّابٌ ، وَعَائِلٌ مُسْتَكْبِرٌ » .

واته « سى کومه له خه لك خواى گموره قسه يان له گهلدا ناکات و له گونا ه
پاکیان ناکاتمه و، به چاوى په حمه ت تماشا يان ناکات و، سزايه کی
سه ختیشی بو داناون ، پیاوړکی به تمه نی زینا کار، پاشايه کی دروزن،
همژارېکی خو بهزلزان »^(۱).

وه خراپترین و پیستړین کاسبی نهو پاره ییه که بهرام بهر زینا و رده گیرى. وه
نهو ثافره تهی به هوى داوین پیسی یه وه کاسبی بکات و بژووی په یدابکات،
بیبه ش و مه حرومه له قبول بوونی دوعاو پارانه وه، کاتیک که له نیوه شه ودا
دهرگا کانی تاسمان ده کریتته وه (بو قبول بوونی دوعاو پارانه وه)^(۲).

(۱) رواه مسلم ۱۰۲/۱-۱۰۳

(۲) الحديث في صحيح الجامع ۲۹۷۱

و ھەرگیز فەقیری و ھەژاری بیانیی شەری نین بۆ شکاندن سنوروکانی
خوای گەورە و نەتەیکردنی ناموسی یەکتەر، وەکو پیشینان وتویانە : برسێبەو
سەرپەرزبە، و بەھۆی شیری مەمکی خۆتەو نەلەوەرێتی.

و ھەم چەرخەدا ھەموو دەرگاگان خراونەتە سەر پشت بۆ نەنجام دانی کاری
خراپ، و شەیتان گشت پێگا و پێچکەکانی خراپەکاری ناسان کردووە بە ھۆی
فروفتلەکانی خۆی و دۆستەکانی، و ھەسەنی تاوانبارو خراپەکار شوونی
تەلەکانی شەیتان کەوتوون و بوونەتە دەسکەلای دەستی شەیتان بۆ
بلاوکردنەوێ فەساد و بێ نەخلاق، نەویش بە بلاوونەوێ سفوری و
خۆدەرخیستن و خۆجوان کردنی نافەرەتان، و بەرەڵاکردنی چاوو تیروانیی
حەرام، بلاوونەوێ تێکەڵی پیاو و ئافرەت، گۆشاری خراپ و فلیمی نابەجێ و
ناپەسەندو، گەشت و گوزاری زۆر بۆ ولات و جێگای بەدەرەوشتان، دروستکردنی
بازاری تیجاری بۆ داوێن پیسی و بێ ئابروی، زۆربوونی ھەتەیکردنی ناموس،
زۆر بوونی مندالی حەرام و کوشتنی گۆرپەلە بێ تاوان

خودایە داوات لێ دەکەین بەرەھمەت و لوتف و پارێزگاری خۆت بمانپارێزی لە
داوێن پیسی، داوات لێ دەکەین دڵەکانمان پاک بکەیتەو و داوێنمان پاک
پابگری، لەنێوان ئێمە و حەرام دا بەرەستێکی گەورە دروستبکە.

نیربازی

تاوانه کەمی قەومی «لوط» ئەو هەبوو لە گەڵ نێرینه کاندای جەوت دەبوون و نێربازیان دەکرد.

و هەکو خۆی گەورە دەفەرمووی :-

﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ

﴿الأعراف: ٨٠﴾

واتە «لوط» مان عليه السلام کردە پێغمەبەر و بە گەڵە کەمی خۆی ووت: بەراستی ئێوە تاوانێکی خراپ و ناشیرینی و ئەنجام دەدەن لەرووی داوێن پێسیوە کە هیچ کەسێک لە خەڵکانی جیهان پێش ئێوە کاری وەها شەرمەزارانە نەکردووە، ئەمێش ئەوێە ئێوە دەچنە لای پیاوان و نێربازی دەکەن».

و هەبەر ناشیرینی و ناقۆڵایی و ترسناکی ئەم تاوان و خراپەییە خۆی پەرورەدگار سزای ئەو کەسانە دی داوە کە ئەنجامی دەدەن بە چوارچۆر لە سزاو تۆڵە، کە ئەم چوارچۆرە بەسەر هیچ گەلیکی تردا کۆنەبۆتەو، ئەوانیش بریتین لە کوێر بوونی چاوەکانیان، ژێروبەبوونیان، بەردەباران کردنیان لەناسمانەو بەبەردی سۆرەو هەبوو، و هە ناردنی هاوار و قیژەییەکی سامناک بەسەریاندا.

و هە لەشەر یەتە ئیسلامیش دا هەر کەسێک ئەو کارە ئەنجام بدات یان ئەو کارە لەسەر بکەری بەرازی بوونی خۆی و زۆری لێ نەکرابی، ئەو تۆڵەو سزاکیان ئەوێە کە دەبێ بە شمشیر بکوژرێن.

«عبداللہ»ی کوری «عباس» له پیغه مبه ره وه عَلَيْهِ السَّلَام ده یگیریته وه که
فرمویه تی:

«مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلْ عَمَلًا قَوْمِ لُوطٍ فَاقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ».

واته «هه که سیکتان بینی کاری قومه که ی «لوط»ی ده کرد (واته نیربازی، نهوا
ههردو کیان بکوژن، نهوی کاره که ده کات و نهوش وا کاره که ی له سر ده کری»^(۱).
وه نهو نه خوشی و تا عونانه ی که نه مپژ له م سهرده مه دا ده رکه وتوون و له
سهرده مانی پیشودا نه بوون، هه مووی هۆکاری داوین پیسیه، وه کو نه خوشی
نایدزی کوشنده . نه مانه هه مووی به لگن له سر کار له جیتی شهر یعت که نهو
جوړه سزاو توژانه ی داناوه.

نه هاتنی نافرته بو سهر جیتی پیاوه که ی به بی هیه عوزریکی شه رعی

«أبو هريرة» له پیغه مبه ره وه عَلَيْهِ السَّلَام ده یگیریته وه که فرمویه تی:
«إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ فَبَاتَ غَضَبًا عَلَيْهِ لَعْنَتُهَا الْمَلَائِكَةُ حَتَّى
تُصْبِحَ».

واته: «هه رکهات پیاو داوای سهر جیتی له خیزانه که ی کرد و نهویش پشتی
تیکرد و وه لامی نه دایه وه، وه نهو پیاوه نهو شوه به توړه یی سر بنیته وه
بهرام بهر به خیزانی، نهوا (ملائکه) له عنته لهو نافرته ده کمن تا به یانی
»^(۲).

(۱) رواه الإمام أحمد ۳۰۰/۱ وهو في صحيح الجامع ۶۵۶۵

(۲) رواه البخاري انظر الفتح ۳۱۴/۶

زۆرىك له ئافرهتان كاتىك كىشهيهك له نىوان خۆى و مێردهكهيدا دروست دهبى، به گومانى خۆى دهيهوى تۆلهى خۆى بكاتهوه، بۆيه خۆى دهگرتهوه لهسەر جىي كردن لهگهڵ پياوهكهى، جا ئهم كارەى كه ئافرهتان دهيكەن مەفسەدەو خراپەى زۆرى لى دهكهوتەوه، لهوانه پى دهچى پياوهكهى بكهوتە حەرامەوهو، زۆرجار لهوانه نيشهكه به خراپتر بهسەر ئافرهتهكهدا بشكىتەوه، كه پياوهكهى بىر له خىزانىكى تر بكاتهوه و بهسەر ئهم دابيهينى

وه پيوسته لهسەر ئافرهت گورج بى له وهلام دانەوهى داواكارى مێردهكهى هەركات داواى لى كرد، تاوهكو ئهم فەرمانى پيغمبەر ﷺ جيبه جى بكات كه دهفرموى:

« إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَلْتُجِبْ وَإِنْ كَانَتْ عَلَى ظَهْرٍ فَتَبْ ».

واته: « هەركات پیاو داواى سەر جىي له خىزانەكهى كرد، ئەوا با دەست به جى وهلامى بداتەوه، تەنانەت ئەگەر لەسەر كۆچ و بارى خوشترهكهشى بى با دابمزی »^(۱)

وه پيوستيشه لهسەر پياو بهتەنگ خىزانیهوهى بى و رهچاوى حالى خىزانى بكات، كاتىك نهخۆشه يان دووگيانە يان بى تاقەتەو خەفەتبارو دلتەنگە، بۆنهوهى كۆك و تهبابى و خوشەويستيان بهردهوام بى و دژايەتى و تىگيران لهنىوانيان دروست نهبى

(۱) انظر زوائد البزار ۱۸۱/۲ وهو في صحيح الجامع ۵۴۷

داواى ئافرەت بۆ تەلاق لە مێژدەكەى بەبى ھىج ھۆيەكى شەرىعى

زۆرىك لە ئافرەتان پەلەوھەلەشەن لە داواکردنى تەلاق لە مێژدەكانیان و مێژد ناچار دەكەن كە خێزانیان بە تەلاق دان بدەن .

بۆ نمونە كاتێك كێشەيەكى بچوك دروست دەبێ، یان كاتێك ئەو پارەو مالهى كە دەیهوى پیاوێكەى پێى نەداو بۆى دابین نەكات، ئەوا دەست بەجێ داواى تەلاق دەكات. وە زۆرجار پێى دەچى لە لایەن كەسووكارى ئافرەتەكەو هانبەردى و پالى پێوەنەبێ .

وە زۆرجار ئافرەت لە رووى پیاویدا دەوێستى و بەرامبەرى لى دەگرى و لى پاست دەبێتەو بە كۆمەلیك ووتەو قسەى كاریگەر و ھەستیار كە دەماری پیاو دەگرى و توپەى دەكات وەكو دەلى ئەگەر پیاوى تەلاقم بدە.

وە شتىكى زانراوە كە تەلاق و جیابونەو و لێكدابەرانى پیاو و ئافرەت بەلاو نەگبەتى زۆرى لى دەكەوتەو، شیرازەى خێزان دەپچرێ و ئەتەك دەبێ، وە منداڵ پەرتەوازەو بى سەرووبەر دەبێ، وە زۆر جار پەشیمانى لەدوادى، بەلام پەشیمانى سودێك نابەخشى .

ئەمانە و چەندەھای تریش ھیکمەت و کار لەجێی شەرع دەردەخات، كاتێك كە داواکردنى تەلاقى حەرام کردووە.

«ئوبان» لە پێغەمبەرەو ﷺ دەیگێریتەو كە فرمویەتى:

« أَيُّمَا امْرَأَةٍ سَأَلَتْ زَوْجَهَا الطَّلَاقَ مِنْ غَيْرِ مَا بَأْسٍ فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَأْيَ الْحَاجَّةِ ».

واته: « همر ئافره تىك داواى تەلاق لە مێرده كەى خۆى بكات بەبى
بیانویه كى شرعى، ئهوا بۆنى به ههشتى له سهر حهرامه »^(۱).

«عقبة» ى كورپى «عامر» له پيغه مبه ره وه عَلَيْهِ السَّلَام ده يگيرتته وه كه فهرموويه تى:
« إِنَّ الْمُخْتَلَعَاتِ الْمُتَنَزِعَاتِ هُنَّ الْمُتَنَفِقَاتُ ».

واته: « ئهوا ئافره تانهى داواى (خلع) جيا بونه وه ده كهن بهبى بيانوى
شرعى ئهوانه مونا فقه »^(۲).

به لām نه گهر هۆكارى كى شرعى هه بوو بۆ ئه وهى ئافره ته كه داواى تەلاق و
جيا بونه وه بكات، وه كو ئه وهى پيا وه كەى وازى له نوێژ هینابى، یان عاره ق
خۆرى، یان بیهوى به زۆر خێزان ه كەى توشى كارى حه رام بكات، یان زو لم و
سته مى لى بكات به لیدان و ئازاردان یان ئافره ته كه له مافه شرعیه كانى خۆى
بیبه ش بكات، وه نه سیحه ت و نامۆژ گاریش سودى نه بوو، وه هیه چ رینگه یه ك
نه نه بینرا بۆ چاك بوونى، ئهوا ئافره ته كه هیه چ تاوانى له سهر نى یه و گونا هبار
نابى كه داواى تەلاق لە مێرده كەى بكات، بۆ ئه وهى خۆى و دینه كەى سه لامه ت
بى و دو چارى تاوان و خرا په نه بى .

(۱) رواه أحمد ۲۷۷/۵ وهو في صحيح الجامع ۲۷۰۳

(۲) رواه الطبراني في الكبير ۳۳۹/۱۷ وهو في صحيح الجامع ۱۹۳۴

شوبهاندنی خیزان به دایک و خوشک (الظهار)

«ظهار» یه کیکه له ووتنه و ده برپینانه ی سهرده می نه فامی که نه مړو په پیره و ده کری و له ناو موسلماناندا بلاوه، وه کو نه وه ی پیاو به خیزانی خو ی بلی «تو وه کو دایکم وای، یان تو حهرام بی له سهرم وه کو چو ن دایکم لیم حهرامه» .
 نه م ووشه و ده برپینه ناشرینانه و هاوشپوه ی نه مانه ن شهرعته به قیزه ون و نابوتی داناوه، چونکه زولم و سته می تیداده ده که وی به رامبه ر به نافرته .
 وه خوی گه و ره نه م کاره ی به وه وه صف کردوه که ده فرمو ی :

﴿الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْكُمْ مَنْ نَسَاهُمْ مَا هُمْ أُمَّهَاتُهُمْ إِن أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا آلِي لَدَنَّهُمْ وَلَئِنَّمْ يَقُولُوا مِنْكُم مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ﴾
 المجادلة: ۲

واته: «ئوانه تان له خیزانه کانیا ن «ظهار» نه که ن و پیا ن ده لیم: ئیه وه کو دایکمان، ئوان دایکیان نین، دایکی ئوان ئو نافرته تانه ن که ئوانیا ن لی بووه، وه به راستی ئوه ی به خیزانه که ی خو ی بلی (وه کو دایکم وای) ئوه قسه یه کی نابه جی و درۆیه کی ناپه سهن دی کردوه» .

وه شهرعته ی پیروزی نسلا م که فاره تیکی قورسی بو نه و حالته ده داناوه، که فاره ته که ی وه کو که فاره تی کوشتنی که سیکه به هه له، هاوشپوه ی که فاره تی جووت بوونه له گه ل خیزان له مانگی ره مه زاندا .

جانبزه ئو که سه ی «ظهار» له خیزانه که ی بکات و ئو قسانه ی به رامبه ر بکات، نابیت نزیک ی خیزانی بکه وی تاوه کو که فاره ت و باجه که ی ده دات .

خوداش خوۋی باسی که فاره ته کهی کردوو و ده فرموی :

﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا ذَٰلِكُمْ تَوْعُظُونَ بِهِ ۚ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝۲﴾ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فإِطْعَامُ سِتِّينَ مَسْكِينًا ذَٰلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۴﴾ المجادلة: ۳ - ۴ .

واته: « ئومانى له خيزانه كانيان «ظهار» نه كمن، له پاشان ده گهرينموه و پشيمان ده بنموه له قسمى خويان و ده يانموه ييانكه نموه به خيزانى خويان، نموه پيش نموه بچنه لايان ده بى يه كيځك له م سى شته بكن بؤ نموه ببيتته كه فاره تى كار ده يان»:

به كه م:

﴿فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾ المجادلة: ۳ .
واته: « بنده يهك نازاد بكن، پيش نموه بگمن به يهك و تيكه لى ژن وميردى بكن».

دووه م:

﴿فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامُ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَا﴾ المجادلة: ۴ .
واته: « نه گهر نمو كه سه كويله دى ده ست نه كموت نازادى بكات، نموه ده بى دوو مانگ له سر يهك بهر ژوو بى . بهر لموه بگمن به يهك ».

سى يه م:

﴿فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فإِطْعَامُ سِتِّينَ مَسْكِينًا﴾ المجادلة: ۴

واته: « جائهوهی نهیتوانی دوومانگ بههژوو بی، با شەست ههژار له ژهمینک خواردن تیربکات».

جوتیهون له گهڵ خێزان له کاتی بیتوێژی دا

خوای گهوره دهفهرمووی :

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ قُلْ هُوَ أَذًى فَأَعْرِضُوا النِّسَاءَ فِي الْمَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ﴾ البقرة: ۲۲۲

واته: « ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ سه‌باره‌ت به‌جوت بوون له‌گه‌ڵ ئافره‌تی هه‌یزدار پرسیا‌رت له‌ ده‌که‌ن، تۆش بڵێ : جوت بوون له‌گه‌ڵ خێزانه‌دا له‌کاتی بیتوێژی دا مایه‌ی زه‌ه‌رو زیانه‌، بۆیه‌ له‌ ماوه‌ی بیتوێژیا‌ندا لێیان دوورینو تێکه‌لی سه‌رجیتی ژنو مێردیا‌ن له‌گه‌ڵ مه‌که‌ن، نابێ به‌ مه‌به‌ستی سه‌رجی نزیکیان بکه‌ن و به‌چه‌لایان هه‌تاوه‌کو پاک ده‌بنه‌وه‌ و خۆیا‌ن ده‌شۆن ».

که‌وابوو دروست نی یه‌ بۆ پیاو سه‌رجیتی له‌گه‌ڵ خێزانی خۆیدا بکات تاوه‌کو خۆی ده‌شوات له‌ دوا‌ی پاک بوونه‌وه‌ که‌ی. وه‌کو خوا‌ی گه‌وره‌ ده‌فهرمووی:

﴿فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ اللَّهُ﴾ البقرة: ۲۲۲

واته: « هه‌رکات پاک بوونه‌وه‌ و خۆیا‌ن شوشت، ئه‌وجا بۆتان هه‌یه‌و دروسته‌ بۆتان به‌چه‌لایانو سه‌رجیتیا‌ن له‌گه‌ڵ بکه‌ن له‌و شوێنه‌وه‌ی که‌ خودا پێی پێ داو‌ن که‌ پێشه‌وه‌یه‌ ».

وه نه وهی که ناپه سه ندی و قیزه ونی نه م تاوانه ده رده خات فەر مووده که ی پیغه مبه ر ﷺ که ده فەر موی:

« مَنْ أَتَى حَائِضًا أَوْ امْرَأَةً فِي دُبُرِهَا أَوْ كَاهِنًا فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ » واته: « هه رکس بجیته لای ئافره تیکی حه یزار یان له دواوه بجیته لای یان بجیت بۆلای فالتچیهک، ئه وه کافر ده بی بمر قورئانه ی بۆ محمد ﷺ دابمزیه »^(۱).

وه هه رکس نه م کاره بکات به هه له وه بی قه س دو نه زانی، نه وه هیچی له سه ر نی یه. به لام هه رکس نه م کاره بکات به نه نقه ست و بشزانی خیزانی له بینوژی دایه، نه وه که فاره تی ده که ویتته سه رو ده بی باجه که ی بدات، له سه ر بۆچونی هه ندی له و زانایانه ی که «حدیث» ی که فاره ته که ی به «صحیح» ده زانن.

که فاره ته که شی بریتیه: له دیناریک، یان نیو دینار «ثالثون».

جا هه ندی له زانایان فەر موویانه: نه وه که سه خۆی سه رپشکه له وه ی دیناریک ده دات یان نیو دینار .

وه هه ندیکی تریان فەر موویانه: گه ر پیاوه که له سه ره تای کاتی بینوژییه که دا چووه لای خیزانی که خوینی زۆری لی دی، نه وه ده بیست دیناریک بدات، وه نه گه ر له کۆتایی کاتی بینوژییه که دا چووه لای که خۆینه که ی که مه یان پیش خۆشۆردن بجیته لای نه وه نیو دینار ده دا.

(۱) رواه الترمذي عن أبي هريرة ٢٤/١ وهو في صحيح الجامع ٥٩١٨

وه دیناره کەش به ئەندازەی نیستا ۲۵، ۴ غرام ئالتوون، کە مسقاڵێک ئالتوونی عیارە (۲۴)ه، کە پێویستە بیکاتە خێر، یان نرخێ ئه‌و ئالتوونه به پاره ده‌رکات.

جووتیون له‌گەڵ دواوه‌ی خێزان

هه‌ندی کەسی شازو نامۆ ره‌وشتو نه‌خلاق شیواو به‌هۆی لاوازی باوه‌رو نیمانیه‌وه گوی به‌وه ناده‌ن له‌ کوێه له‌گەڵ خێزانی خویان جووت ده‌بن، بۆیه سل ناکه‌نده‌وه له‌وه‌ی له‌گەڵ دواوه‌ی خێزانیان جووت ده‌بن و خویانی لی ناپارێزن.

جووت بوون له‌گەڵ ئافره‌ت له‌کۆمه‌وه به‌کیکه له‌گونا‌هه گه‌وره‌کان.

«أبو هريرة» له‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌یگێڕێته‌وه کە فەرموویه‌تی:

«مَلْعُونٌ مَنْ أَتَى امْرَأَةً فِي ذُبْرِهَا».

واته‌: «مه‌لعونو به‌رله‌عنه‌ت که‌وتوه‌، ئه‌و کەسه‌ی به‌جێته‌ لای ئافره‌ت

له‌کۆمه‌وه»^(۱).

ئه‌ک هه‌رنه‌مه به‌لکو پێغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فهرموی:

«مَنْ أَتَى حَائِضًا أَوْ امْرَأَةً فِي ذُبْرِهَا أَوْ كَاهِنًا فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ».

(۱) رواه الإمام أحمد ۴۷۹/۲ وهو في صحيح الجامع ۵۸۶۵

واته: « ههرا مکهس بچیتته لای ئافرهتییکی ههزدار یان لهداوه بچیتته لای یان بچیت بۆلای فالتچیهك، ئهوه كافر دهبی بۆ قورئانهی بۆ محمد ﷺ دابهزیوه »^(۱).

وه زۆر ئافرهتی خاوهن سروشتو تهبیعهت پاك لهم كاره پشتیان ههلكردوووه وهلامی میدریان نهداوهتهوه هههچنده زۆریان لی كراوه تهنگیان پی ههلهچنراوه، تهنانهت لهلایهن ههندی میدروهوه ههههشی تهلاق كراوه نهگهر خیزانهكهی بهقسهی نهكات .

وه ههندی لهو ئافرهتانهی كه شهرم دهكهن پرسیار له زانایان بکهن سهبارهت بهم كاره، میدرهکانیان گومانو دوودلی وایان بۆ دروست دهكهن كه ئهوه كاره ههلاله ئهوه نایهته بۆ خیزانهکانیان دهكهنه بهلگه كه خردا دهههرمووی :

﴿نِسَاؤُكُمْ حَرْثٌ لَّكُمْ فَأَتُوا حَرْثَكُمْ أَنَّى شِئْتُمْ﴾ البقرة: ۲۲۳

واته: « خیزانهكانتان كیلگهن بۆ ئیوه، كهوابوو بهههر شیوهیهك پیتان خوشه بچه لایانو لهگهلیان جووت بن، بهمههرجیک له شوینی شهههیموه بی ».

وهشتییکی زانرایشه كه « سوننهت » روونكهروهی ماناو مههستهکانی قورئانه .

(۱) رواه الترمذي برقم ۲۴۳/۱ وهو في صحيح الجامع ۵۹۱۸

جا له سوننه تدا هاتوو که پیغه مبهەر ﷺ ناگاداری کردووین دروسته چونه لای نافرته و سه رجیتی له گهڵ کردنی به ههەر شیوهیه که خۆی ناره زووی لیبی بی له پیشهوه بی یان له دواوه بی، به لام به مه رجیک جووتبوونه که له شوینی مندال بوونهوه بی. وه شاراوهش نی یه که کۆم جیگای پیسهیه نهک شوینی مندال بوون .

وه شتیکی زانراوه به لگه نهوێستیه که نهه کاره هه راک و قه دهغه کراوه ته نانهت نه گهر هه ردوولا پیی قایل بن و په سه ندیشی بکهن، چونکه رازی بوون له سه ر هه راک که هه لال ناکات .

دادپهروهه نه بوونی میژد له نیوان خیزانه کانیدا

له و شتانهی که خوا له قورئانه کهی دا فه رمانی پی کردوووه و نامۆژگاری کردووین، دادپهروهه میژده له نیوان خیزانه کانیدا.

﴿ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا بَيْنَ النِّسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَمِيلُوا كُلَّ الْمِيلِ فَتَدْرُوهَا كَالْمُعَلَّقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ﴾ النساء: ۱۲۹

واته: « هه رگیز ناتوانن له خۆشه یشتی نیو دلتان دا داپهروهه نه نیوان خیزانه کانتان دا، هه رچه نهه هه لیش بهن، جا که وابوو: به ته وای خوارمه بنهوه له یه کی که له هه و سه ره کانتان، به و هه یه وه وازی بهنن له وێ تریان وه که هه ل به سه ته وای لی بکهن نه نه ویه میژدی هه بی، نه نه وه شه نازاد کرابی،

جا نه گمر له گه لیان چاک بنو خوتان له ناعمدالمتی پړوالمتی بپاریزن، نهوا خوداش لیږدوده و بهرهم و میهره بانه نهوی نیو دلتان لی ناگری». .

نهو دادپهروه ریښه که شهر داواي کردوه له نیوان خیزانه کاند پړچاو بکړی و بپاریزې بریتیه له مال و خانو جیگای نوستو، هریه که مافی خوی پی بدری له خهرجی و بژوی ژیانو، جل و بهرگ و پوشاک، نه میده نهو دادپهروه ریښه که خودافهرزی کردوه، نهک دادپهروه بون له خوشه ویستی نیو دل، چونکه نه مهیان کهس توانای به سردا ناشکی تا بتوانی دهسه لاتی به سردا بگری .

وه هندی له پیاوان کاتیک له خیزانیک زیاتریان هبی، نهوا زیاتر به لای په کیکیاندا لاده دان و نهوانی تریش پشت گوی دهخن، شوننی نوستانیان زیاتر له لای په کیکیانه یان خهرجی و بژوی بوی په کیکیان زیاتره و نهوانی تر واز لی دینن، نا نه مانه هه مووی هرامنو، نه م جوړه که سانه له پړوی قیامه تدا دهینرین بوی مه حشر به حال و شیوازی که وه سفه که ی له «حدیث» ه که ی «أبوهریره» دا هاتوه له پیغه مبهروه و عی که ده فهرمووی:

« مَنْ كَانَتْ لَهُ امْرَأَتَانِ فَمَالَ إِلَى إِحْدَاهُمَا جَاءَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَشَقُّهُ مَائِلٌ » .

واته: «هر که سیک دوو خیزانی هبی و مهیلی بوی په کیکیان زیاتر بی لهوی تر، نهوا له پړوی قیامه تدا دیت لایه کی خواره و لاسه نگه»^(۱).

(۱) رواه أبو داود ۶۰۱/۲ وهو في صحيح الجامع ۶۴۹۱

بەتەنھا مانەووە لەگەڵ نامەحرەمدا

شەیتان سوورە لەسەر فریودان و لە خەشتە بردنی خەلکی و توش کردنیان بەتاوان و تێوەگلاندنیان بە حەرام، جا لەبەر ئەوە خۆی گەورە وریای کردوینەتەووە دەفەرمووی :-

﴿يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَتَّبِعْ خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ﴾ النور: ٢١

واتە: « ئەمە ئێوانە و باوەڕتان هێناوە بەدوای نەخشە و هەنگاوەکانی شەیتان دا مەڕۆن، چونکە شەیتان هەمیشە فرمان دەکات بەکاری زۆر خراپ لە زینا و تاوان .»

و شەیتان بەناو دەمارو مۆلۆهکانی خۆینی مەڕۆڤدا هاتوچۆدەکات بۆ ئەوەی توشی تاوان و خراپەیی بکات، جا یەکیەک لەو پێگاو پێچکانەیی کە شەیتان بە ھۆیەو مەڕۆڤ دەخاتە تاوانەووە لە داوێن پێسی دا دەیگەوزێتی، بریتیە لە بە تەنھا مانەووە لەگەڵ ئافەرەتی نامەحرەمدا .

جا لەبەر ئەوە شەریعەتی ئیسلام ئەم پێگایەشی داخستوووە بە تەنھا مانەووەی لەگەڵ ئافەرەتی نامەحرەمدا حەرام و قەدەغە کردوووە.

و ەکو پێغەمبەر ﷺ دەفەرمووی :

« لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ إِلَّا كَانَ ثَالِثَهُمَا الشَّيْطَانُ ».

واته: « هيچ پياوئافره تيك به تهنه كؤانبهوه ئيلا شهيتان سئ يه ميانه»^(۱)

وه فهرموويه تي:

« لَا يَدْخُلَنَّ رَجُلٌ بَعْدَ يَوْمِي هَذَا عَلَى مُغِيْبَةٍ إِلَّا وَمَعَهُ رَجُلٌ أَوْ اثْنَانِ ».

واته: « له ئهمرؤ به دواوه، با هيچ پياويك نه چيته مائي نافره تيكهوه كه پياوه كه ي له مال نه بي، مه گهر كه سيكي تر يان دواني له گهل بي»^(۲)

جا بويه دروست ني يه بؤ پياو به تهنه له گهل نافره تي نامه حره مدا بمينيته وه له مائيكدا، يان له ژوريكدا، يان له سه ياره يه كدا، وه كو مانه وه ي له گهل برا ژني يان خزمه تكاري، يان تهنه ابونه وه نه خوشيكي نافره ت له گهل دكتوريكدا.

زوركه س كه م تهرخه من له م كارهداو به ئاسان و ساده ته ماشاي ده كه نو گوئي پي نادهن، نه ويش له بهر نه وه ي سيقه و متمانه ي به خوي هديه يان به بهرام به ره كه ي، كه چي تاوان و خراپه ي زوري لي ده كه ويته وه و ده كه ونه ناوليشاي داوين پيسي و پيشه كيه كانيه وه

مهينه تي و درده سه ري زياتر له وه دايه كه ده بيته هوي تيكه ل و پيكه ل بووني نه ژادو ره چه له كي يه كتر و پهيدا بووني مندالي حهرام و ناشه رعي.

(۱) رواه الترمذي ۴۷۴/۳ انظر مشكاة المصابيح ۳۱۱۸

(۲) رواه مسلم ۱۷۱۱/۴

تەوقەکردن لە گەڵ ئافەرەتی نامە حەرم

یەكێك لەو دابو نەریتە كۆمەڵایەتیانەی كە بۆ شەریعە و سنوری شەریعەتی خودای تێدا دەشكێنن تەوقەکردنە لە گەڵ ئافەرەتی نامە حەرم، خەڵکی ئەم دابو نەریتە ناپەرەواو پوچانەی كە خوویان پێوە گرتوو بە بەرزتر و باشتری دادەنێن لە حەرم و شەریعەتی خوا، بۆیە نامادەن شەریعی خوا بێهزێن بەلام نامادەنین كە دابو نەریتی كۆمەڵگا بشكێنن.

تەنانەت ئەگەر یەكێك لەوانە بدوێتی و حوكمی شەریعی بۆ باس بكە ی دەربارەی تەوقەکردن و بەلگەی بۆ بهێنیتەوه و بۆیە بێهزێنی كە تەوقەکردن بۆ شەریعە و تاوان و حەرام و سەرپێچییە، ئەوا بە دواكەوتوو و وشك و دڵ پیس تاوانبارت دەكات و بوهتان و درۆ دەلەسەت بۆ هەڵدەبەستی.

تەنانەت لە كۆمەڵگەدا وای لێ هاتوو تەوقەکردن لە گەڵ پورزاو نامۆزاو خاڵۆزاو براژن و مامۆژن و خاڵۆژن سادەترو ئاسان تر بوو لە خواردنەوهی ئاو. خۆ ئەگەر بە چاوی دڵ تەماشای ترسناکی و سامناکی ئەم تاوانەیان بکەدایە لە شەرع دا، ئەوا هەرگیز کاری وایان نەدەکردو ترخنی نەدەكەوتن.

پێغەمبەر ﷺ دەفەرموی:

«لأنَّ يُطْعَنَ فِي رَأْسِ أَحَدِكُمْ بِمَخِيطٍ مِنْ حَدِيدٍ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَمَسَّ امْرَأَةً لَا تَحِلُّ

له».

واته: « هەريەك لە ئێوه ئەگەر نەقیزەيەکی ناسن دابکوتری بەسەريدا زۆر باشترە بۆی لەوێ دەستی بەئافەرەتيەک بکەوێت کە بۆی حەلāl نەبێ »^(۱).

و هە گومانێ تێدانی یە تەوقەکردن لەگەڵ ئافەرەتي نامەحرەم زینای دەستە .

هەروەکو پێغەمبەر ﷺ دەفەرمووی :

« الْعَيْنَانِ تَزْنِيَانِ ، وَالْيَدَانِ تَزْنِيَانِ ، وَالرَّجْلَانِ تَزْنِيَانِ ، وَالْفَرْجُ يَزْنِي . »

واته: « هەردوو چاوی زینادەکەن کە تێروانیی حەرامە، و دەستەکانیش زینادەکەن کە دەست بردن و تەوقەکردنە، و قاچەکانیش زینادەکەن کە هەنگاو نانە بۆی، و هەموو تیش زینادەکات »^(۲).

هەندێ ئێوه دەکەنە بیانوو دەلێن دڵمان پاکە، بەلام ئایا هیچ دڵێک هەيە لە دڵی پێغەمبەر ﷺ پاکتر و پێرۆزتر بوو بێ، لەگەڵ ئەوەشدا دەفەرمووی :

« إِنِّي لَا أَصَافِحُ النِّسَاءَ » . واته: « من تەوقە لەگەڵ ئافەرەتدا ناکەم »^(۳)

و هەروەها دەفەرمووی :-

« إِنِّي لَا أَمْسُ أَيْدِي النِّسَاءِ » واته: « من دەست لە دەستی ئافەرەت نادم »^(۴).

و هە عاتشە دەفەرمووی:

« وَلَا وَاللَّهِ مَا مَسَّتْ يَدُ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَدَ امْرَأَةٍ قَطُّ غَيْرَ أَنَّهُ يُبَايِعُهُنَّ بِالْكَلَامِ » .

(۱) رواه الطبراني ۲۱۲/۲۰ وهو في صحيح الجامع ۴۹۲۱

(۲) رواه الإمام أحمد ۴۱۲/۱ وهو في صحيح الجامع ۴۱۲۶

(۳) رواه الإمام أحمد ۳۵۷/۶ وهو في صحيح الجامع ۲۵۰۹

(۴) رواه الطبراني في الكبير ۳۴۲/۲۴ وهو في صحيح الجامع ۷۰۵۴ وانظر الإصابة ۳/۴ ط. ۳۴۲.

واتە: « نەخێر سوێند بەخوا ھەرگیز دەستی پێغەمبەر ﷺ نەکەوتوووە بە دەستی ھیچ ئافرەتێک بەلام بەیعتی لێ وەرەگرتن تەنھا بە قسەوگفتوگۆ»^(۱)

بۆیە ئەو پیاوانەی کە خێزانی دینداری خۆیان دەترسێن و ھەر شە و گورەشی تەلەقیان لێ دەکەن بە بیانوی ئەوەی کە لەگەڵ برای میژدەکانیان تەوقەناکەن، بەلام بترسن و خێزانیان بەرەو تاوان و سەرپێچی پەلکێش نەکەن. وە پێویستە ئەوەش بزاندڕێ تەوقەکردنی نیوان پیاو ئافرەتی نامەحەرم حەرامە ئەگەر بەرێست و پەردەش لە نیوان دەستان دا ھەبێ، بۆیە دانانی بەرێست و پەردەییەکیان تەوقەکردن لەسەر جلەوہ بێ سودە و ھیچ لە مەسەلەکە ناگۆڕێ و لە ھەردوو حالەتەکەدا ھەر حەرامە

خۆ بۆنخۆش کردنی ئافرەت لە کاتی لەمال دەرجونی و تێپەڕینی بەلای پیاواندا

ئەمەش یەکیکە لەو کارو کردارە بلأوانەیی سەردەمی ئێمە کە پێغەمبەر ﷺ زۆر بە توندی ووریای کردوینەتەوہ لێی و بۆ ئەوەی توخنی نەکەوین.

وہ کو دەفرمووی

« أَيُّمَا امْرَأَةٍ اسْتَعْطَرَتْ ثُمَّ مَرَّتْ عَلَى الْقَوْمِ لِيَجِدُوا رِيحَهَا فَهِيَ زَانِيَةٌ ».

واته: «هه نافرته تیک خوی بۆن خوش بکات، پاشان تیپه پیری به لای کۆمه لیک دا بۆ ئه وهی ههست به بۆنه کهی بکهن، ئه و ئه نافرته زیناکارو داوین پیسه»^(۱).

بی ئاگایی و خۆگیل کردن وای له هه ندی نافرته تان کردووه که گوی بهم کاره نه ده نه و به سادو ئاسان ته ماشای بکهن، له ناو پاسدا بی یان له بازارو شوینی قهره بالغی دابی، یان له قوتابخانه و فیرگه کاندای بی.

نه که هه رته وه نه ده به لکو شه ریه تی نیسلام ترسناکی خۆ بۆغۆش کردنی نافرته تی زۆر به توندی گرتووه، بۆیه نافرته تی نه گهر له مالدای بو تی خوشی له خوی دا بوو ویستی له مال ده رچی پیویسته خۆی بشوات، تا وه کو ئه و بو ته ی پیوه نه مینی، وه که چۆن بۆ له ش گرانی خۆی ده شوات، ته نانه ت گهر ده رچونه که یشی بۆ مزگه وت بی.

پیغه مبه رعلله ده فهر مروی :

«أَيُّمَا امْرَأَةٍ تَطَيَّبَتْ ثُمَّ خَرَجَتْ إِلَى الْمَسْجِدِ لِتُجَدِّدَ رِيحَهَا لَمْ يُقْبَلْ مِنْهَا صَلَاةٌ حَتَّى تَغْتَسِلَ اغْتِسَالَهَا مِنَ الْجَنَابَةِ».

واته: «هه رکات نافرته خوی بۆن خوش بکات و ده رچی بۆ مزگه وت بۆ ئه وهی بۆن کری، نوێژه کهی لی وهر ناگیر، هه تا وه کو خوی نه شوات، وه کو خوشوردنی بۆ له ش گرانی»^(۲).

سکالای خۆمان ده به ی نه وه بۆلای خودا له ده ست ئه و هه موو بۆنه ی که له کاتی ناههنگ گێران و بوک گواسته وه دا به کار ده یتری، وه له ده ست

(۱) رواه الإمام أحمد ۴/ ۱۸۸ انظر صحيح الجامع ۱۰۵

(۲) رواه الإمام أحمد ۲/ ۴۴۴ وانظر صحيح الجامع ۲۷۰۳

به کارهیتانی نه و هه موو بۆنه تیژو کاریگه رانه ی که ههستی پی ده کری له نافرته تانه وه، له بازارو ناو نو تۆمبیل و شوینه گشتیه کان و ته نانه ت له مزگه وتداو له شهوانی په مه زاندا .

له خودا داواده کهین که سزامان نه دات، وه پیاوان و نافرته تانی چاک دوو چاری تۆله ی خۆی نه کات به هۆی کارو په فتاری پیاو نافرته تانی به دره وشت و نه توار خراپ. وه هه موومان پێنمونی بکات بۆ پێنگای راست و پێنگای هه لآلمان نیشان بدات.

سه فەرکردنی نافرته به بی مه حره م

«عبدالله» ی کوری «عباس» له پیغه مبه ره وه عَلَيْهِ السَّلَام ده یگێرتیه وه که فەر موو یه تی:

«لَا تُسَافِرُ الْمَرْأَةُ إِلَّا مَعَ ذِي مَحْرَمٍ».

واته: «نابی نافرته سه فهریکات مه گهر له گهل مه حره می خۆیدا بی»^(۱).

نه مهش هه موو سه فه روگه شتیک ده گرتیه وه ته نانه ت سه فه ری هه ج کردنیش.

سه فەرکردنی نافرته به بی مه حره م هۆکاره بۆ نالوده بون و له چالکه وتنی به داوی کهسانی دلپیس و خراپه کارو، نه و نافرته شهش ده بیته نیشانه و جیگای تیروانی نی نه و جۆره که سانه، چونکه نافرته خۆی بۆ خۆی لاوازو کهم توانایه،

کەمترین حالەتیک کە دووچاری بیّت ئەوەیە شەرەفو ناموسەکە ی دەکەوتتە مەترسی یەوہ .

بەھەمان شیوہ حەرامە ئافرەت بەبی مەحرم سواری فرۆکە ببی، ھەرچەندە ئەگەر مەحرمەیکشی لەگەڵ بی تا سواری فرۆکە کە دەبی و لەو جی یەش پی ی دەگات مەحرمەیکێ تر چاوەڕپی بکات ھەر حەرامە مادام لەناو فرۆکە کە مەحرمە ی لەگەڵدا نەبی .

نەبی بزانی کێی لەگەڵ دا سواریبوو و لە پالی کی دا دانیشتو، خو ئەگەر ناتەواوی و خەلەلێک لە فرۆکە کە دا دروست بی، ئەوا لە فرۆکە خانەیەکی تر دەنیشیتو، یان لەکاتی دیاری کراوی خۆیدا دوا دەکەوی، کاتی یەکتربینیە کە ناریکی تێدەکە ی، ئەوجا حال چی دەبی ؟! چیرۆک و بەسەرھاتی سامناک و دلتەزینی لەو جۆرە زۆرن .

لەگەڵ ئەوەشدا ئەو مەحرمە ی کە شەرع دیاری کردوو، پیویستە چوار مەرجی تێدابی ئەگەر نا سەفەرکردن لەگەڵی دروست نی یە، دەبی موسلمانیکێ بالغ ی عاقلی کور بیّت .

وہ کو پیغەمبەر ﷺ دەفرموی :

« لَا يَحِلُّ لِمَرْأَةٍ تُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أَنْ تُسَافِرَ سَفَرًا يَكُونُ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ فَصَاعِدًا إِلَّا وَمَعَهَا أَبُوهَا أَوْ ابْنُهَا أَوْ زَوْجُهَا أَوْ أَخُوها أَوْ ذُو مَحْرَمٍ مِنْهَا » .

واته: « دروست نى يه بو تافره تيك كه باوه پرى به خواو پوژى دواى هبى
دهرچى بو سه فمريك كه سى پوژ يان زياترى پى بجى، مه گمر باوكى يان
كوپى يان براى يان مه حره مينكى له گملا دا بى»^(۱).

تيروانينى تافره تى نامه حره م

خواى گه وره ده فمروى :

﴿قُلْ لِلْمُؤْمِنِينَ يَغُضُّوا مِنْ أَبْصَارِهِمْ وَيَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذَٰلِكَ أَزْكَىٰ لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ
خَيْرٌ بِمَا يَصْنَعُونَ﴾ (النور: ۳۰)

واته: « ئهى پيغه مبهى عليه السلام به پياوانى باوه پدا بفرموو : چاوه كانيان
داخه ن له ئاست تافره تانى نامه حره م دا بو يان نه پاونن، وه داو و نه و عه و ره تى
خويان به پاري زن له حهرام، بى گومان ئه وه باشترو پاكتره بو يان، وه خوداش
ئاگاداره به مبهى ئه و كارانهى كه ده يكمن».

وه پيغه مبهى عليه السلام ده فمروى :

« فَرِّعَا الْعَيْنِ النَّظَرُ » واته: « زيناى چاو تيروانينه »^(۲).

واته تيروانين بو نه و شتانهى كه خواحه رامى كردوه لى ي پروانيت .

(۱) رواه مسلم ۹۷۷/۲

(۲) رواه البخاري انظر فتح الباري ۲۶/۱۱

بهلام تیروانین نه گهر بۆ پتویستییه کی شهرعی بیټ وه کو تیروانین له کاتی خوازیینی کردندا، یان تیروانینی دکتۆریک بۆ نهخۆش نهوهی جیاوازه و لههه حالهته جیا دهکریتتهوه .

ههروهها لهسهه نافرتهش ههرامه بروانی بۆ پیاوی نامههرهه ، پروانینی کهجیگای فیتنه بی و مهترسی بی .
وهکوخوای گهوره دهههرمووی :

﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَعْضَضْنَ مِنْ أَبْصَرِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ﴾ النور: ۳۱

واته: « نهی پیغه مبههری خوا ﷺ به نافرتهانی بروادار بلی: باچاویان داخهه له ناست تیروانینیان بۆ پیاوانی نامههرهه و داوینی خویان بیاریزن له ههراهم ». ههروهها ههرامه تیروانین به شههوههتهوه بۆ کهسانی بی مووی جوان، وههرامه پیاو له عهوههت و شههرمینگای پیاو بروانی ، وه نافرتهش له عهوههت و شههرمینگای نافرته بروانی .

وههروهها عهوههت و شههرمینگایه که تیروانین بۆی دروست نه بی ، دهست لیدانیشی دروست نییه .

وه له و گالتیه سوکایهتی و فروفیلانهی که شهیتان به عهقلی ههندی کهسی دهکات و ههندی کهسی پیوه گیرداوه نهوهیه که ههندی کهس له وینه و پهسی گوڤار و فلیمهکان دههروان و تهماشای ده کهن به بیانوی نهوهی نه مانه حهقیقی نین و تهنها پهسم و ینه، نهه جوړه بروییان و بههانانه تهنها چاوبهستهی شهیتانه و بهس، نه گهر ناشتیکی رۆن و ناشکراو بی چهندوچوون و

حاشاهه لئه گره كه نهه وینه و پهسمانه سهچاوهن بو خراپه و بی ئابرویی و کاری
ناقولاو به دره وشتی و وروژاندنی شهوهت و ناره زووبازی.

بی دهنگ بوونی پیاو له ئاست داوین پیسی خیزان و مندالی

«عبدالله»ی کوری «عمر» له پیغه مهروهه عليه السلام دهگێرتیهوه كه
فهرموویهتی:

« ثَلَاثَةٌ قَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْجَنَّةَ مُدْمِنُ الْخَمْرِ وَالْعَاقُ وَالذَّيْثُ الَّذِي يُقْرُ
فِي أَهْلِهِ الْخَبْثُ ».

واته: « سێ کۆمهڵ خه لک خودا بهههشتی لهسهر حهرام کردوون ،
ئوکهمسی لهسهر تارهق خواردنهوه بهردهوام بی ، وه ئهوهی ئازاردهری دایک
وباکوی بی ، وه گهوادیک كه بی دهنگ بی له داوین پیسی خیزان
ومندالی»^(۱).

لهشیوهکانی ((الذیوث))ی ئهه سهردهمه ئهوهیه:
چاپوشتی کردن و بی دهنگ بسوون له ئاست کچ و ئافرهت له مالهوه
که په یه ندی ده کهن به پیاوی بیگانه وه و گفتوگو ده کهن به ناوی خوشه ویستی و
دلداری و عیشق بازیه وه .

(۱) رواه الإمام أحمد ۶۹/۲ وهو في صحيح الجامع ۳۰۴۷ .

وه ههروهه پازى بوون و قهبول كردنى مانهوهى نافرهتيك بهتهنها له مالهوه له گهل پياويكى بيگانه، وه ههروهه بهجى هيشتنى نافرهت بهتهنها له گهل بيگانه يهك سواري سهياره بى، وه كو تهنها بونى له گهل شوڤير.

وه ههروهه پازى بى كه خيزان و مندالى بهبى پوڤاكي شهرعى له مالهوه ده چن، بهوهش ريگهه خراپهه بويان كردۆتهوه و ده رگاي بهدروشتى بو خستونه ته سه رپشت، ههروهه هينانه مالهوهى نهو فليهم وگۆڤارانسه كه خراپه و بهدروشتى و بى نابروى تيدا بلاو ده كرۆتهوه. نه مانه غونهن له ده يوسى.

ته زوهر كردنى نه سه بى مندال و باوك

به پى شهرع دروست نى يه بو هيچ موسلمانيك ره چه لهك و نه سه بى بداته لاي هيچ كه سيك جگه له باوكى خوى. يان خوى به قهوم و گه ليك بناسينى و له وان نه بى.

جا هه ندى كهس نه م كاره ده كه ن بو مه بهست و مه راميكى مادي، بو نهو مه بهستش نه سه ب و ره چه له كيكي ساخته و ته زوهر ده سه لمينى له كاغهزو وه ره قهيه كي ياسايدا.

هه ندى كهس نه م كاره ده كه ن زور جار له رقى باوكيان، چونكه به مندالى وازى لى هيناوه و ده رى كردوه.

هه موو نه مانه هه رام و قه ده غه كراون، وه نه م كاره خراپه و به لاي گه و ره و گرانى ليه ده كه و يتسه وه له زور بواري جوړاوجوړدا، وه كو مه حره مه كان و نيكاح و ميراث و زور شتى تريش.

«سعد» و «أبو بکره» له پیغه مبهزه وه عبدالله ده یگیرینه وه که فهرموویه تی: «مَنْ ادَّعَى إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ وَهُوَ يَعْلَمُ فَالْجَنَّةُ عَلَيْهِ حَرَامٌ».

واته: «هرکس بانگه شهی کوپرتی خوئی بکات بوکسیکی تر جگه له باوکی خوئی نه سببی خوئی بداته لای و بزانی نهوه باوکی نی یه، نهوا بههشتی له سهر حهرامه»^(۱).

له شه ریه تی پیروزی نیسلام دا هر شتیک که مایه ی گالتو و لاقرتی کردن بی به په چهلک و نه سببی خهلکی حهرامه، وه یان ته زویر و ساخته کردنی بی هر حهرامه.

بوته هندی کهس له م بواره دا دوو چاری ههله ی زهق دین و وشهو و ده پرینیک له زاریان دهرده چی که بهرو نه م تاوانه په لکیشیان دهکات، بو نمونه کاتیک پیاو له گهل خیزانه کهیدا به شه پردیت و ده مه قاله دروست ده بی زیاده پوهی دهکات له بهرام بهر خیزانی و به داوین پیس تاوان باری دهکات و حاشای خوئی له منداله کانی دهکات و به مندالی خوئی نازانی به بی نهوه ی به لگه یه کی پروون و ناشکرای به دهسته وه بی، له کاتیکدا نهو مندالانه به هوئی سهرجی ی کردنی نه م له گهل خیزانی دروست بوون.

وه هندی نافرته تانیش خیانهت و ناپاکی له میرده کانیان ده کهن و له پرگه ی کاری ناشه رعی و داوین پیسییه وه دوگیان ده بن و، مندال و وه چه ی ناره سن تیکهل به په چهلک کی پیاو که ی دهکات که له پیاو که ی نی یه.

وه هه ره شه ی زورتوند و گران له سهر نه م کارانه هاتوو له شه ریه تدا:

(۱) رواه البخاري انظر فتح الباري ۴۵/۸.

«أبو هريرة» له پێغه مبه‌ره‌وه ﷺ ده‌ی‌گێڕێته‌وه که فەرموویه‌تی:

« أَيُّمَا امْرَأَةٍ أَدْخَلَتْ عَلَى قَوْمٍ مِنْ لَيْسَ مِنْهُمْ فَلَيْسَتْ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ وَلَنْ يُدْخِلَهَا اللَّهُ جَنَّتَهُ، وَأَيُّمَا رَجُلٍ جَحَدَ وَلَدَهُ وَهُوَ يَنْظُرُ إِلَيْهِ احْتَجَبَ اللَّهُ مِنْهُ وَقَضَحَهُ عَلَى رُءُوسِ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ».

واته: «هەر ئافره‌تێک منداڵێک بخاته‌ ناو بنه‌ماله‌یه‌که‌وه‌ که له‌ می‌ردی خۆی نه‌بی، ئه‌وا ئه‌و ئافره‌ته‌ له‌لای خۆدا به‌شی نی‌یه‌و خۆداش نا‌بخاته‌ به‌هه‌شته‌وه‌، وه‌ هەر پیاویکی‌ش نکۆڵی منداڵی خۆی بکات و حاشای لێ بکات و بزانی منداڵی خۆیه‌تی، ئه‌وا خۆدا په‌حم و به‌زیی خۆی لێ ده‌بێ‌و شه‌رم‌زاریشی ده‌کات له‌ پێش چاوی سه‌رجه‌م خه‌ڵکان دا»^(۱).

سوو خواردن ((ریبا))

خوای په‌روه‌ردگار له‌ قورئاندا جه‌نگ و شه‌ڕکردنی خۆی له‌گه‌ڵ هه‌یچ که‌سو تا‌مێک پانه‌گه‌یانده‌وه‌ ته‌نها سوخۆره‌کان نه‌بی .

وه‌کو ده‌فه‌رمووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (۲۷۸) فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿۲۷۹﴾ البقرة: ۲۷۸ - ۲۷۹

(۱) رواه أبو داود ۶۹۵/۲ انظر مشکاة المصابيح ۳۳۱۶.

واته: «ئەمى ئەوکەسانەى باوە پتان هیناوه لە خواترسنو دەست هەلگرن لەو
پىباو سووھى کە ماوتانە لەسەر خەلکى ئەگەر ئیمان و باوەردارن، خو ئەگەر
دەست هەلنەگرن و وازنەهێنن لە سووخورى، ئەوا جەنگىکى گەورە پابگەینن
لەگەڵ خودا و پىغەمبەرە کەمى».

ئەم نایەتە بەسە بوو دەرخستنى خراپى و نالەبارى ئەم تاوانە لەلای خواى بەرزو بى
هاوتا .

ئەگەر تەماشایەك بکری لەسەر ئاستى تاكو دەولەتان، ئەوا وێرانکاری و
فەوتان و لەناوچونیکی زۆر دەبینری لە پشت مامەلەکردن بە پىباوه، هەر
لەمایە پوچ بوون و لەدەست دانى مال و پارە و بى بازارى و بى توانابوون لە
دانەوھى قەرزو افلیح بوونی بارى ئابوورى و بەرزبۆنەوھى بى کارى تادەگاتە
هەرەس هینانى زۆریەى کۆمپانیا و کارگەکان.. وە هەر وەھا لە نەنجامى پىباو
بلاوبۆنەوھى سووخورى نیشکەر و کرێکار وای لى هاتو پۆژانە هەولبەدات و
هەلپە بکات بوو پرکردنەوھى ئەو قەرزانەى کە بە هۆى پىباوه هاتۆتە سەرى و
تەواو بوونی بۆنیە، ئا ئەمەش دەبێتە هۆى دروست بوونی چینیایەتى لەناو
گۆمەلگەدا، چونکە پىبا هوکاری سەرەکیە بوو کۆبۆنەوھى مال و سەرودەت و
سامانى زۆر لە دەستى پێژەییەکی کەمى خەلکدا و چینهکانى تریش هەژارو
نەدار دەمێننەو، پى دەچى ئەمە دیمەنێکی ئەو شەپو جەنگە بى کە خودا
بەلێنى داو بەرامبەر بەوکەسانەى مامەلە بەپىباوه دەکەن .

جا هەرکەسێک بەشداری بکات لە مامەلەکردن بە پىباوه، ئەوا لەعنەتى لى
کراوه لەسەر زمانى پىغەمبەر ﷺ، نیتەر جیاوازی نى یە ئەوکەسە خو
لایەنى سەرەکیە لە خواردنى رىباکە، یان یارمەتى دەری، یان تەکاکاری.

«جابر»ی کۆری «عبداللە» لە پێغەمبەرەوێ ﷺ دەیگێڕێتەوە کە
فەرموویەتی:

« لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَكِلَ الرَّبَا وَمَوَكَلَهُ وَكَاتِبَهُ
وَشَاهِدِيهِ وَقَالَ هُمْ سَوَاءٌ ».

واتە: « پێغەمبەرەوێ ﷺ لەعنەتی کردووە لە رێباخۆر، لەوەی کە دەیداتی،
لە نوێسەرەکی، لە شاھیدەکانی، وە فەرمووی هەر هەموویان لە تاواندا وەك
یەکن»^(۱).

کەوابوو دروست نی یە نیش کردن لە نوێسەرەوێ کاری رێبا، وە گونجاندن و
رێکخستن و قسە تێدا کردنی، وەرگرتن و بردنەوێ، هەلگرێتی
وە کۆسپاردەو، پاراستنی، نەمانە هەمووی حەرامن .

بەشیوەکی گشتی بەشداری کردن لە کاری رێبا و هاوکاری کردن تێدا بەهەر
شیوەیەك حەرامە و قەدەغەکراوە.

و پێغەمبەرەوێ ﷺ سووبووە لەسەر پونکردنەوێ گەندەلی و ناقولایی نەم
تاوانە گەورەیه هەر وەك «عبداللە»ی کۆری «مسعود» لە پێغەمبەرەوێ ﷺ
دەیگێڕێتەوە کە فەرموویەتی:

« الرَّبَا ثَلَاثَةٌ وَسَبْعُونَ بَابًا أَيْسَرُهَا مِثْلُ أَنْ يَنْكِحَ الرَّجُلُ أُمَّهُ، وَإِنْ أَرَبَى الرَّبَا عَرَضُ
الرَّجُلِ الْمُسْلِمِ ».

واتە: « رێبا حەفتاو سێ بەشە تاوانی ئاسانترینیان وەكو ئه‌وه‌یه‌ پیاویك دایکی
خۆی ماره‌كات، وە سوکترینی سووێکان ناموسی پیاوی موسلمانە»^(۲).

(۱) رواه مسلم ۱۲۱۹/۳.

(۲) رواه الحاكم في المستدرک ۳۷/ وهو في صحيح الجامع ۳۵۳۳.

وہ ہروہا «عبداللہ» کی کورپی «حفظۃ» لہ پیغہ مبرہ وہ عَلَيْهِ السَّلَام دہی گیرتہ وہ کہ فہرموویہ تی:

« دَرِهَمٌ رَبًّا يَأْكُلُهُ الرَّجُلُ وَهُوَ يَعْلَمُ أَشَدُّ مِنْ سِتَّةِ وَثَلَاثِينَ زَنِيَّةً ».

واته: «درهميك رېبا گمر پياوړيك بيخواتو بزاني رېبايه نهوا
لمسهستو سي زينا قورستره و تاوانتره»^(۱)

وہ رپیا تاوانیکی گشتیہو تاییہ تمہندی یہ بہ حالی فقیری و دولہ مہندی
یہوہ، ہر وہک ہندی واگومان دہ بن، بہ لکو گشتیہو ہہ موو حالہ تیک و
ہہ موو کہ سیک دہ گریتہوہ، چہ ندہا دولہ مہندو بازرگانی گہ ورہ مایہ پوچ
دہرچوون بہ ہوی رپیاوہ، واقعیش بہ لگیہہ بۆ نہمہ

که مترین بیخیریهك که له رپباوه سه‌رچاوه بگری ئه‌وه‌یه که فیه‌رو به‌ره‌که‌ت له ماییدا هه‌لده‌گری و نایه‌لی هه‌رچه‌نده له ژماره‌و پێوانه‌شدا ماله‌که زۆر بی.

ههروهك پيغه مبهري عليه السلام فرموي :

«الرَّبُّا وَإِنْ كَثُرَ فَإِنَّ عَاقِبَتَهُ تَصِيرُ إِلَى قُلٍّ».

واته: « پیاو سوو هرچنده لسه‌ره‌تاه مال زور ده‌کات، به‌لام
سهرته‌نجامه‌کدی هر بیره و کمی ولناوچون ده‌روات »^(۲).

به هه مان شیوه پیاو سوو تایبەت مەند نی یه به بهرزو نزمی یان که مو
زۆری پێژه که یه وه، هەر هه مووی حەرامەو قەدە غە کراوه

(١) رواه الإمام أحمد ٢٢٥/٥ انظر صحيح الجامع ٣٣٧٥

(٢) رواه الحاكم ٣٧/٢ وهو في صحيح الجامع ٣٥٤٢

ٲساوى سوو خۆر له ٲۆژى قىامهتدا وهكو مرۆڤى ٲهههتى و شىتى لى دىو، كاتىك له گۆر دهردىن و زىندوو دهكرينهوهو ٲاست دهبنهوه دهلى شىتان دهستى لى وهشاندوون و توشى شىتى و ٲهركه مى دهبن.

له گهل ناشرىنى و نابهجىى و خراٲى نهه تاوانهه هىشتا خوداى گهوره ٲىگاي به تهوبه و ٲهشىمانى داوه، خهبرى داوه كه تهوبه لى بكرى و وازى لى بهىنرى و چوئىتى ٲهشىمان بونه وهكهشى ٲونكر دۆتهوه خواى گهوره به سوو خۆرهكان دهفرموى :-

﴿وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُءُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۲۷)

۲۷

واته: « ئه گهر دهست له سوو خۆرى هه لگرن و ٲهشىمان بنهوه لى، نهوا سهرمايه گانى خۆتان بسىنهوه بهى سوو، ئىتر نه ئىوه له قهرزارهكان ستهه كهن، نه نهوانىش له ئىوه ستهه بكهه ».

وه ٲىوىسته له سهه مرۆڤى باوه ٲدار خۆى لهه تاوانه گهوره به ٲىارىزى و لى ٲاكات و ٲوى تى نه كات و، ههست به خراٲى و نابهجىى نهه تاوانه بكات. وه تهنا نهت نهو كه سانهش كه مال و ٲارىان له بانقه كانى سوودا داده نىن له بهرناچارى و له ترسى له ناوچوون و دزىنى ماله كه يان ٲىوىسته له سهريان ههست بكهه كه نه مه له بهر ناچارى و بى دهه تانىهه، حال و بارىان وهكو كه سىك وابه كه له برسىتى و ناچارى دا گوشتى مرداره وهبوو بخوات، له گهل نه وهشدا ٲىوىسته داواى لى خووش بوون له خوا بكهه و ههولى به دىلىك بدهه و جىگاو شوئىكى تر بدۆزنهوه گهر بكرى

وه دروست نى يه بۆيان داواى زيادهى سووه كه بكنه وه له بانقه كان، تهنانهت نه گهر پى باوسوو چوووه سهر حسابات و پاره كهيان، پى توسته خويانى لى پزگار بكنه و له كۆلى خويانى بكنه وه به ريگا و شيوازيكى دروست، نهك بيكاتنه خىرو صه ده قه، چونكه خودا پاكه و خىرو صه ده قه يه كيش گهر له مالى پاكه وه ده رنه چى وهرى ناگرى و قه بولى ناكات.

وه ههروهها به هيچ شىوه يهك دروست نى يه نه و زياده يهى چۆته سه پاره كهيان بۆ خويان به كارى به يئن و لى سوود مهندين نه بۆ خواردن، نه بۆ خواردنه وه، نه بۆ جل و بهرگ، نه بۆ سه ياره، نه بۆ خانوو، نه بۆ خه رجى كيشانى ژن و مندا ل و داىك و باوك، وه نه له برى زهكات ده رده چى، وه نه بۆ كرئى خانوو و سه رانهى زهوى به كارد ه برى، وه نه بۆ پاراستنى گيانيش له سته ميك به كاردى. بۆيه پى توسته خوى لى قوتاركات و له كۆلى خوى بكاته وه له ترسى تۆله و تورپه يى خودا.

ده رنه خستنى عه ييب و ناته واوى كه ل و په لى فرو شرا و و شار د نه وهى له كاتى فرو شتندا

پىغه مبه ر ﷺ تى په رى به لاي خواردنىكى وشكدا، ده ستى كرد به ناو خواردنه كه دا په نجه كانى بهر ته رى كه وتن، پىغه مبه ر ﷺ فهر مووى :-
« يَا صَاحِبَ الطَّعَامِ مَا هَذَا؟ ». واته: « فرو شيار ئه مه چى يه ؟ »
وتى باران بهرى كه وتوووه و ته رى كردوه .
پىغه مبه ر ﷺ فهر مووى:

« قَالَ أَفَلَا جَعَلْتَهُ فَوْقَ الطَّعَامِ حَتَّى يَرَاهُ النَّاسُ ثُمَّ قَالَ مَنْ غَشَّ فَلَيْسَ مِنَّا ».

واتە: « ئەو بۆ تەریه کەیت نەخستۆتە سەرەوه تا خەلکی بیبینن، هەرکەس غەش و خیانت بکات لە تێمە نی یە»^(۱).

زۆریک لەو فروشیارانەى ئەمڕۆ کەترسى خودا لەدلیاندا نییە هەول دەدەن. ناتەواوی و عەیبى شەمە کەیان بشارنەوه، یان خراپە کە دەخاتە بەشى ژێرەوى سندوقە کە و جوانە کەى دەخاتە سەرەوه، یان مادەى کیمیاو شتی لەو جوۆرە بەکار دێنێ بۆ ئەوهى بەدییه نیکى جوانتر دەرکەوێ، یان هەندى جار ناتەواوی و کەم و کوپى لە دەنگى فروشراوە کەدا هەیه و دەیشاریتەوه و باسى ناکات و سەرەتا ناتەواوێ کە دەرناکەوێ، پاشان تا کریانە کە هەستى پێ دەکات و دەگەڕیتەوه، فروشیار لەو شوێنە نەماوه و خۆى دەشاریتەوه.

و هەندى لەو فروشیارانە کاتى بەسەر چوونى شەمە کە دەگۆرن یان پێگە نادەن بەکریکار سەیری شەمە کە بکات و ببیشکنێ و تا قى بکاتەوه .

و زۆریک لەوانەى کرپن و فروشتنى سەیارە و نامیرەکان دەکەن ناتەواوی یەکانى دەرناخنە و دەیشارنەوه، ئەمەش حەرامە و قەدەغە کراوه .

پێغەمبەر ﷺ دەفرموى :

« الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ وَلَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ بَاغٌ مِنْ أَخِيهِ يَبْعَا فِيهِ عَيْبٌ إِلَّا يَبْتِئَهُ لَهُ ».

واته: « موسلمان برای موسلمانو دروست نی یه بو موسلمانیک شتیک
بفروشی به براکمی عیبیکی تیدايتو بوی باس نهکات و ناشکرای
نهکات»^(۱).

وه هندی کس واگومان دهن که بهرپرسياريتی لهسر شانی خوئی لاداو
نهگر بهکریار بلئی به ههراج ... یان بهشهرتی قور دهیفروشم، نانه مه کرین و
فروشتنیکه که فورو بهرهکەتی تیدا نی یه .
ههروهک پیغه مبهه ﷺ دهفرمووی:-

« الْبَيْعَانِ بِالْخِيَارِ مَا لَمْ يَتَفَرَّقَا فَإِنْ صَدَقَا وَبَيْنَا بُورِكَ لَهُمَا فِي بَيْعِهِمَا وَإِنْ
كَذَبَا وَكَتَمَا مُحِقَتْ بَرَكَةُ بَيْعِهِمَا ».

واته: « له کرین و فروشتن دا ههردولا سهپریشکن مادام جیانهبوونهتموه،
جا نهگر راستیان کردو عهیب و ناتموای یه کهیان روون کردهوه، ئهوا
بهره کهت ده کهویتموه کرین و فروشتنه کهیانموه، بهلام نهگر درویمان له گهل
یه کتردا کردو ناتموایه کهیان دهرنه خست، ئهوا کرین و فروشتنه کهیان بی
بهره کهت ده بی»^(۲).

(۱) رواه ابن ماجه ۷۵۴/۲ وهو في صحيح الجامع ۶۷۰۵

(۲) رواه البخاري أنظر الفتح ۳۲۸/۴

زیادکردنی نرخ ((النجش))

«النجش»: بریتی یه له زیادکردنی نرخى شه کێك نهك بۆمه بهستى کرینی به لکو بۆ فیل کردن له که سیکی تر تاوه کو فریوی بدات و رایکیشیت بۆنه وهی نرخه که ی پێ زیاد بکات.

پێغه مبه ر ﷺ ده فهرمووی :

«.. لَا تَنَاجِشُوا..».

واته: «.. وه نرخى شهك به سهر يه كدا زياد مه كهن له كاتى كرين و فروشتندا..»^(۱).

نه مهش جوړي كه له فروفیل و فریودان و هه له خه له تاندن، وه گومانیشی تیدا نی یه پێغه مبه ر ﷺ ده فهرمووی:

«المكر والخديعة في النار».

واته: « فیل کردن و هه له خه له تاندنی خه لکی هوکارێکه بۆ چونه ناگر »^(۲).

وه کاسبی و مامه له ی زۆریك له و ده لاله نه ی له هه راجگا و غایشگا کاندای کرین و فروشتنی ئۆتۆمبیل ده کهن پیس و خراپه، چونکه هه رامیکی زۆریان تووش ده بی، هه یانه به م کرین و فروشتنه دوچارى «نجش» ده بی، وه ده ستی کریار یان فروشیاره که ده برن و فریوی ده دن و هه لی ده خه له تینن به هوی داشکاندن ی شه که که ی و سوککردنی، به لام نه گهر شه که که مالى خۆیان بی یان مالى یه کێکیان، نه وای به پێچه وانه وه نرخه که ی قورس و گران ده کهن له سهر کریاره که

(۱) رواه البخاري انظر فتح الباري ۱/۴۸۴

(۲) انظر سلسلة الأحاديث الصحيحة ۱۰۵۷

خویان له ناو خویان دا ده بن به کریارو به درو بو شهوی کریاره که فریوو بدهن بهو نرخه ی که نه مان پتی ددهن.

نهم ده لالانه ده چنه نیوان کریاره کانه وه و نرخه شته کانی بهرز ده کانه وه له بازارو که دا، بو مه بهستی فرو فیل کردن و داو نانه وه تاوه کو کریاریکی تیوه گلی و دهستی پییدا بچزی و دو چاری زهره ری بکن .

کرین و فروشتن له دوا ی بانگی دووه می پوژی جمعه

خوا ی بهرزو کار له جی ده فرمووی :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَوَدَّىٰ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ الجمعة: ٩﴾

واته: « ئه ی ئه وکسه سانه ی باره پتان هیناره کاتی پوژی ههینی بانگ درا بو نوێژ، ئه و بچن به پیری نوێژه وه ده ست هه لگرن له هه مموو کرین و فروشتنیک، چوونتان بو نوێژی جومعه وازهینانتان له کرین و فروشتن باشتر و چاکتره بوئیوه، ئه گهر بزانه و درکی ئه و راستیه بکن».

له گه ل نه مه ش دا هه ندی فروشیار له دوا ی بانگی دووه می نوێژی ههینی له دوکانه کانیاندا له بهرده م مزگه وته کان بهرده وامن له سه رکرین و فروشتن.

وه هه رکهس له وکاته دا شتیکیان لی بکپیّت، ئه و به شدار ده بی له تاوان نه گهر سیواکیکیش بی ، وه نهم کرین و فروشتنه به تال و دانه مه زراوه به پتی پاسترین و په سه ند ترین بریاری فقهی .

وه هندی له خاوهن چیشته خانوه نانهواکانو کارگهکان شاگردو
کریکارهکانی خویان ناچاردهکن لهسهر نیش کردن لهکاتی نویژی جومعهدا، نا
نهم کهسانه ههرچهنده له پوالهتدا سوودو قازانچو دهستکهوتیان زیاتر دهبی،
بهلام لهراستیدا تنهها رههجهپژی و مال ویرانیان دهست دهکهوی و زهرهرو زیانیان
بو دهمینئ .

بهلام ههرچی کریکارو شاگردو خزمهت کارهکانی ههیه پیویسته بهم
فرمایشتهی پیغهمبر ﷺ کاریکن که دهفرمووی :
« لَا طَاعَةَ لِبَشَرٍ فِي مَعْصِيَةِ اللَّهِ ».

واته: «گورپایهئی بوقسهی هیچ کس نی یه له بی فرمانی خودا
دا»^(۱).

قومارو یانسیب

خوای بی هاوتا دهفرمووی :

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ
فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ المائدة: ۹۰

واته: « ئهی ئهوکسانهی باوهپتان هیناوه باش بزنان که عهرهق و قومارو
یانسیب و فابگرتنهوه بو دهركهوتنی باریکی خراپ یان چاك، ههمووی

(۱) رواه الإمام أحمد ۱/۱۲۹ وقال أحمد شاكر إسناده صحيح رقم ۱۰۶۵

پيسنو كارو كرداری شهيتانه، بۆيه ئيوه پئويسته لسه رةتان جۆتانی لى
پاريزن، تاوه كو له دونيار قيامهتدا رزگارو به ختمه رين».

سهرده مى جاهيليه تى پيش ئسلام خه لكى قومارو يانسىبان ده كرد،
ديار ترينيانو به ناوبانگ ترينيان نهوه بوو ده پيارو وه كو يهك له خوشترى كدا
شهريك ده بونه وه، پاشان جۆره قورعه يه كيان بۆ ده كرد به بهرد هه لدان (حهوت
جار ده يان كرد) جا نهو حهوته به يانسىب به شى جيا جيان به رده كهوت (به پيى
يه كه م و دووه م و....) سيانى كۆتايى (كه ناويان دهر نه ده چوو) هيجيان بهر
نه ده كهوت .

به لآم له سهرده مى ئيمه دا قومارو يانسىب چه نده ها شيوازو جۆرى هيه،
له وانه :

نه وهى نه مپۆ پيى دهوترى يانسىب شيوازو جۆرى زۆره، ساده ترين جۆرى
كړينى بليتى ژماره ييه به پاره، كه له دوايدا راكيشانى بۆ ده كرى، براوهى يه كه م
خه لاتى كى پى ده درى و دووه م خه لاتى كى تر نابو شيويه خه لاته كان ده گۆرپت و
جياوازن به پيى يه كه م و دووه مى، نا نه مه حه رامه و قه ده غه كراوه هه رچه نده
ناوishi بنين كارى خه يرى .

شيوازيكى تر نهويه شه كيك بكړپت له پيناو شتيكى نادياردا، كه نهو شته
نه زانراوه له ناوشه كه كه دايه، يان ژماره ييه كى پي ده درى له كاتى كړينى
شه كه كه داو راكيشانى بۆ ده كرى بۆ ديارى كردنى خه لاتى براوه كان، نه م
هه م و جۆره شيوازهى قومار ده چي ته ژير نهو (الميسر) كه خودا له نايه ته كه دا
باسى ليوه كردوه .

دزګۍ کړدن

خوای بهرزو بڼۍ هاوتا دهفرمووی :

﴿ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جَزَاءُ بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ المائدة: ۳۸

واته: « پیاوو نافرتهی دز دهستیان بڼېن له تۆلمی دزی کړدنه کېدا، نمودهش برپارو حوکمیکه لهخوداوه، خوای ګوره بالا دهست وکاربهجی ښه ».

ترسناکترین تاوانی دزی دزی کړدنۍ حاجیه کانه له کهعبهۍ پیروژدا، نانهم جوړه دزانه که دزی له پیروژترین بهشی سهرزهوی و لهدهورو بهری کهعبهده ده کهن هیچ سهنگو قورسایه کیان بڼۍ سنوره کانی خوا دانه ناوه و هیچی تیدا نه هیشتوتهوه .

پیغه مېبه صَلَّى له بهسهرهاتی نویژی خوړگیراندا فرمووی :

« لَقَدْ جِئَ بِالنَّارِ وَذَلِكُمْ حِينَ رَأَيْتُمُونِي تَأَخَّرْتُ مَخَافَةَ أَنْ يُصِيبَنِي مِنْ لَفْحِهَا وَحَتَّى رَأَيْتُ فِيهَا صَاحِبَ الْمَخْجَنِ يَجْرُ قُصْبُهُ فِي النَّارِ كَانَ يَسْرِقُ الْحَاجَّ بِمَخْجَنِهِ فَإِنْ فُطِنَ لَهُ قَالَ إِنَّمَا تَعَلَّقَ بِمَخْجَنِي وَإِنْ غُفِلَ عَنْهُ ذَهَبَ بِهِ ».

واته: « که منتان بینۍ هاتمه دواوه، نموده ناګریان هیتا له ترسی نموده نموکو هه لم و ګړو بلیسه کمۍ بمګاتی، وه تنانمت خاوهن ګوچانه کمۍ بینۍ له نار ناګره ده که پخو لمۍ خوۍ راده کیشا له نار ناګره کېدا، چونکه ګوچانه کمۍ به کارده هیتا دزی له حاجیه کان ده کړد پیڼۍ، جا نه ګمر نمو کهسۍ که دزی

لێده کرد ئاگەدار ببوایهتەوه، ئەوا دەیسوت نوساوه به گوچانه کەمەوه و من ئاگادار نەبوم، خو ئەگەر بێ ئاگابونایه ئەوا دەیدزی»^(۱).

وه له گه‌وره‌ترین جو‌ری دزیه‌كان دزی كردنه له‌مالی گشتی، وه هه‌ندی له‌وكه‌سانه‌ی نهم دزیه‌نه‌كهن نه‌وه ده‌كه‌ونه‌بیانوو ده‌لێن دزی كردنه‌كه‌ی ئیسه‌ش وه‌كو دزی كردنی خه‌لكانی تر، دزی نه‌كه‌ین وه‌كو دزی كردنی نه‌و خه‌لكه (بو‌خه‌لك بیخوات و ئیسه نه‌یخوین)، به‌لام نازانن وه‌ست ناكهن نه‌وه دزی كردنه له هه‌موو مو‌سلمانان، چونكه مالی گشتی مو‌لكی هه‌موو مو‌سلمانانه، وه دزی كردنی كه‌سانێكی له‌ خوا نه‌ترسن نابێته به‌لگه‌و به‌هانه بو‌ شوین كه‌وتن و چا‌ولی كردنیان.

وه هه‌ندی خه‌لك مالی كافر ده‌دزن و دزی له مالی كافران ده‌كهن به‌ بیانیی نه‌وه‌ی كه‌ نه‌وانه كافرو بێ باوه‌رن، نه‌مه‌ش بیانییه‌كی ناپارسته‌و په‌وانی یه‌و به‌هانه‌كه‌شیان گونجاو نیه‌وناته‌واوه، چونكه نه‌و كافرو بێ باوه‌رانه‌ی كه‌ دروسته‌مال و سامانیان بریت، بریتین له‌و كه‌سانه‌ی كه‌ شه‌رو‌ج‌ه‌نگ به‌رپاده‌كهن به‌رامبه‌ر مو‌سلمانان له‌ به‌ره‌ی جه‌نگ دا مال و سامانی به‌ جی ماویان ده‌بێته مالی مو‌سلمان و دروسته‌بردنیان، نه‌ك هه‌موو كو‌مپانیای كافران و تاك تاکیان بچیته ژێر نه‌م باسه‌وه.

وه یه‌كێك له‌ پێگاكانی دزی كردن ده‌ست بردنه بو‌ گیرفانی خه‌لكی و بردن و پ‌فاندنییه‌تی له‌ناكاو.

وه هه‌ندیك به‌نیازی سه‌ردانی ده‌چن بو‌ مال خه‌لكی و دزیان لی ده‌كهن، وه‌هه‌ندی كه‌س دزی له‌ جانتاو كه‌لو په‌لی میوانه‌كه‌ی خۆی ده‌كات .

وه هندی کسی تر ده چنه بازارو فروشگا کانه وه و شهك و کهل و پهل
ده شانه وه له گیرانیاندا یان له ژیر جله کانیانه وه، یان هندی جار هندی
نافره تان نم کاره ده کهنو له ژیر جله کانیانه وه شت ده شانه وه و ده یدزن.

وه هندی خه لکی دزی شتی بچوک و کم و هه رزان و کم بایه خ به ناسایی
ده زانی، له کاتی کدا پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی :-

« لَعَنَ اللَّهُ السَّارِقَ يَسْرِقُ الْبَيْضَةَ فَتُقَطَّعُ يَدُهُ وَيَسْرِقُ الْحَبْلَ فَتُقَطَّعُ يَدُهُ ».

واته: « له عنه تی خودا له دزیک بی که هیلکه یه ک ده دزی و دهستی
ده بریت به هوئی دزیه که یه وه، وه له عنه تی خودا له دزیک بی که گوریستیک
ده دزی و دهستی ده بریت به هوئی دزیه که یه وه »^(۱)

بزیه پیویسته له سه ره موو که سیک که شتیکی دزی، بیگیریتیه وه بو
خاوه نه که ی خوی، دواي نه وه ی په شیمان بزیه وه و تهویه کرد و گه رایه وه بۆلای
خوا، نیت به ناشکرا بۆی ده گیریتیه وه و ده داته وه یان به نهیئی و په نهانی یان
به هوئی که سیک تر وه بۆی ده گیریتیه وه.

به لام ته گهر هه ولئی زوری داو کوششی کرد بو دۆزینه وه ی خاوهن ماله که و
دهستی پینه گه یشت یان به میرات گره کانی خاوهن ماله که، نهوا دروسته بی کاته
خیر به مه بهستی نه وه ی پاداشتی خیره که ی بو خاوهن ماله که بی.

(۱) رواه البخاري انظر فتح الباري ۸۱/۱۲

وهرگرتنی بهرتیل و ده مچه ورکردنی خه لك

بهرتیل دان به قازی و حاکم و دهم چه ورکردنیان بۆ به تال کردنه وهی حق و مافیک یان جی به جی کردنی ناره وایی و ستمیک تاوانه و هرامه، چونکه نه مه سهرده کیشی بۆ ستمکاری و بی دادپهروهرون له حوکم داو زۆرداری و ماف خواردن و چهوسانه وهی خاوهن حق و ده بیته مایه ی بلایونه وهی فساد و خراپه کاری و بشیوی

خوا ی پاک و بهرز ده فهرمووی:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ وَتُدْلُوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِّنْ

أَمْوَالِ النَّاسِ بِإِلَئِمٍ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ﴿البقرة: ۱۸۸﴾

واته: « سامان و دارایی یه کتر به ناره و او نادروست له نیوان خۆتان مه خۆن و، پاره و سامان مه ده ن به حاکم و کار به دهستان تا به ناره و به شیک له مال و دارای خه لکی بخۆن، بۆیه خۆشان باش ده زانن که نه جوړه کارانه نادروسته و ناره وان ».

«أبو هريرة» له پیغه مبهروه عليه السلام ده یگیریتته وه که فهرموویه تی:

«لَعَنَ اللَّهُ الرَّاشِيَّ وَالْمُرْتَشِيَّ فِي الْحُكْمِ».

واته: « له عنه تی خوا له بهرتیل دهرو بهرتیل خۆره کان له کاری حوکم و

داد و هریدا»^(۱)

(۱) رواه الإمام أحمد ۳۸۷/۲ وهو في صحيح الجامع ۵۰۶۹

به لām بهرتیل دان بۆنهوهی کهسیک حهقیکی خۆی دهست کهوێ یان ستهمیک له کۆل خۆی بکاتهوه، هیچ پێگه چارهیهکی تر نهبوو تهنها بهم پێگهیه نهبی، نهوا نهوکهسه توشی ئهم ههپهشانه نایهت.

لهم سهردهم و چهرخه ی ئیمه بهرتیل دان و دهم چهورکردن زۆر به ناشکرا دهبینری و به جوړیکی وهها تهشه نهی کردووه و بلاو بوتهوه که زۆر شوینی تهنیوه تهوه، تهنانهت وای لی هاتوه له لای ههندی له فرمانبهران نهو پارو سامانهی له پێگه بهرتیلوه وهی دهگرن زۆر زۆر تره لهو موچهیهی خۆی که وهی دهگری، وه وای لی هاتوه زۆریک له نیش و مهعهمهلاتهکان به بهرتیل نهبی نه دهست پیدهکات و نه کوژایش دیت، وه نهوهی توشی زهرهرو زیانی گهوره دهبی لهم کاروه تهنها فهقیر و ههژارو کهم دهستهکانه.

وهوای لیها تهوه نیش و کاری هیچ کهسیک پیش ناخری ههتا بهرتیل نه دات، وه ههركهس بهرتیل نه داو ده می خه لکی چهور نه کات نهوه نیش و کاره کهی دوا دهخری و پشت گوێ دهخری، وه نهوکهسهی که بهرتیلی داوه نیش و کارهکانی زۆر زووتر و له پیش ههموو کهسیکهوه بۆ تهواو دهکری.

وه ههروهها بهرتیل دان هۆکاریکه بۆ نهوهی مال و پارهی خه لکی به ناحق بچیته گیرفانی نوینهری کریار و فرۆشیاره کانهوه.

جا له بهرنهوه و چهندهها هۆکاری تر، سهیرنی یه که پیغه مبه ر ﷺ دعوای کردبی لهو کهسانه ی به شداری ئهم تاوانه ده کهن بهوهی له په ههتی خوا به دوورین.

«عبدالله»ی کوری «عمر» له پیغه مبه ره وه ﷺ دهیگیریته وه که

فه رمویه تی:

« لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الرَّاشِي وَالْمُرْتَشِي ».

واته: « لهعنهت لمبهرتیل دهرو لهو کهسهش وا وهری دهگری ».^(۱)

داگیر کردنی زهوی

. هه ركات ترسی مورا قه بهی خودا نهما، نهوا هیزی فرۆفیل له مرۆفدا ده رده كهویت و هانی ده دات بۆ زولم و ستم كردن، وه كو ده ست به سه راگرتنی مالی خه لكی و داگیر کردنی.

داگیر کردنی زهوی و زاروده ست به سه راگرتنی به كێكه لهو جوژه ستم و ناحه قیانهی كه به رامبه ر به به كتر ده كری، خوای گه وه رش تو لهی سه خت و توندو به نیشی داناوه بۆ نهم جوژه تاوانانه.

« عبدالله »ی كوری « عمر » له پیغه مبه ره وه عَلَيْهِ السَّلَام ده یگێرتنه وه كه فهرموویه تی:

« مَنْ أَخَذَ مِنَ الْأَرْضِ شَيْئًا بِغَيْرِ حَقِّهِ خُسِفَ بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِلَى سَبْعِ أَرْضِينَ ».

واته: « ههركه سی شتیك له زهوی یهك بۆ خوی داگیر بكات و به بی نهوی مافی خوی بی، نهوا له قیامه تدا به حهوت چینی زهوی دا رو ده چی ».^(۲)

« یعلی »ی كوری « مرة » له پیغه مبه ره وه عَلَيْهِ السَّلَام ده یگێرتنه وه كه فهرموویه تی:

(۱) رواه ابن ماجه ۲۳۱۳ وهو في صحيح الجامع ۵۱۱۴

(۲) رواه البخاري انظر الفتحة ۱۰۳/۵ .

« أَیْمَا رَجُلٍ ظَلَمَ شَبْرًا مِنَ الْأَرْضِ ، كَلَّفَهُ اللَّهُ أَنْ يَحْفَرَهُ حَتَّى يَبْلُغَ آخِرَ سَبْعِ أَرْضَيْنِ ، ثُمَّ يُطَوَّقَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ حَتَّى يَقْضِيَ بَيْنَ النَّاسِ ».

واته: « هه کەسێک بستیەک زهوی به زوێم داگیر بکات، ئەوا له پێژێ دوازی دا خوای گهواره ههه حهوت چینی زهوی پێ چال دهکات، پاشان دهیخاته گهردنی تا موخاسبهی خهڵکی تهواو دهبی»^(۱).

ههروهها گۆڕینی نیشانهو سنووری زهوی به جووێ کەسێ سنووری زهوی به کەهێ خوێ زیادبکات له سهه حسابی دراوسێ کەهێ، ئەوا نهویش دهچیته ژێر نهه باسه وهه بریتی به له وهی که پێغه مبهه ﷺ ناماژهی پێ کردوه که دهفه رموئ :

« لَعَنَ اللَّهُ مَنْ غَيَّرَ مَنَارَ الْأَرْضِ ».

واته: « له عهتهی خوا لهو کەسهی سنووری زهوی و نیشانهکانی زهوی دهگۆڕی»^(۲).

وهه گرتهی هه دیه و دیاری له بری نیشیک که بۆ به کیک بکری

بوونی پلهو پایه و دهسهلات و شکۆمهندی لهناو خهڵکی دا به کیکه له نیعمهت و بهخششهکانی خوای گهواره له سهه بهندهکان نهگهه سوپاسی خودای له سهه بکهه، وه سوپاس کردنی خوداش له سهه نهو نیعمهت و بهخششانه به وه

(۱) رواه الطبرانی في الكبير ۲۷۰/۲۲ وهو في صحيح الجامع ۲۷۱۹ .

(۲) رواه مسلم بشرح النووي ۱۴۱/۱۳ .

دهبئى كه ههول و تواناي خوى سهرف كات و بخته كار بۆ سود گهيانندن به
موسلمانان .

نه مهش ده چيته ژيتر نهو فهرمووده گشتگيرهى كه پيغه مبهه ﷺ
ده فهرمووى:

« مَنْ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَنْفَعَ أَخَاهُ فَلْيَفْعَلْ ».

واته: « ههركه سيك له ئيروه توانى سوديك به براكهى خوى بگهيانيته و
كارىكى بۆ ناسان بكات و هاوكارى بكات، نهوا با ييكات و كهه ترخهه
نهبي له هاوكارى كردنى»^(۱).

ههركه سيك به هوى پلهو پايه و ريزه كهيهوه كه هيههتى بتوانى سودى به
موسلمانى بگهيانه و كارى بۆ ناسان بكات له لابردين و دورخستنه وهى زولم و
سته ميك لىي يان خيرو خوشيهكى بۆ داين كات، بهبئى نه وهى كارى هه رام
نه نجامدا يان دهست دريژى و زولم بئى بۆ سهه ههقى كه سيكى تر، نهوا پاداشتى
خوى وهرده گري له لاي خوى پهروه ردگار نه گهه نهيهت و مه بهسته كهى پاك و
خاوين كرديت بۆ خوا.

ههروهك پيغه مبهه ﷺ ده بارهى نهوه ناگادارى كر دووين و ده فهرمووى :

« اشفعوا تُؤْجَرُوا ».

واته: « تها بۆ يه كترى بكهه پاداشت ده دريژنهوه له سههرى »^(۲).

(۱) رواه مسلم ۱۷۲۶/۴

(۲) رواه أبو داود ۵۱۳۲ والحدیث فی الصحيحین فتح الباری ۴۵۰/۱۰ كتاب الأدب باب تعاون المؤمنین

بعضهم بعضا .

به لآم دروست نى به هيچ شتيك وهر بگري له بهرامبهر نه وتكا كردن و واسيته به كه كردويه تى .

به لگهش نهويه پيغه مبه رعليه ده فهرمووى :-

« مَنْ شَفَعَ لِحَدِّ شَفَاعَةٍ فَأَهْدَىٰ لَهُ هَدِيَّةً فَقَبِلَهَا فَقَدْ أَتَىٰ أَبَا عَظِيمًا مِنَ الرُّبَا ».

واته: « هر كه سيك تكاكارى بزيه كيك بكات و كاريكي بو پرتك بخت، پاشان هديهي بو بهينن و نهميش وهرى بگري، نهوا ده رگايه كي گوره له ده رگاكانى ريباو سوو خواردنى بو خوي كرد و تهووه به شيكي گوره ريباي خواردووه ^(۱) ».

وه له ناو خه لكاندا كه سى واهيه هه موو تواناو هه ول و تكاو واسيته به كي خوي ده خاته كار بهرامبهر بري پاره و مال بو دامه زراندى كه سيك له وه زيفه به كدا، يان گواستنه وهى كه سيك له دائيره به كه وه يان له جيگه به كه وه بو شويينيكي تر، به پتي په سهندرين و تهواو ترين فتهوا نهو پاره به حه رامي له بهر « حديث » كه ي پيشوى « أبي أمامة »، ته نانهت « حديث » كه نهو حاله تهش ده گريته وه كه وه رگرتنى پاره كه سه ره تا به مه رجيش دانه نرابي. هه ركه سى چا كه كارو خير ويست بي پاداشتي خوي ده ست ده كه وي له لاي خواو له قيامه تدا ده بينيته وه .

(۱) رواه الإمام أحمد ۵/ ۲۶۱ و هو في صحيح الجامع ۶۲۹۲

پیاویک هاته لای «حسن» کورپی «سهل» داوای لی کرد که کارتیکی ههیه، به لکو نهم تکایه کی بو بکات، نهویش بوئی نه غامداو کاره کهی جی به جی بوو، پاشان پیاوه که روی کرده «حسن» و سوپاسی کرد.

«حسن» یش پیی ووت :

له بهرچی سوپاسم ده کهی ؟ نهمه قه ناعه تمان وایه ههروه ک چۆن مال زه کاتی ههیه، ناوه هاش پله و پایه و قسه پۆشتن زه کاتی ههیه .

خالیکی گرنگ ههیه پیویسته لیڤه دا ناماژهی پی بدری: نهویش نهویه نه گهر که سیک به کری بگیری بهرام بهر بری پاره بو جی به جی کردن و راپه راندنی نیش و کارو معامله یه ک و به دوایدا بچی دروسته و ناکه ویتته ژیر نهم باسه وه، به لکو ده چیتته ژیر باری به کری گرتنی شه رعیه وه.

به لām نهوهی تاوان بی و سه ر پیچی بی نهویه که سیک ههول و پله و پایه و قسه پۆشتنی خزی به کار بهینی بو واسیته کردن بهرام بهر بری پاره.

نیشکردن به کریکار و پیته دانی کریکهی

پیغه مبه ره ^{صلواته} هانی خه لکی داوه که په له بکه ن له به خشین و دانهوهی مافی کریکارو شاگرد.

ده فهرمووی :-

« أَعْطُوا الْأَجِيرَ أَجْرَهُ قَبْلَ أَنْ يَجِفَّ عَرَقُهُ ».

واته: « کریی کریکار بدن پیش نهوهی عمره قه کهی وشک بیتهوه »^(۱).

(۱) واه ابن ماجه ۸۱۷/۲ وهو في صحيح الجامع ۱۴۹۳ .

لهو زولم و ستهمانه ی لهناو گۆمه لگا نیسلامیه کانداهاتۆته ئاراو پرویداو،
نه دانی کرئ و مافی کرئکارو شاگرد و فه رمان به رانه، نه مانه ش چهنده شیتوازو
دیمه نیکی جۆراو جۆری هدی، له وانه:

❁ نهویه به تهواوی و به یه کجاری نکۆلی له حق و مافی کرئ کاره که
ده کات و کرئکاریش به لگه یه کی پۆشنی پی نی یه بۆ سه لماندنی مافه که ی خۆی
نا له م حالته هه رچهنده مافی کرئکاره که ده فیهوتی له دونیادا به لām له لای خوی
گه وره وون نابێ و نافیهوتی له قیامه تدا، له پۆژی قیامه تدا زالم و سته مکار
ده هیئری که مائی سته م لی کرای خواردوو، بۆیه له چاکه کانی سته مکاره که
ده درتته سته م لی کراو و ماف خوراوه که، جا نه گه ر چاکه کانی نه ما نه و جا له
خراپه ی سته م لی کراوه که ده خرتته سه رشانی سته مکاره که و پاشان فره ده درتته
دۆزه خوه.

❁ جۆریکی تر لهو سته مانه نهویه:

نرخه که ی که م ده کاته وه و لی ی داده شکینی و مافه که ی خۆی به تهواوی پی
نادات و به بی هیچ حه قیک لیتی که م ده کاته وه.
خوی گه وره ش له باره ی که م کردنه وه ی مافی خاوه ن حه ق ده فره مووی:

﴿وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ﴾ المطففين: ۱

نونه ی ته م جۆره ش: نهویه که هه ندی له خاوه ن کارگه کان ده یکه ن کاتیک
هه ندی کرئکارو شاگرد پرووده که نه ولات و شاره که یان له سه ر برئکی دیاری کراو
به لئینامه و عه قدیک به یه که ده دن، جا که په یه وندی کرد به کارگه که وه و پیوه ی
په یه ست بوو و ده ستی کرد به کارکردن و نیش کردن، نه و جا خاوه ن کارگه که

دهچیت دهست له په یمان نامه که ده دات و دهیگوریت بۆ کریه کی که متر، جا نه و کریکارانهش به دلشکاوی و ناپه زایی و ناچاری ده مینه وه، زور جار ناتوانن حهق و مافی خوین بسه لمینن، بویه دامای خوین بهرز ده که نه وه بۆلای خودا، نه م کاره هرامه هه رچه نه ده خاون کارگه زالمه که موسلمانیش بی و کریکاره کهش کافری

جا نه م داشکاندن و که مکردنه وهی حهق و مافی کریکار جوریکه له پتگری له ریگای خوی گوره و تاوانی کریکاره کهش دیته سهر شانی خاوه نکار.

✽ جوریکه تر له و وزولمانه ی له کریکارو فرمانبه ر ده کری نه وه یه:

نیشی نیزافی بۆ زیاد بکات یان ماوه ی نیش کردن و دهوامکردنه که ی بۆ زیاد دهکات، وه ته نها کریکه ی خویشی پی بدری به بی نه وه ی کری نیشه زیاده که ی بۆ دابنری

✽ جوریکه تر له و سته مانه نه وه یه:

مافه که ی دوا ده خات و دهست به دهستی پی دهکات و به نه مپرو ناسبه ی مافه که ی ده خوات، نه و جا مافه که ی پینادات مه گهر دوا ی هه ول و تیکوشان و تهقه لاکردنیکه زورو شکات و سکالا کردن و مه حکمه پی گرتن نه بی

زور جار مه بهستی خاوه ن نیش له دوا خستنی مافه که بیزار کردن و وه پرزکردنی کریکاره که یه، تاوه کو واز له مافه که ی خوی بهیننی و داوای نه کاته وه، یان مه بهستی نه وه بی سود له پاره و حهقی کریکاره که وه گری به وه ی ده یخاته نیشه وه هه لی ده سوریننی.

له کاتیکدا کریکاره هه ژاره که ژمه خواردنی رۆژانه ی خوی دهست ناکه وی و ناشتوانی وه کو خه رچی کیشان بۆ مال و مندالی خویشی بینیریته وه که

پېوېستيانو نه م له پېناوياندا دوو چاري غهړيبي و دهريه دهرې بووه. جا دوزه خ ومان ويرانی و سزای سهختی پوژي قیامت بو نهو زالمو سته مکارانه ی مافی کریکارو شاگردو فرمانبران ده خون .

«أبو هريرة» له پتغه مېره وه عليه السلام ده یگړیته وه که فېرموویه تی:

«قَالَ اللَّهُ تَعَالَى ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ رَجُلٌ أَعْطَى بِي ثُمَّ غَدَرَ وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا فَأَكَلَ ثَمَنَهُ وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَاسْتَوْفَى مِنْهُ وَلَمْ يُعْطِهِ أَجْرَهُ».

واته: «خوای پېروهردگار ده فېرمووی: دوژمنی سی کومل له خه لکیم له پوژي قیامتداو خوم یه خه یان ده گرم: که سیك له بېر من شتیکی پی بدری و پاشان ناپاکي بکات لهو شته ی وا پیی دراوه، وه پیایړیک که سیکی نازاد بفروشی و پاره کی بخوات، وه که سیك کریکاریک بگری، نهویش بېباشی کاری خو ی بکات، به لام کریکی خو ی به جوانی پیندا»^(۱).

(۱) رواه البخاري انظر فتح الباري ۴/ ۴۴۷

دادپهروهه نه بوون له نیوان مندال دا

هه ندى كەس به نه نه سته هه ندى له منداله كانيان تاييه ت مهنده كهن به به خشين و هه ديه و شت كړين بويان و نه واني تر پشت گوي ده خهن، به پتي شرع نه م كار هه رامه و دروست نى يه نه گهر هو كاريكي شرعي نه بيت بو نه و تاييه تمه مند كړنه .

به لام نه گهر هو كاريكي شرعي هه بوو نه و دروسته، بو غونه پيدا وى ستى يه كيڼك له منداله كانى جى به جى بكات و خه رجي زيادى بكيشى له چاو نه واني تر له بهر نه وى منداله كى نه خو شه يان قه رزاره يان خو ښكاره و يان نيش و كارى ده ست ناكه وى يان خاوه نى مندالى زوره له و حاله تانده دا تاوان بار نابى، نه گهر نيته تى نه وى هه بى هه ركات مندالتيكى ترى هو كاري شرعي هه بوو بو خه رجي كيشان خه رجي نه وى ش بكيشى وه كو چوڼ بو نه مى ده كيشى .
به لگه يه كى گشتى نه وى به كه خودا ده فهرمووى :

﴿اعْدِلُوا هُوَ اقْرَبُ لِلتَّقْوَى﴾ المائدة: ۸

واته: « دادپهروهه رين، چونكه داد پهروهى نزى كتره له ته قواو له خواترسان .»

وه به لگه ي تاييه تيش له سهر نه م باسه نه وى به :
«نعمان» كورى «بشير» باسى ده كات كه باوكى هات بو لاي پيغه مبه ر ﷺ ووتى: نه م به نده يه م به هه ديه دا وه ته كورپه كهم .
پيغه مبه ر ﷺ فهرمووى :

« أَكُلْ وَلَدِكَ تَحَلَّتْ مِثْلَهُ؟ » واته: « نایا به هه موو کوره کانت نهو هه دیت داوه؟ ».

ووتی: نه خیر.

پیغه مبه ره صلی الله علیه و آله فهرمووی:

« فَأَرْجِعْهُ » واته: « لیتی بستی نه وه و مهیده ری »^(۱).

له روایه یتیکی تر دا هاتوه که پیغه مبه ره صلی الله علیه و آله پیتی فهرموو:

« فَأَتَقُوا اللَّهَ وَاعْدِلُوا بَيْنَ أَوْلَادِكُمْ ». واته: « له خوا بترسن و داد پهره رین له نیتوان منداله کانتاندا ». بۆیه گهراندیه وه و نه وهی دابووی به کوره که ی لیتی سه نده وه^(۲).

وه پیغه مبه ره صلی الله علیه و آله فهرمووی :

« فَلَا تُشْهِدْنِي إِذَا فَإِنِّي لَا أَشْهَدُ عَلَى جَوْرٍ ». واته: « من مه که نه شاهد چونکه نایمه شاهد له سهر زو لم و ستم »^(۳).

وه ده توانری کور دوو نه وه ندهی کچی پی بدری ههروه ک میرات چونکه کور نه رکی سهرشانی زیاتره، نه مهش قسهی نیمامی (نه حمده) به ره حمده بی^(۴).

نه گهر ته ماشایه ک بکری له ژیان و حالی هندی له خیزانه کان، نهوا زور باوک ده بینری که له خوا ناترسی و پرزی هندی مندالی داوه به سهر نهوانی تر دا له به خشین و هه دیه کردنی و له پۆشاک و جلو بهرگ، بۆیه هندی له منداله کان

(۱) رواه البخاري انظر الفتح ۲۱۱/۵

(۲) الفتح ۲۱۱/۵

(۳) صحيح مسلم ۱۲۴۳/۳

(۴) مسائل الإمام أحمد لأبي داود ۲۰۴ وقد حقق الإمام ابن القيم في حاشيته على أبي داود المسألة تحقيقاً

سنگيان پر دهبی له پړوقین بهرامبهر نهوانی ترو دژایه تی و دوژمنایه تی له نیتوانیاندا سر ده کیښی و ده پوی .

هندی له باوکان شتی تاییه تی داوه به مندالیکي له بهر نهوی له دیمن دا له باوانی ده کات، نهوه کهي تریان بی بهش ده کات له بهر نهوی له خالوانی ده کات، یان به مندالی یه کیك له خیزانه کانی ده به خشی به لام به مندالی خیزانه کهي تری نابه خشی .

وه هندی جار یه کیك له منداله کانی ده خاته خویندنگه و قوتابخانه ی تاییه ته وه و نهوانی تر ناخات .

هموو نه م کارانهش به خراب به سر باوکه که دا ده شکیته وه و کاردانه وی نا قولای دهبی، چونکه زور جار نه و مندالانه ی بی بهش کراون له پاشه پړوژدا بهرامبهر باوکیان باش نابین.

وه پیغه مبر ﷺ بهرامبهر به و که سانه ی که فزلی مندالیکیان ده دهن به سر نهوانی تردا ده فهرمووی :

« أَلَيْسَ يَسْرُكَ أَنْ يَكُونُوا إِلَيْكَ فِي الْبَرِّ سَوَاءً ». واته: « نایا پیټ خوش نی یه که منداله کانت چاک بن له گه لت وه کو یدک »^(۱).

(۱) رواه الإمام أحمد ۴/۲۶۹ وهو في صحيح مسلم رقم ۱۶۲۳

سوال کردن بى ئەوەى موحاج وەه ژار بى

«سهل»ى كورپى «الحنظلية» له پىغه مبهروه وەه عَلَيْهِ السَّلَام ده يگيرتتهوه كه
فەرموويەتى:

«مَنْ سَأَلَ وَعِنْدَهُ مَا يُغْنِيهِ فَإِنَّمَا يَسْتَكْثِرُ مِنَ النَّارِ» واتە: «هەركەسى
هەيبى و سوال بکات، ئەوا ناگر بۆ خۆى کۆدە کاتمە».

وتیان: ئەى پىغه مبهرخوا عَلَيْهِ السَّلَام ئەو بپەرى كه هەيبى و بۆى حەرام بى سوال
بکات چەندىكە؟

فەرمووى: «قَدْرُ مَا يُغَدِّيهِ وَيُعَشِّيهِ» واتە: «بەئەندازەى ئەوەى خواردنى
بەيانى و ئىوارەى هەيبى».

و هەروەها «عبدالله»ى كورپى «مسعود» له پىغه مبهروه وەه عَلَيْهِ السَّلَام ده يگيرتتهوه
كه فەرموويەتى:

«مَنْ سَأَلَ وَلَهُ مَا يُغْنِيهِ جَاءَتْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ خُدُوشًا أَوْ كُدُوشًا فِي وَجْهِهِ».

واتە: «هەركەسى سوال بکات و ئەندازەى نانى ئىوارە و بەيانى هەيبى، ئەوا
له رۆژى قىامتدا بەدەم و چاو پوشاوى و شەرمەزارىمە دیت»^(۱).

و هەندى لەو سەرالکەرانه له بەردەرگای مزگەوتەکان و له رێگای نوێژخوێنان
دەوێستە و هاراردە کەن و دەنالتێنەوه، و هەندىکیان درۆ دەکەن بە نوسراوى
ساختە و تەزويرو چیرۆكى دروست کراو، وە زۆر جار ئەندامانى يەك خێزان
بەسەر مزگەوتەکاندا دابەش دەبن و پاشان يەك دەگرێنەوه و دابەش دەبنەوه بەسەر

(۱) رواه الإمام أحمد ۱/ ۳۸۸ انظر صحيح الجامع ۶۲۵۵

مزگهوتی تردا، له حالیکدا دهوله‌مەندنو تەنها خوداش دەزانی، بەلام کاتیئک مردن ئەوکاتە میراتەکی دەریدەخات چەندە دهوله‌مەندبووه .
بەلام جگه لەم جوړه‌کەسانه خەلکی هه‌ژارو فەقیری حەقیقی هەیه که نه‌گەر کەسی شاره‌زای نه‌بی و نه‌یانناسی له‌بەر نه‌فس به‌رزیان وا ده‌زانری دهوله‌مەندن بویه تاناسریت تا خیریان بۆ به‌ری .

قه‌رزکردن به‌مه‌ستی نه‌دانه‌وه‌ی

حه‌قو مافی به‌نده‌کان لای خوای په‌روه‌ردگار زۆر گه‌وره‌وگرانه، زۆر جار به‌ ته‌به‌کردن حه‌قو مافی خودای له‌سه‌ر ئینسان لاده‌چیت و تاوانه‌کی له‌ نه‌ستۆ ده‌رده‌چی، به‌لام حه‌قو مافی خەلکی هیچ پێگه‌ چاره‌یه‌ک و ده‌روازه‌یه‌ک نی یه‌ بۆ پزگاریبوون لی تەنها گیرانه‌وه‌ی حه‌قو مافه‌کی نه‌بی، بویه پتویه‌سته که‌مه‌ترخه‌می نه‌کری له‌ دانه‌وه‌ی مافی خەلکی پیش نه‌وه‌ی پۆژیک بیته‌پیش که به‌دینارو دره‌م نادریته‌وه‌و چاره‌سه‌ری ناکری، به‌لکو به‌ چاکه‌و خراپه‌ حه‌قو ماف ده‌دریته‌وه .

خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمووی:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ النساء: ۵۸

واته: «خودا فه‌رمانی پیتان کردوه که هه‌موو ئەمانه‌ت و سپارده‌یه‌ک بده‌نوه ده‌ستی خاوه‌نه‌کانیان».

جا يه كيتك لهو كارانهی له ناو كۆمهنگادا بلآوه به ناسان زانینی قهرز كرده، وه هندی كەس قهرز ناكهن له بهر پیتیستی و محتاجی، بهلكو خویان قهرزاریار دهكهن بۆ شتی ساده، چونكه ههزی به گهوره كردن و فراوان كردنی مالهو ههزی به مونا فسه كردنی خهلکانی تره له تازه كردهوهی سهیاره و خانوو مالو، خوی قهرزاریار دهكات بۆ كه رهسته له ناوچوو ههكانی دونیا و خۆشی یه برآوه كانی نهم ژیان، وه زۆر كەس دهكهوتیه ناو كپین و فروشتنی قیستهمه كه زۆر ك لهو كپین و فروشتنانهی خالی نی یه له حهرام و شوبههی تیدایه.

كه م تهرخه می كردن له دانهوهی قهرزو گوئی پی نه دانی سهرده كیشی بۆ دواخستنی دانهوهی و دهستی به دهستی پی كردنی خاوهن قهرز یان پهل ده كیشی بۆ فموتاندن و له ناو بردنی مالی خهلکی و له کیس دانی.

وه پیغه مبهرمه ﷺ ووریایی داوه له پاشه پۆزی نهم کاره و ده فهرمووی: « مَنْ أَخَذَ أَمْوَالَ النَّاسِ يُرِيدُ أَدَاءَهَا أَدَّى اللَّهُ عَنْهُ وَمَنْ أَخَذَ يُرِيدُ إِثْلَافَهَا أَثْلَفَهُ اللَّهُ ».

واته: « ههركهسی قهرز بكات له خهلکی و نیهتی دانهوهی ههبی، نهوا خودا بۆی ده داتهوه و کاری بۆ ناسان دهكات، وه ههركهس قهرز بكات و مبههستی خواردنی بی و نهیداتهوه، نهوا خوای پهروه دگار ماله كسی له ناو دهبات »^(۱).

خهلکی زۆر كه م تهرخه من ده ربارهی قهرز كردن و دانهوهی و به شتیکی ساده و ساكاری داده نیین و گوئی ی پی نادهن، به لام له لای خوای گهوره كاریکی زۆر

(۱) رواه البخاري انظر فتح الباري ۵/ ۵۴.

قورس و گرانه، تهنانت شهید له گهل نهو تابه تمندیه گه ورهیه نهو پاداشته زۆر فراوان و پلهو پایه بهرزهی که پیتی دراوه، به لام پرزگاری نابی لهو قهرزه ی وا له گهر دنیه تی.

به لکه بۆ نه مهش پیغه مبه ر ع عَلَيْهِ السَّلَام ده فرمووی :

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ رَجُلًا قُتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ أُخِيَّ ثُمَّ قُتِلَ ثُمَّ أُخِيَّ ثُمَّ قُتِلَ وَعَلَيْهِ دَيْنٌ مَا دَخَلَ الْجَنَّةَ حَتَّى يُقْضَى عَنْهُ دَيْنُهُ».

واته: «سویندبی بهو خودایه ی که گیانی منی به دهسته نه گهر پیتا ریک له پیناوی خودا شهید بی، پاشان زیندو بکریتموه پاشان شهید بی ~~پاشان~~ زیندو بکریتموه پاشان شهید بی، قهرزی له سهر بی، نهوا ناچیته به هه شتوه ههتا قهرزه که ی بۆ نه دریتمه»^(۱)

نایا نهو که سانه ی گوئی به قهرز کردن و قهرز دانه وه نادهن دوا ی بیست ~~بیست~~ نه مهش دهست به دردار نابین و به خویاندا ناچنه وه و په شیمان نابنه وه و ناگهر پینه وه !!

(۱) رواه النسائي انظر المحتى ۳۱۴/۷ وهو في صحيح الجامع ۳۵۹۴

خواردنی حەرام

ئەو کەسەى لە خوانەترسى گوى نادات لە کويوه پاره پەيدا دەکات و لەچى دا خەرجى دەکات، بەلکو خەم و مەراقى تەنھا زىادکردن و کوکردنەوى مال و پاره و سامانە، نەگەر لە پىنگەى حەراميشەو بىت، وەکو دزى کردن و بەرتيل خواردن و داگير کردن و ساخته کارى و کرپىن و فروشتنى حەرام وەکو فالگرتنەو و داوین پيسى و گۆرانى ووتن. يان دەست دريژى کردن بۆسەر (بىت مال) ي موسلمانان و مولکە گشتيه کان، يان وەرگرتى مالى کەسيكى تر بە پىنگەى ئىحراجکردنى يان بەسوالکردن بە بى ئەوئى پىويستى بى.

ئىنجا ئەو ماله حەرامەى کە کوى کردۆتەو لى دەخوات و پۆشاک و جل و بەرگى لى دەکرى و لەبەرى کات و ماشين و ئۆتۆمبيلى پى پەيدادەکات و خانووى پى دروست دەکات و خانوى پى دەدات بەکرى و لەو حەرامە دەرخواردى ورگى دەدات .

لە کاتىکدا پىغەمبەر ﷺ دەفرمووى :

« وَمَنْ بَتَّ لَحْمَهُ مِنْ سُحْتٍ فَالنَّارُ أَوْلَى بِهِ » واتە: « ھەرکەسێک گوشتى

جەستەى بەحەرام پەرەردە بووى، ئەوا ناگرى دۆزەخ لە پىشتەرە بۆى »^(۱).

و ئەو کەسانە لە پۆژى دوايدا پرسىارى لى دەکرى سەبارەت بە ماله کەى لە کويوه پەيدای کردو دەستى خست، وە لەچيدا سەرفى کردو خەرجى کرد، ئا لە ویدا بەهياک دەچىت و زەرەرمەند دەبى .

(۱) رواه الطبراني في الكبير ۱۳۶/۱۹ وهو في صحيح الجامع ۴۴۹۵

بۆیه پتویسته لهسهر شهو کهسهی مائی ههرامی لایه پهله بکات له
خۆدهرباز کردنو خۆی پزگار بکات له ههرام، جا نهگهر حهق و مافی خه لک بوو،
شهوا با پهله بکات له گپراشهوهی ماله کهی بۆ خاوهنه کهی و له گهل شهو شهدا
داوای گهردن نازادی لی بکات، پیش شهو پوژئی بیهه پیش که دینارو درههم
هیچ دهورو سودیکی نی یه و مافهکانی پی نادریشهوه، به لکو به چاک و خراپه
مامه له گهل خه لکیدا ده کری و مافهکانی پی دهدریشهوه .

خواوردنهوهی مهی نهگهر دلۆپیکیش بیته

خوای بهرزو بی هاوتا دهههرمووی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنصَابُ وَالْأَزْلَمُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ
فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ المائدة: ۹۰

واته: «شهی ئهوانهی وا باوهپتان هینهاره، دلنیا بن که شههق و قومارو شه
بهردانهی که کراون بهبتو شه پارچه دارانهی که بهکاردههینرین بۆ دیاری
کردنی بهشو چارههوس، پیسنو له کرداری شهیتان، کهواته دورر بکهونهوه
لییان و خۆتانی لی بپارێزن تابه لکو پزگارو سهرفراز بن».

جا فههمان کردن به خۆپاراستن و خۆ دوررگرتن لهو شتانه بههینترین به لگهیه
لهسهر ههرامبوونیان و توتین نیشانهیه بۆ سههماندنی خراپی و پیسیان.

وه ههروهها عهههق و مهی له گهل «أنصاب» دا باسکراوه که بریتی یه له
پهرستراوو بتی کافرهکان، جا لیتهدا بهیه کهوه جووتکراونو لهسهر یهک ناست

برپاریان له سهر دراوه، بۆیه بهلگه پاساو بیانویهك به دهست هیچ كهسیكه وه ناهیلێ كه بیهوی مهی به حهرام نه زانی، به بیانوی نه وهی بلی خوا نه یه رموه حهرامه بهلكو ووتیه تی خۆتانی لی بیاریزن .

وه له فرمایشته كانی پیغه مبه ره شه وه ﷺ هه ره شهی توندو به نیش هاتوه ده باره ی كهسیك كه مهی بخواته وه .

«جابر»ی كورێ «عبدالله» له پیغه مبه ره وه ﷺ ده یگێرتیه وه كه فرمویه تی:

«إِنَّ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ عَهْدًا لِمَنْ يَشْرَبُ الْمُسْكِرَ أَنْ يَسْقِيَهُ مِنْ طِينَةِ الْخَبَالِ».

واته: « به دلتیا یه وه خوای (بهرزوپه ژ) په یمانی کردوه كه ههركسی مهی بخواته وه « طِينَةُ الْخَبَالِ »ی ده رخوارد ده دا له پۆژی دوا ییدا .

وتیان نهی پیغه مبه ره خوا ﷺ « طِينَةُ الْخَبَالِ » چی یه؟

فرمووی: « عَرَقُ أَهْلِ النَّارِ أَوْ عُصَارَةُ أَهْلِ النَّارِ ». واته: « عه ره ق و كیم و زوخاوی دۆزه خه ییه كانه »^(۱).

«عبدالله»ی كورێ «عباس» له پیغه مبه ره وه ﷺ ده یگێرتیه وه كه فرمویه تی:

«مُذْمَنُ الْخَمْرِ إِنْ مَاتَ لَقِيَ اللَّهَ كَعَابِدٍ وَتَن».

واته: «ئو کسمی که راهاتوو لهسەر عه‌ره‌ق خواردنوه، نه‌گەر بم‌ری‌و
توبه‌ی لی‌ نه‌کات، ئه‌وا له‌په‌ژۆی قیامه‌تدا ده‌گاته‌وه به‌خوا وه‌کو بت
په‌رستیک»^(۱).

وه له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیمه‌دا چه‌نده‌ها جو‌رو باب‌ه‌تی عه‌ره‌ق و ماده‌ی بی‌
هۆشکه‌ره‌کان بلا‌بو‌تسه‌وه چه‌نده‌ها چه‌شن و جو‌ریان لی‌ په‌یدا‌بو‌وه، جو‌ره‌ها ناوی
عه‌ره‌بی و بیانی لی‌ نه‌راوه، پی‌ ده‌ل‌تین بیره‌وه‌یسی‌ و کحول و عه‌ره‌ق و فبوره‌کا و
شه‌میانی‌ا و چه‌نده‌های تر.

وه ئه‌و جو‌رو چه‌شنه‌ عه‌ره‌قه‌ی که پی‌غه‌مه‌به‌ر ﷺ باسی کردووه و خه‌به‌ری
داوه ده‌رباره‌ی ده‌رکه‌وتوووه ده‌بین‌ری، که ده‌فه‌رمووی:
«لَیْشَرَبَنَّ نَاسٌ مِّنْ أُمَّتِي الْخَمْرَ يُسْمُوْنَهَا بِغَيْرِ اسْمِهَا».

واته: «خه‌ل‌کانی له‌ ئومه‌ته‌که‌م مه‌ی ده‌خۆنه‌وه ناوه‌کی ده‌گو‌پن و ناوی‌کی
تری لی‌ ده‌ن‌ین»^(۲).

بۆیه له‌ جیاتی نه‌وه‌ی پی‌ بل‌تین «خمر- عرق» پی‌ نه‌ل‌تین: «مه‌شروباتی
روحي» نه‌مه‌ش بۆ خه‌له‌تان‌دن و فریودانی خه‌ل‌کی یه‌.

جابۆیه شه‌ریعه‌تی په‌رو‌زی ئیسلام په‌ساو یاسایه‌کی گه‌وره‌ی داناوه که
به‌هۆیه‌وه نه‌م باب‌ه‌ته‌ی پی‌ بنه‌برده‌کات و په‌که‌خستن و ورد‌بینیه‌کی توند و تۆلی
وه‌های داناوه که به‌هۆیه‌وه بنه‌په‌ت و سه‌رچاوه‌ی فیتنه‌ی عه‌ره‌قی پی‌ په‌شه‌ک‌یش
ده‌کات، نه‌ویش نه‌وه‌یه که پی‌غه‌مه‌به‌ر ﷺ باسی کردووه و ده‌فه‌رمووی:

(۱) رواه الطبرانی ۴۵/۱۲ وهو في صحيح الجامع ۶۵۲۵

(۲) رواه الإمام أحمد ۳۴۲/۵ وهو في صحيح الجامع ۵۴۵۳

« كُلُّ مُسْكِرٍ خَمْرٌ وَكُلُّ مُسْكِرٍ حَرَامٌ ». واتە: « ھەموو سەرخۆشكەرتەك خەمرە، وە ھەموو سەرخۆشكەرتەكیش حەرامە »^(۱).

كەواتە ھەرشتێك عەقل لایەری و سەرخۆشكەری بێ، ئەوا حەرامە، نیتەر جیاوازی نی یە كەم بێ یان زۆر، ھەروەك پێغەمبەر ﷺ دەفەرمووی:

« مَا أَسْكَرَ كَثِيرُهُ فَقَلِيلُهُ حَرَامٌ ». واتە: « ھەرشتێك زۆرەكەمێ سەرخۆشكەریی ئەوا كەمەكەشی حەرامە »^(۲).

ھەرچەندە ناوەكانیان جوړاو جوړو جیاوازین، ناوئراوەكە ھەریەك شتە كە « خەمر » ە، حوكمەكەش ھەرحەمان حوكمە كە « حەرامە ». لەكۆتایدا ئەمەش نامۆزگاریە كە لە پێغەمبەرەو ە ﷺ بۆ عەرەق خۆرەكان كە دەفەرمووی:

« مَنْ شَرِبَ الْخَمْرَ وَسَكِرَ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا وَإِنْ مَاتَ دَخَلَ النَّارَ فَإِنْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِنْ عَادَ فَشَرِبَ فَسَكِرَ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا فَإِنْ مَاتَ دَخَلَ النَّارَ فَإِنْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِنْ عَادَ فَشَرِبَ فَسَكِرَ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةُ أَرْبَعِينَ صَبَاحًا فَإِنْ مَاتَ دَخَلَ النَّارَ فَإِنْ تَابَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَإِنْ عَادَ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يَسْقِيَهُ مِنْ رَدْعَةِ الْخَبَالِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا رَدْعَةُ الْخَبَالِ قَالَ غُصَّارَةٌ أَهْلُ النَّارِ ».

واتە: « ھەركەسێك عەرەق بخواتەو و سەرخۆش بێ، ئەوا نوێژی چل بەیانێ لێ وەرناگیرێ (واتە چل رۆژ)، جا ئەگەر بمرێ ئەوا دەچیتە دۆزەخەو، خۆتەگەر توبە بەكات و پەشیمان بیتەو، ئەوا خودا توبەكەمێ لێوئەگرتی. بەلام

(۱) رواه مسلم ۱۵۸۷/۳

(۲) رواه أبو داود رقم ۳۶۸۱ وهو في صحيح أبي داود رقم ۳۱۲۸

ئەگەر گەرايسوه سەری و عەرەقی خواردەو و سەرخۆش بوو، ئەوا نوێژی چل پۆژی لێ وەرناگیرئ، خو ئەگەر پێوێ بمرئ دەچیتە دۆزەخە، وە ئەگەر تەوبە بکات، ئەوا خودا تەوبەکی لێ وەرەگیرئ، بەلام ئەگەر گەرايسوه سەری عەرەقی خواردەو و سەرخۆش بوو، ئەوا نوێژی چل پۆژی لێ وەرناگیرئ، ئەگەر پێوێ بمرئ دەچیتە دۆزەخ . خو ئەگەر تەوبە بکات خودا تەوبەکی لێ وەرەگیرئ . بەلام ئەگەر گەرايسوه سەری ئەوا بەراستی هەقیقەت لای خۆی گەرە لە پۆژی قیامەتدا ژەهراوی « طینةُ الْخَبَالِ » یان دەرخوارد بدات. وتیان ئەو پێغەمبەری خوا « طینةُ الْخَبَالِ » چی یە ؟ فرموی: کیم و زووخاوی دۆزەخییەکانە»^(۱).

بەکارهێنانی قاپی ئالتون وزیو و خواردن و خواردنەوه تیايدا

قاپ و حاجەتی ئالتون و زیوی یان زاخکراو بە ئالتون و زیو، وای لێهاتووە نزیکە جێگەی قاپ و حاجەتی مال بگرتیتەوه لەم پۆژگەرەدا، بەتایبەت لە ماله دەولەمەنەکان و هەندێ لە میوانگەو ئوتیلەکانیش دا، تەنانەت وای لێ هاتوو ئەم قاپ و حاجەتە ئالتونیانە بۆتە جوړتیک لەو دیاری و هەدیە گرانبەهایانە کە خەلکی دەیبەخشن بە یەکتەر لە کاتی بۆنەو ئاهەنگەکاندا .

(۱) رواه ابن ماجه رقم ۳۳۷۷ وهو في صحيح الجامع ۶۳۱۳

هه موو نه مانه لهو کارو کردارانن که شه ريعه تی نیسلام هه رامي کردووه و،
هه ره شه ی توندو به نیشیش له پیغه مبه ره وه ﷺ هاتوو ده رباره ی به کارهیتانی
نهم قاپه نالتونیه.

«أم سلمة» له پیغه مبه ره وه ﷺ ده یگیریتوه که فهرموویه تی:
«أَنْ الَّذِي يَأْكُلُ أَوْ يَشْرَبُ فِي آتِيَةِ الْفِطَّةِ وَالذَّهَبِ إِمَّا يُجْرَجُ فِي بَطْنِهِ
نَارُ جَهَنَّمَ». واته: «ئوکه سه ی له قاپی نالتون یان زیوو ده خوات و
ده خواتوه، ئه وه ئاگری دوزخ ده رخواردی وورگی ده درئ له روژی
قیامتدا»^(۱).

نهم بریارو حوکمهش گشتگیره وه هه موو قاپ و حاجه تیک ده گرتیه وه وه هه موو
که ره سه یه کی خواردن ده گرتیه وه، وه کو قاپ و چنگال و که وچک و چه قزو، نه و
ده فرانیه کی خواردنی تیدا ده درئ به میوان یان له به خشینی شیرینی دا
به کاردی له کاتی بۆنه کانددا .

وه هه ندئ کس نه وه ده که نه به هانه و ده لئین : نیمه به کاریان ناهیتین په لام
له سه ر په فو له ناو شوشه دا دایان ده نئین بۆ جوانی نه مهش هه ر دروست نی یه و
نابی بکری، بۆ نه وه ی هه موو ده رگایه ک دا بخری و هه موو رتگه یه ک بگیری که
هۆو بیانوو به هانه ن بۆ به کارهیتانیان^(۲) .

(۱) رواه مسلم ۱۶۳۴/۳

(۲) من إفادات الشيخ عبد العزيز بن باز مشافهة

شایه تی دانی درو

خوای کار له جی ده فرمووی

﴿فَاجْتَنِبُوا الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ﴾ (الحج: ۳۰)

واته: «خوتان بپارێزن له پیسی بته کان که هاریش دانانه بۆ خوا به تهنهها ببن به بهندهی خوداو پهرستن و عیبادت تهنهها بۆئمو بکهن و، لهو کهسانه مهن که هابهش وهاوه لیان بۆخوا دناوه و ده پهرستن، وه خوشتان به دوور بگرن له ووتهی درو شایه تی دانی نارهوا، لهو کهسانه مهن که شایه تی درو نارهوا ده دن».

«عَبْدُ الرَّحْمَنِ» ی کوری «أَبِي بَكْرَةَ» له له باوکی یهوه ده گێڕتیهوه که پیغه مبهروه صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموویه تی: «أَلَا أُبَيُّكُمْ بِأَكْبَرِ الْكَبَائِرِ ثَلَاثًا» واته: «ئایا ناگادارتان بکهموه له گموره ترینی گونا هه کان؟» سی جار ئهمهی دووباره کردهوه.

وتیان به ئی ئهی پیغه مبهری صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.

پیغه مبهری صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرمووی: «الْإِشْرَاكُ بِاللَّهِ وَعُقُوقُ الْوَالِدَيْنِ» واته: «هاوبهش بۆ خوادانان و، نازاردانی دایک و باوک».

لهم کاتهدا پیغه مبهری صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شانی دا دابوو که قسهی ده کرد، به لام له سییم جاردا هه ستایم وه دانیش و فرمووی:

« أَلَا وَقَوْلُ الزُّورِ » واتە: « وریابن شایەتی دانی درۆ و قسەێ درۆش یەکیکە لە تاوانە گەورەکان ». بەردەوام ئەمەێ دووبارە دەکردهوه تا خۆزگەمان خواست وازی بهێنایە و ئەوهنده خۆی ماندوو نه کردایە.^(۱)

دووبارە کردنهوهی پێغه مبهەر ﷺ و زۆر ووتنهوهی لیبردا بۆ ئەوهیه که خەلکی ووریا کاتهوه لە شایهتیدانی درۆو سلی لیبکه نهوه، چونکه خەلکی که متهرخه من و گوی بە شایهتی دانی درۆ نادهن و هۆکارو پالنه ریش زۆرن بۆ ئەوهی شایهتی درۆ بدەن، وه کو دوژمنایهتی و هه سودی و پرقو قینه بهرامبه به یه کتر، وه له بهر نه وهی چهنده ها به لاو نه گبه تی زۆری لی ده که ویتسه وه، چهنده ها حق و ماف به هۆی شایهتی دانی درۆه وون بووه و فه وتاره، وه چهنده ها که سی بیتاوان به هۆی شایهتی دانی درۆه تاوان بارکراوه، یان به هۆی شایهتی دانی درۆ خەلکی چهنده ها شتی ده ست که وتوه که شیاری نی یه ، یان نه سه بو په چه له کیك دراوه به که سیك که نه سه بو په چه له کی خۆی نی یه به هۆی شایهتی دانی درۆه .

وه له و که متهرخه میانەێ که له ناوخەلکدا ده بینرێ دهرباره ی شایهتی دانی درۆو گویی پێنادهن و به ناسانو که م بایه خ ته ماشای ده که ن ئەوهیه که هه ندێ که س له مه حکه مه و دادگا کاند ده یکه ن و نه م به و ده لێ تۆ شایهتیه ک بۆ من بده منیش شایهتیه ک بۆ تۆ ده ده م، بۆیه شایهتی بۆ ده دات دهرباره ی کارو بارو نیشیتک، وه کو شایهتی دان دهرباره ی مولکیه تی زهویه ک یان خانویه ک یان پا کانه ی بۆ ده کات له کاتی کدا له پێشتر نه یبینیوه و نه یناسیوه ته نها له ده رگای

(۱) رواه البخاري انظر الفتح ۲۶۱/۵

مه حکمه مه دا نه بی یان له پاره وه کانی ناو دادگا نه بی، که له راستیدا شایه تی دان پتویستی به زانیاری ههیه ده رباره ی راستی شته کان و حال و بالیان به لام نه م کویرانه شایه تی ده دات.

جا بۆیه نه م شایه تی دانه درۆیه و ناره وایه، هر بۆیه پتویسته شایه تی دان به م شیوهیه بی که له قورئاندا هاتوو: ﴿وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمَنَا﴾ یوسف: ۸۱

واته: «شایه تیمان نه داوه ته نها به وه نه بی که زانیومانه و عیلمان پی ی ههیه.»

گویتگرتن له ئاواز و مۆسیقا

خودا ده فەر مووی:

﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ لقمان: ۶

واته: «هه ندی له خه لکی ههیه که قسه وباسی بی سوود ده کپی، جا به هو ی کپینی نه و قسه و ته بی بایه خا نه وه خو ی و خه لکی چه واشه ده کات و گومرا ده کات، به بی نه وه ی عیلم و زانستیکی هه بی، وه شوین کهوتنی دینی خودا و نایه ته کانی قورئانیش ده کاته جینگای گاتنه و لا قرتی، نه وانه ی نه و کارانه ده کمن سزایه کیان بو ههیه که سوکو رپسوایان ده کات و نابرویان ده بات.»

«عبدالله»ی کورې «مسعود» خواى لى رازى بى، له تفسیرى نهم نایه تدها ده فهرموى: سوتند بى به خودا مدهست له «لَهُوَ الْحَدِيثُ» قسموباس ووتى بى سود: بریتیه له گورانی. ^(۱)

«أبو عامر» و «أبو مالك الأشعري» له پیغه مبهروه وعلیه دهیگریته وه که فهرمویه تی:

«لَيَكُونَنَّ مِنْ أُمَّتِي أَقْوَامٌ يَسْتَحِلُّونَ الْحَرَ وَالْحَرِيرَ وَالْخَمْرَ وَالْمَعَازِفَ».

واته: «بدلتیایم وه له نار نوممه ته کهى مندا که سانیک پیدایا ده بن و راست ده بنم وه زینا و حریر و عاره ق و موسیقا حلال ده کمن» ^(۲).

«أنس» له پیغه مبهروه وعلیه دهیگریته وه که فهرمویه تی:

«ليكونن في هذه الأمة خسف وقذف ومسح وذلك إذا شربوا الخمر واتخذوا القينات وضربوا بالمعازف».

واته: «له نار نهم نوممه تدها رچوون به ناخی زویداو بارینی بهردو گورینی شیوهی مرؤف بو دیمه نی ناژهل ومه یون پرو ددهات، شموش کاتیک رودهات که ثمانه پیدابوو: خواردنم وهی عمره ق و نافرته تی گورانی بیثرو لیدانى موسیقا و زورنا» ^(۳).

وه پیغه مبهرو وعلیه نه هی کردوه له تهل و به کار هیئانی قه ده غه کردوه، وه دهر باره ی «زورنا و نهی» ده فهرموى خراپترین و پیستین دهنگه .

(۱) تفسیر ابن کثیر ۳۳۳/۶

(۲) رواه البخاري انظر الفتحة ۱۰/

(۳) انظر السلسلة الصحيحة ۲۲۰۳ وعزاه إلى ابن أبي الدنيا في ذم الملاحم والحديث رواه الترمذي رقم

وه زانایانی پېشوو وه کو «الإمام أحمد» بهرجهت بې ناله تی موسیقایان به حهرام داناهو پېداگیریان کردوو له سر به حهرام دانانی نامیره کانی موسیقاو زورنا ژه نینو گۆرانی ووتن وه کو «عودو که مانچه و ره باببه و شه باببه و ته پل و نهی» .

وه شتیکی حاشا هه لنه گره و گومانی تېدا نی یه که هه موو نامیره موسیقیه نویته کانی نهم سهرده مهش ده چیتته ژیر نهو «حدیث» هی پیغه مبه ره وه ﷺ که نه هی له موسیقا کردوو وه قه ده غه ی کردوو. غونه ی نه مانهش وه کو «که مانچه و قانون و نه ورج و پیانو و گیتار و هاوشیوه کانیان» ته نانهت نهم نامیره موسیقیا نه ی سهرده م کاریگه ریان زور زیاتره له رووی هاتنه جوش و خرۆش و سهرگرم کردن و مهست کردن ی خه لکی له چا و نهو نامیره کۆنانه ی که حهرام کراون له «حدیث» هکاندا.

وه سهرخۆش بوون و مهست بوون به هۆی موسیقاوه زور ناقولآترو مهترسی دارتره له سهرخۆش بوون به عه ره قو بیره، ههروه ک زانایانی وه کو «إبن قیم» جگه له ویش وایان وتوه.

وه به دلنیا ییه وه موسیقا تاوانه که ی گه و ره ترو قه به تر ده بی نه گهر گۆرانی و دهنگی له گه لدا بې وه کو دهنگی نافره تی گۆرانی بیژو سه ماکهر، بویه زیاتر حهرامه که خهست ده بیته وه.

وه به لای له وه گه و ره ترو بۆگه نتر نه وه یه که ووشه ی گۆرانیه که بریتی بې له دلدار ی و خۆشه ویستی و شهیدایی و پیا ه لدان به جوانی نافره تدا. نا له بهر

نهمه يه كه زانايان فهرموويانه گۆران پيغۆشكهري زيناو داويتن پيسي يه .وه
تۆوي دوو پروويي له دلددا ده پوتيني.

به شيويه كي گشتي بابه ته كاني گۆراني و موسيqa بونه ته گه وره ترين و
ترسناكترين هۆكاري داويتن پيسي و خيانه تكاري و گلاوكاري لهم سه رده مه دا.

وه نه وه ي كه نه گبه تيه كه ي زياترو زلت كردوو نه وه يه كه موسيqa په لي
كي شاهه بو ناو زۆرشت وه كوكا ترميرو زهنگو ياري مندا لا و كۆمپيو ته رو،
هه ندي ناميري ته له فۆن.

واي لي هاتوو كه دوركه وتنه وه و خۆلادان و كه نارگيري ليا ن پتويستي به
ئيراده و خواستيكي به رده وام و نه جولا و هه يه . وه خرداش يارمه تي ده ره بو
هه ركه سي كه بيه وي و نيازي خۆپاراستني هه يي .

غه يبه ت كردن

ميوه و خواردني زۆريه ي كۆرو دانيش تگاكان بريتي يه له غه يبه ت كردني
موسلمانان و گه زيني ناموسييان، به خراپ باس كردنيان و ده م رادان له عه يبو
عاريان بۆ ته بنيشته خۆشه ي سه ر زمانيان.

جا غه يبه ت كردن كارو پيشه يه كه كه خردا قه ده غه ي كردوو وه له
موسلماناني هه راماگرو وه، وه له به رچاوي به نده كاني قيزه ون و ناشريني
كردوو وه به نا قولا ناساندويه تي و واي كردوو به نده كاني لبي بترسن و خۆيان
لي پاريزن و له ده ستي راكه ن، غه يبه تي چواندوو به ديمه نيكي زۆر بي زراو و
قيزه ون، وينه يه كي زۆر بۆگه ن و په زاگراني بو هينا وه ته وه كه ده رون و ناخي

مرۆڤ قیزی لى ده کاتهوه و لى راده کات، هینانهوه نهم دیمه نهش بو غه بیهت کردن بو نهویه موسلمان تیبگات که غه بیهت کردن چهنده پیشه و کار تکی خراب و پیسه.

نهویش نهویه که ده فرموئ:

﴿وَلَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ﴾

وَأَنْقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَجِيمٌ ﴿١٢﴾ الحجرات: ١٢

واته: « له پاشمه ناوی به کتر به خراپه مبهن و غه بیهتی به کتر مه کمن، نایا کهستان پی خۆشه گوشتی برای خۆی به مردووی بخوات، چونکه غه بیهت کردن وه کو خواردنی گوشته که بیهتی به مردووی، ناشکرایه که نهوتان زۆر پی ناخۆشه قیزی لى ده که نهوه و حمزی پی ناکمن، جا مادام وایه ناوه هاش رقتان له غه بیهت کردن بى و سلى لى بکه نهوه و لهوتنى پاکمن».

وه پیغه مبهه ﷺ ماناو واتای غه بیهتی بو پروون کردینه تهوه که

ده فرموئ:

« أَتَذَرُونَ مَا الْغَيْبَةُ » واته: « نایا ده زانن غه بیهت چى یو کامه ده؟ ».

وتیان: خواو پیغه مبهه کهى شاره زاترن.

فرموئ:

« ذِكْرُكَ أَخَاكَ بِمَا يَكْفُرُ ». واته: « غه بیهت نهویه به شیویهك باسى

براکت بکهى که خۆی پی ناخۆش بى و حمزی پی نه کات ».

وترا: نهى پیغه مبهه ﷺ نه گهر نهو شتهى که وتم له براکه مدا هه بوو

هه رده بى به غه بیهت ؟

فهرموی:

« إِنْ كَانَ فِيهِ مَا تَقُولُ فَقَدْ اغْتَبَتْهُ وَإِنْ لَمْ يَكُنْ فِيهِ فَقَدْ بَهَتْهُ ». واته: «
نه گمر نموی تو باسی ده کهیت تیایدا هبی نموا غه بیعتت کردووه، خو نه گمر
تیایدا نمبوو، نموا بو هتانت بو کردووه»^(۱).

که و ابو غه بیعت بریتیه له باس کردنی موسلمانیک به شیوهیه که خوی
پی ناخوش بی، نیتر جیاوازی نی یه نهو شتهی که باسی لیتوه ده کری دربارهی
دینداری بی یان له شو لاره کهی .. یان دربارهی دونیاو نه فسی بی یان
دربارهی ره وشتو نه خلاقو دیمه کهی بی .

وه غه بیعت کردن جوړو شیوازی زوره له وانه باسی عه یبو عارو
ناته و او یه کانی بکری یان دم له هه لسو کهوت و ره فتاری بکوتری، به شیوهیه که
گالته جاری و قه شمیری پی بکری.

خه لکی زور به سادو ساکار د پروانه غه بیعت کردن گوتی پی ناده نو به که می
ده گرن، له گهل نهو هشا تاوانیکی زور خراپو نابه جی ره زاگران له لای خدا .
به لگهش له سهر نه مه نهو یه که پیغه مبه ر ﷺ ده فهرموی:

« الرَّبَا ثَلَاثَةٌ وَسَبْعُونَ بَابًا أَيْسَرُهَا مِثْلُ أَنْ يَنْكِحَ الرَّجُلُ أُمَّهُ، وَإِنْ أَرَبَى الرَّبَا
عَرَضُ الرَّجُلِ الْمُسْلِمِ ».

واته: « ربیا هفتاو دوو به شه که متزینیان له تاوان دا وه کو نمویه پیوانیک
بچیته لای دایکی خوی، وه پیستزین ربیا نمویه که پیوا باسی ناموسی
براکمی خوی بکات و غه بیعتی بکات»^(۲).

(۱) رواه مسلم ۲۰۰۱/۴

(۲) السلسلة الصحيحة ۱۸۷۱

وه هه راکه سیڤک نامادهی شهو کۆرانه بوو، وه لهو مه جلیسانه دا دانیشته،
پێویسته له سه ری پێگه ری له خراپه بکاته و بهرگه ری له برا غه یبه تکه راه که ی
بکاته.

وه پێغه مبه ر ﷺ هانی داوین بۆ شه وه ی بهرگه ری بکه ین له هه ر مو سه لمانیک
که غه یبه ته ی بهرگه ی و به ناحق گوشتی به خوری .
که ده فهرمو ی :

«مَنْ رَدَّ عَنْ عَرَضِ أَخِيهِ رَدَّ اللَّهُ عَنْ وَجْهِهِ النَّارَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

واته: « هه راکه سیڤک بهرگه ری بکاته له ناموسی برایه کی خۆی و غه یبه ته ی لێ
دور به خاته وه، شهوا خوای گه ره ده م و چاوی ده پارێزی له ناگه ری دۆزه خ له پوژی
دوا ییدا»^(۱).

دوو زمانێ کردن

به رده وام قسه هێنان و قسه به ردن له ناو خه لکیدا بۆ دروست کردنی ناژاوه
تێکه دانی نیوانیان گه ره ته رین هۆکاره بۆ پشچا ندنی په یوه ندی نیوانیان و
هه لگه یساندنی ناگه ری پق و قین و دژایه ته ی له نیوان خه لکیدا .
وه خوای په ره رده گاریش سه رزه نشته ی شهو که سه ی کردووه که به م کاره
هه لده سیته و شه م نیشه ی کردووه به پێشه ی خۆی ده فهرمو ی:

(۱) رواه أحمد ۴۵۰/۶ وهو فی صحیح الجامع ۶۲۳۸

﴿وَلَا تُطْعَمُ كُلُّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَشَّاءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾﴾ القلم: ۱۰ -

۱۱

واته: «هرگیز گویایه‌ای که سیتک نه‌کمی که زور سوتند خوره و دروزنهو پلان گیترو تیکده‌ری نیوان خه‌لکی یه به قسه هینان و قسه بردن». «لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ».

واته: «مرؤفی دوو زمانی کاروجاسوس ناچیتته به‌هشتوه»^(۱). «عبداللّه»ی کوری «عباس» ده‌فرمووی: پیغه‌مبهر ﷺ به‌لای باخیک له باخه‌کانی مه‌دینه‌دا تیپه‌ری، گویی له ده‌نگی دوو‌کس بوو له ناو قه‌بره‌کانیان سزا ده‌دران.

پیغه‌مبهریش ﷺ فرمووی: «إِنَّهُمَا لَيُعَذَّبَانِ وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَرُ مِنْ الْبَوْلِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمْشِي بِالتَّمِيمَةِ».

واته: «نهم دوانه سزا ده‌درتن، وه لسمر تاوانیک سزا ده‌درتن خویان به گه‌ره‌یان نه‌زانیوه و گویان پی‌نده‌اوه، به‌لام لمراستیدا تاوانیکی گه‌ره‌یه، یه‌کیتکیان خوی لسمیز پاک نه‌ده‌کرده‌وه، نهم‌تیریان دوو زمانی ده‌کرد»^(۲).

وه له دیمه‌نه ناشرین و خراپه‌کانی نهم کرداره فریودان و خه‌له‌تانندی می‌رده له خیزانه‌کمی یان به‌پی‌چه‌وانه‌وه، که هه‌ول ده‌درتت بو تیکدانی په‌یوه‌ندی نیوانیان به هوی قسه‌هینان و قسه بردن.

(۱) رواه البخاري انظر الفتح ۴۷۲/۱۰ وفي النهاية لابن الأثير ۱۱/۴: وقيل القات الذي يسمع على

القوم وهم لا يعلمون ثم ينم.

(۲) رواه البخاري انظر فتح الباري ۳۱۷/۱.

و هەر وهه ها نه وهی که هه ندی فەرمان به ران پیتی هه لده سن به گواسته وهی قسه ی هه ندیکیان بۆ به ریوه به رو به رپرسی فەرمانگه که و نیشه که، نه مه ش جوړیکه له دوو زمانی کردن و غه یبه ت کردن که ده بیته مایه ی زهره رو زیان گه یانندن به قسه که ره که. نا نه مانه هه موو حه رامه و یه کیکه له قه ده غه کراوه کان .

چونه مالی خه لکه وه به بی مؤلته وه رگرتن

خوا ی په روه ردگار ده فهرمو ی:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ﴾ (النور: ۲۷)

واته: « ئه ی ئه و که سانه ی وا با وه رتان هینه وه جگه له ماله کانی خۆتان مه چنه هیه مالی که وه هه تا وه کو مؤلته وه رده گرن و سه لام ده که ن له خا وه ن ماله که».

وه پیغه مبه ریش ﷺ له پوون کردن وه ی هۆکاری مؤلته خواستن دا ده فهرمو ی:

«إِنَّمَا جُعِلَ الْإِسْتِذَانُ مِنْ أَجْلِ الْبَصَرِ».

واته: « مؤلته وه رگرتن و رو خسه ت خواستن له ییناوی پاراستنی چاودایه، بۆ نه وه ی عه یب و عاری خا وه ن مال نه یینری»^(۱).

(۱) رواه البخاري انظر فتح الباري ۲۴/۱۱

لەم پۆژگاره‌دا بەهۆى ئەوهى ماله‌كان لەيه‌كه‌وه نزيكن و خانوه‌كان پي‌كه‌وه نوساون و ده‌رگا و بانه‌كان به‌رامبەر به‌يه‌كن، ماله‌ هاوسپيكان زياترو زۆرتر لەيه‌كه‌وه ده‌رده‌كه‌ون، زۆر كه‌س چاوى خۆى ناپاريزي له‌ماله‌ دراوسپيكه‌ى، وه هه‌ندى جار هه‌ندى له‌وانه‌ى خانوه‌كانيان به‌رز به‌ نه‌نقه‌ست له‌ په‌نجه‌ره‌ و سه‌ريانه‌كانه‌وه ده‌پواننه‌ ماله‌ دراوسپيكانى خوارى خويان، نه‌مه‌ش غه‌درو خيانه‌ت و ناپاكي‌يه به‌رامبەر به‌دراوسپ ده‌كرى و شكاندن و سوكايه‌تى كردنه به‌حورمه‌ت و ناموسى دراوسپ، نه‌مه‌ش پي‌گاو پي‌چكه‌يه‌كه كه مرۆڤ په‌لكيش ده‌كات به‌ره‌و حه‌رام و كارى قه‌ده‌غه‌كراو . وه به هۆى نه‌مه‌وه زۆر به‌لاو نه‌گه‌ينى و خراپه‌كارى كه‌وتۆته‌وه .

ئوه‌نده به‌سه كه ترسناكى ئەم كاره به‌مه‌ليني كه شه‌ريعه‌تى ئيسلام كو‌ير كردنى چاوى خيانه‌تكارى به‌في‌رۆداوه بى نرخ و سوک پيسواى كردووه و نابژي‌ته‌وه و خوينى له‌سه‌ر نى يه

هه‌روه‌كو پي‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رموي :

«مَنْ أَطْلَعَ فِي بَيْتِ قَوْمٍ بَغَيْرِ إِذْنِهِمْ فَقَدْ حَلَّ لَهُمْ أَنْ يَقْتُلُوا عَيْنَهُ».

واته: « هه‌ركه‌سيك بپروانى بۆ مالى كه‌سيكى تر به‌بى مؤله‌تى خاوه‌ن

مال، ئەوا ئەو ماله‌ بويان هه‌يه‌و دروسته چاوى كو‌ير بكه‌ن»^(١).

وه ده‌فه‌رموي :-

« فَفَقْتُوْا عَيْنَهُ فَلَا دِيَّةَ لَهُ وَلَا قِصَاصَ ».

واته: « چاوى كو‌يركه‌ن نه‌ خوينى هه‌يه، نه‌ تۆله‌ »^(٢).

(١) رواه مسلم ١٦٩٩/٣

(٢) رواه الإمام أحمد ٣٨٥/٢ وهو في صحيح الجامع ٦٠٢٢

چپه کردنی دووکەس گەر سییەم نامادەبی

نەمەش یەکیکە لە بەلۆ نەهامەتی و نەگەتییەکانی کۆڕو مەجلیسەکان، یەکیکە لە پێگا و پێچکەو هەنگاوەکانی شەیتان بۆ دروست کردنی تەفرەقەو لێک جیاکردنەوی موسلمانان و پرکردنی دڵ و دەرونیان بەخشم قین بەرامبەر بەیەکتەر .

و هه پێغه مبه‌ر ﷺ هیکمەت و ھۆکاری ھەرامییتی نەم کارە ی بۆمان پروون کردۆتەو و دەفرموی:

« إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً، فَلَا يَتَنَاجَى رَجُلَانِ دُونَ الْآخَرِ حَتَّى تَخْتَلِطُوا بِالْأَنَاسِ أَجَلَ أَنْ يُخَزَّنَهُ ».

واتە: « ئەگەر هاتوو سێ کەس بەیەکەوبوون با دووانتان پێکەو چپە نەکات و سییەم وەلانی، هەتاو کو تێکەڵی خەلکی تر دەبن، چونکە ئەوکارە کەسی سییەم غەمبار دەکات »^(۱).

بەهەمان شیوە ئەگەر چوارکەس بوون نابێ سیانیان چپە بکەن پێکەو و چوارەم وەلانی.

بەهەمان شیوە دروست نیە و ھەرامە ئەگەر دووکەس پێکەو قسە بکەن بەزمانێک کەسی سییەم تێنەگات و لێی ھالی نەبێ.

گومانی تێدانێە کە چپە کردنی دووکەس جوړیک لە بێپێزی نواندنە بەرامبەر کەسی سییەم و بەسوک تەماشاکردنییەتی، یان گومانی خراپ لە دلی کەسی

(۱) رواه البخاري انظر فتح الباري ۸۳/۱۱

سییهم دا دروست دهبی وه کو گومانی نهوه بیات که نه مان دهیانه وی خراپیه ک
وکاریکی نارپه وی بهرامبهر بکمن و شتی له و جوړه .

جلو بهرگی دریژو شوړ بؤ پیاوان

له و شتانه ی که خه لکی به ناسان و ساده ی ده زانن و گوئی پی ناده نو، له لای
خوا ی گه وره ش تاوانیکی گه وره و قه به یه، بریتی یه له جلو بهرگی دریژو شوړ،
نه ویش بریتی یه له وه ی بهرگه که نه و نه دریژ بی بگاته خوار قوله پی، هندی
که س نه ک هر بهرگ و پو شاکه کی له خوار قوله پیته تی به لکو ده گاته
زهویه که و، زهویه که ش له دوی خویه وه ده مالی .

«أبوذر» له پیغه مبه ره وه عليه السلام ده یگیریته وه که فرمویه تی:

«ثَلَاثَةٌ لَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ وَلَا يُزَكِّيهِمْ: وَلَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ، الْمُسْبِلُ وَالْمَنَّانُ وَالْمُنْفِقُ سَلَعَتْهُ بِالْحَلْفِ الْكَاذِبِ».

واته: «سی کومه له که س له پژی دایدا خوا ی گه وره قسه یان له گه ل
ناکات و به چاوی ره حمت تماشایان ناکات و له تاوان پاکیان ناکاتمه و
سزایه کی به ئیشی بؤ دانان: نه و که سی جلو بهرگه کی شوړ بی،
نه و که سی شت به منتمه دده به خه لکی، نه و که سی که ل و پهل بفروشی به
سویندی درؤ»^(۱).

جا نهو که سهی که دهائی دریتژی جلو و بهرگه کهی من بۆ کیبرو خو بهزل زانین نی یه و مبهستم لوت بهرزی نی یه، نهو پاكانه یه که خوی بۆ خوی دهیکات و پاكانه کهشی نابه جییه و وه رناگیری .

نهو هه ره شانه ی که کراون له جلو و بهرگی دریتژ گشتی یه و جیاوازی نی یه له نیتوان نهو که سهی بۆ مبهستی خو بهزل زانینی بی یان بۆ نهو مبهستهشی نه بی.

ههروه ک فهرمایشته کهی پیغه مبه ره عیبه راستی نه مه ده سه لیتنی که ده فهرمووی :

« مَا تَحْتَ الْكَعْبَيْنِ مِنَ الْإِزَارِ فَفِي النَّارِ ».

واته: « نهوی له خوار قول پیوه بیت له جل و بهرگ، نهوا له ناگردایه »^(۱).

خو نه گهر له دریتژ کردنی جلو و بهرگه که خو بهزل زانینی مبهست بی، نهوا سزاو نازاره کهی توند ترو گه وره تر ده بی، به لگهش نهو یه که له پیغه مبه ره عیبه هاتوو وه ده فهرمووی :

« مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ خِيْلَاءَ لَمْ يَنْظُرْ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ».

واته: « هه رکهس جلو و بهرگه کهی شو پرکاته وه بۆ مبهستی خو بهزل زانین، نهوا خودا له قیامه تدا تهماشای ناکات »^(۲).

سزا که یهشی بۆ یه گه وره تره چونکه دوو تاوانی کو کردۆته وه (تاوانی شو پرگی جل و بهرگ ، تاوانی خو بهزل زانین).

بهرگی دریتژ له هه موو جلو و بهرگی کدا هه ره و نادرسته :-

(۱) رواه الإمام أحمد ۶/۲۵۴ وهو في صحيح الجامع ۵۵۷۱

(۲) رواه البخاري رقم ۳۴۶۵ ط. البغا

ههروهك «عبدالله»ى كورى «عمر» له پىغه مبهروه وه عَلَيْهِ السَّلَام دهگىرتتهوه كه
فهرموويهتى:

«الْإِسْبَالُ فِي الْإِزَارِ وَالْقَمِيصِ وَالْعِمَامَةِ مَنْ جَرَّ مِنْهَا شَيْئًا خِيَلَاءَ لَمْ يَنْظُرْ
اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ».

واته: «جل شوپر كردهوه له شهروال وكراسو عمامه دايه، ههركهسى
لهيهكى له ماندها زياته دهپوى كرد بو فيزوخبهزل زانين، نهوا خواى گهروه له
قيامهتدا تهماشاي ناكات»^(١).

بهلام نافرهتان پتيان پي دراوه كه بستيك يان گهزتك له كراسه كانيان شوپتر
بىو له خوار قاچه كانيانهوه بى، بو نهوهى نهوه كو له شيان دهريكهوى بههوى
(باو وشتى ترهوه) بهلام دروست نيه چمكى كراسه كانيان نهوهنده دريژ بى كه
له سنور دهرجى، ههروه كو له ههندى جلولو بهرگى بوكينييدا دهبينرى، كه به
چهند گهز يان چهند مهتر شوپرهو دريژهو ههندى جار له دواوه كراسه كانيان بو
هه لده گرن.

(١) رواه أبو داود ٣٥٣/٤ وهو في صحيح الجامع ٢٧٧٠

خۆرازانده وهی پیاوان به ئالتون به هه رشیوهیه ک بیت

«أبو موسى» ی «الأشعري» له پیغه مبه ره وه عَلَيْهِ السَّلَام ده یگیریتته وه که
فه رمویه تی:

«أَحِلٌّ لِّإِنَاثِ أُمَّتِي الْحَرِيرُ وَالذَّهَبُ وَحُرْمٌ عَلَى ذُكُورِهَا».

واته: «حه ریه رو ئالتون هه لال کراون بۆ ئافره تانی ئومه تم، به لام له سر
پیاوان حه رام کراوه»^(۱).

له بازارو فرۆشگاگانی نه مپۆدا شتانیکی زۆر ده بینری له ئالتون دروست
کراون به عیاری جیاواز جیاواز بۆ پیاوان وه کو کاتژمێرو چاویلکه و پینوس و
زنجیرو مه دالیا، یان روپۆشو زاخاو کراون به ئالتون.

وه له و شته خراب و نادروستانه ی که له م روژگا ره دا کراوه به هه لاتی
پیشپه رکێ و ناگاداری بۆ ده کری، بریتی به له کاتژمێری ئالتونی پیاوان .

«عبدالله» ی کوری «عباس» خوی لی رازی بی ده فه رموی: پیغه مبه ره عَلَيْهِ السَّلَام
موسیتیه کی ئالتونی له دهستی پیاوی کدا بسینی و ده ریه ئناو فریسی دا
فه رموی:

«يَعْمَدُ أَحَدُكُمْ إِلَى جَمْرَةٍ مِنْ نَارٍ فَيَجْعَلُهَا فِي يَدِهِ» واته: «ئه وه چیه

هه ریه ک له ئیه و پارچه ناگریک هه لده گری و له دهستی خوی ده کات !!».

دوی ئه وه ی پیغه مبه ره عَلَيْهِ السَّلَام رویشته، به پیاوه که یان ووت موسیتیه که ت
هه لگه ره بۆ شتیکی تر سودی لیوه رگه . نه ویش وتی :

(۱) رواه الإمام أحمد ۳۹۳/۴ انظر صحيح الجامع ۲۰۷

نه خیر سویند به خوا هه رگیز هه لئ ناگرمه وه له کاتیکیدا پیغه مبهه ﷺ فریتی دابیبت. ^(۱)

له بهه کردنی جل و بهه رگی کورت و تهسک و ته نک بو نافرته تان

ئه وهی لهه پۆژگار هه دا دووژمن شه پری پی بکات له گه لمان نا نهو جل و بهه رگو پۆشاکانه به که نهوان شکل و شیوه و دیمه نه که ی بۆ داده نیی و له ناو موسلماناندا په و اجی پی ده ده و بازاری پی گهرم ده که ن.

نهو جل و بهه رگانه به شیوه به کی وا دوراون که به شیکی زۆر له عه وه رت و شه رمینگای نافرته تان به ده رده خات، جا له بهه ر کورتی بی، یان تهسکی و تهنکیه که ی بی، وه زۆریک لهو بهه رگو پۆشاکانه نه وه نه ده بی که لک و بیمانان ته نانه ت دروست نی په نافرته تان له نیوان په کتریشدا له بهه ری بکه ن یان له بهه رده م مه حره م که سو کاری خۆشیدا.

وه پیغه مبهه ﷺ بۆمانی باس کردوه وه هه وائی داوه ده به به ره ی ده رکه و ته نی نه م جۆره جل و بهه رگو پۆشاکانه له بهه ر نافرته تانی ناخر زه ماندا .

هه وه ک «أبوهريرة» له پیغه مبهه وه ﷺ ده یگێرته وه که فه رموویه تی: «صِنْفَانِ مِنَ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا : قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَّاتٌ مُمِيلَاتٌ مَائِلَاتٌ ، رُؤُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ

الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ، وَلَا يَجِدْنَ رِيحَهَا، وَإِنْ رِيحَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا».

واته: «دوو کۆمهڵ خه‌لک نه‌هلی ئاگرن و نه‌یانم دیوون، (کۆمه‌لێکیان پیاوانن) که قامچیان پێ یه وه‌کوکلکی مانگا و له‌ خه‌لکی ده‌ده‌ن پێی (کۆمه‌لی دووه‌میان نافرته‌تانن) نافرته‌تانیکی پۆشته‌ی پروتن (به‌هۆی کورتی و ته‌سکی و ته‌نکی جله‌کانیان) له‌ پۆشته‌نا خۆیان ده‌رده‌خه‌ن و سه‌ره‌نجی خه‌لکی بۆ لای خۆیان راده‌کێشنت، وه‌ قژیان وه‌کو پشته‌ی حوشر لێ کردووه‌ له‌سه‌ر سه‌ریان قوتی ده‌که‌نه‌وه، ئا ئه‌وانه‌ نه‌ک هه‌ر ناچه‌نه‌ به‌هه‌شته‌وه، به‌لکو بۆنی به‌هه‌شته‌یش ناکه‌ن، له‌کاتێکدا بۆنی به‌هه‌شت له‌ دووریه‌کی زۆره‌وه‌ هه‌ستی پێ ده‌کری»^(۱).

وه‌ هه‌روه‌ها نه‌ه‌و‌جل و به‌رگانه‌ش ده‌گرێته‌وه‌ که هه‌ندی له‌ نافرته‌تان له‌به‌ری ده‌که‌ن و له‌ خواره‌وه‌ فه‌تعه‌یه‌کی درێژی تێدايه‌ یان له‌ ملاولاوه‌ چه‌ند فه‌تعه‌یه‌کی تێدايه‌ و هه‌رکه‌ داده‌نیشی عه‌وه‌ت و شه‌رمینگای به‌ده‌ر ده‌که‌وی.

ئه‌مه‌ له‌لایه‌ک، له‌لایه‌کی تره‌ ئه‌م جله‌ به‌رگ و پۆشاکانه‌ لاسایی کردنه‌وه‌ی کافر و بێ باوه‌رانه‌و، ته‌قلید و شوێن که‌وته‌نی ئه‌وانه‌ له‌ پۆشینی جله‌ و به‌رگ و هه‌موو ئه‌و مۆدیله‌ بێ ئا‌بروانه‌ی که‌ ئه‌وان دایده‌هێنن. داواکارین له‌ خ‌وای گه‌وره‌ بمان پارێزی .

وه‌ هه‌روه‌ها له‌و کاره‌ خراپ و مه‌ترسی دارانه‌ی که‌ بلا‌ب‌وونه‌ته‌وه‌ ئه‌و وێنه‌و دیه‌نه‌ خراپ و نه‌شی‌اوانه‌یه‌ که‌ له‌سه‌ر هه‌ندی جله‌ و به‌رگ و پۆشاکدا ده‌بینری،

ئەو جوۆرى كە پىيى ئەوترى (باروكە) و خەلكى بەكارى دىنن لەو دىمەنە
 حەرامانەيە لەم پۆژگارەدا ھەيەو بەريلاۆەو گوپى پى نادرى .
 ۋە ھەروەھا بەكار ھىنسانى قىژى دەست كردو لەسەر كردنى لەو دىمەنە
 حەرامانەيە كە لەم پۆژگارەدا پەرى سەندوۋە، ھەروەك زۆرىك لەو ئەكتەرە
 چارەپەشانە بەكارى دىنن لەكاتى نواندى شائۆگەريدا .

خۆشبەھاندنى پياۋان بەئافرەتان، ۋەئافرەتان بەپياۋان لەجلو بەرگ دا ۋ لەقسە ۋ گفتاردا ۋ لەدىمەن ۋ پوخساردا

لەو سروشتو فيترەتەي كە خودا بەندەكانى لەسەر سروشتاندو ۋ خولقاندو ۋ
 ئەوھيە كە پياۋ پارىزگارى لەو پياۋەتى يەي خۆي بكات كە خودا ئەمى لەسەر
 خولقاندو ۋ، ۋە ئافرەتەش پارىزگارى لەو ژنيەتى يەي خۆي بكات كە خودا
 ئەوى لەسەر خولقاندو ۋ.

ئا ئەمەش يەككە لەو ھۆكارانەي كە ژيانى پى سەقامگىرو پىك دەبى
 ئەگەر نەبى ئەوا ژيانىش تىك دەچى ۋ بەردەوام نابى .

جا بۆيە خۆشبەھاندنى پياۋ بە ئافرەت، يان ئافرەت بە پياۋ پىچەوانەي ئەو
 سروشتو فيترەتەيە كە خودا مرۆقى لەسەر خولقاندو ۋ، ۋە بەھۆيە ۋە دەرگاي
 خراپەكارى ۋ بەدپەشتى ۋ بى ئابرووى دەكرىتەو ۋ، سەرچاۋەيە بۆ لىك
 ھەلۆەشانەو ۋ خىزان لەناو كۆمەلگادا ۋ خىزانەكان لەبەرىك نامىنن ۋ لىك
 دادەبىرپىن . ۋە ھوكمى ئەم كارەش حەرامە ۋ قەدەغەكراۋە لەشەرع دا.

جا هه رکات له ده قیکی شهرع دا له عنهت کرابوو له که سیک که کرداریک بکات، نهوه به لگهیه له سهر هه رامیتی نهو کردارهو گه ورهیه تی نهو تاوانه ده سه لیئنی .

«عبدالله» ی کوری «عباس» له پیغه مبه ره وه عَلَيْهِ السَّلَام ده یگیریتته وه که فهرموویه تی:

«لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُتَشَبِّهِينَ مِنَ الرِّجَالِ بِالنِّسَاءِ وَالْمُتَشَبِّهَاتِ مِنَ النِّسَاءِ بِالرِّجَالِ».

واته: «پیغه مبه ری خوا عَلَيْهِ السَّلَام له عنه تی کردوو له پیاوانه ی خویان ده شو بهیئن به ئافره تان، وه له ئافره تانه ی خویان ده چوینن به پیوان»^(۱).

وه هه ره «عبدالله» ی کوری «عباس» له پیغه مبه ره وه عَلَيْهِ السَّلَام ده یگیریتته وه که فهرموویه تی:

«لَعَنَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْمُخْتَبِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالْمُتَرَجِّلَاتِ مِنَ النِّسَاءِ».

واته: «پیغه مبه ری خوا عَلَيْهِ السَّلَام له عنه تی کردوو له پیاوی له ئافرهت چوو (واته پیاوی ژنانی)، وه له ئافره تی له پیاو چوو (واته ئافره تی خوی و یچوو پیاوا بکات)»^(۲).

جا نه م خۆشوبه ائدن و لاسایی کردنه وه یه ش ده کری به شیوه ی جوجۆلۆ هه ل سوکه وت بی، یان له دیمه نی دانیشن و بی ده نگ ی دا بی، یان له رۆیشن و پیکردندا ده رکه وی، وه کو پیاویک له جهسته ی دا دیمه نی ده ره وه ی خوی وه کو

(۱) رواه البخاري انظر الفتح ۳۳۲/۱۰

(۲) رواه البخاري الفتح ۳۳۳/۱۰

ئافرەت لى بىكەت، يان لە قەسەكردن و پىكرەدندا خۆى و پىچووى ئافرەت لى بىكەت

و ە ەروەها لەبەرکردنى جل و بەرگ و پۆشاكى يەكترىش دەچىتە ژىر ئەم
باسەو ەو خۆشويەاندنى تىدايە، بۆيە دروست نى يە بۆ پىاو ملوانكە لە مل
كەت و بازن لە دەست كەت و خىخاڵ لەپى كەت و گوارە لە گوى كەت.

بە ەمان شىو ەش بۆ ئافرەتەنىش دروست نى يە جل و بەرگى تايبەت بە
پىاو ان بپۆشن ە ەكو (قەمىس) و شتى لەو جۆرە، بەلكو واجبە لەسەر يان لە
دەمن و شىو ەياندا بە تەواوى جىاوازين لە پىاو ان .

بەلگەش لەسەر ئەو ەى كە واجبە لەسەر ەردو و ەگەز جل و بەرگ و پۆشاكى
جىاواز بى و لەيەك نەچى:

«أبوهريرة» دەفەرموى:

«لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الرَّجُلَ يَلْبَسُ لِبْسَةَ الْمَرْأَةِ وَالْمَرْأَةَ
تَلْبَسُ لِبْسَةَ الرَّجُلِ» .

واتە: « پىغەمبەرى خوا ﷺ لەعنەتى كردو ە لەو پىاو ەى جل و بەرگى
ئافرەت بپۆشى و، لەو ئافرەتەى جل و بەرگى پىاو بپۆشى »^(۱).

(۱) رواه أبو داود ۳۵۵/۴ وهو في صحيح الجامع ۵۰۷۱ .

پەنگ کردنی مووی سەرو پێش بە پەنگی پەش

بۆیە کردنی سەرو پێش بە پەنگی پەش حەرامە و قەدەغە کراوە، لەبەر ئەوە هەر پەشانی باسکراوە لەو فەرماشتە پێغەمبەردا ﷺ که دەفرموی: «يَكُونُ قَوْمٌ يَخْضِبُونَ فِي آخِرِ الزَّمَانِ بِالسَّوَادِ كَحَوَاصِلِ الْحَمَامِ لَا يَرِيحُونَ رَائِحَةَ الْجَنَّةِ» واتە: «لە کۆتایی زەمان دا کۆمەڵیک پەیدا دەبن سەرو پێشی سپی خۆیان بە پەنگی پەش بۆیە دەکەن، وەک جگەری کۆتر، ئا ئەوانە بۆتی بەهەشت ناکەن»^(۱).

ئەمە کاریکی بەریالۆه لە ناو زۆریک لەوانە سەرو پێشیان سپیتی تێدەکەوێت و پیریتیان لێدەردەکەوێ، که پەنگەکی دەگۆرن بەهۆی بۆیە پەشەوه.

ئەم کارەیان سەردەکیشی بۆ زۆر شتی بەدو خراپ و ناقۆلۆ و نالەبار، لەوانە فیل و چاوبەستی و ساخته کاری لەخەلکی، وە بە دیمەنی حال و باری خۆیان دەردەخەن و دلخۆشن که دیمەن و شتووی راستی خۆیان نی یە.

وە گومانیشی تێدانی یە ئەم کارە کاریگەری خراپ و ناقۆلای دەبێ لەسەر خو و پەوشت و شەخسیەتی ئەو کەسە، شوێنەوار و پاشاوەی بەدو خراپ بەجێ دەهێلێ لەسەر کەسایەتی و نایانگی ئەو کەسە، وە هەندێ جار دەبێتە مایە لە خۆبای بوون و، جۆریک لە فیزو خۆبەزلزانی لێو سەرچاوە دەگری.

(۱) رواه أبو داود ۴/۴۱۹ وهو في صحيح الجامع ۸۱۵۳

نافرەتیش وەکو پیاو بوۆ دروست نی یە ڕەنگی ڕەش بە کاربەینۆ بوۆ قژی
کەسپیتۆ تی بکەوێ .

(۱) رواه مسلم ۱۶۶۳/۳

**وێنەو دیمەنی روح لەبەر لەسەر پۆشاک و دیوارو کاغەزو شتی
لەو جۆرانە**

«عبداللە»ی کورێ «مسعود» لە پێغه مێرەو ﷺ دەگێڕێتەوێه که
فەرموویەتی:

«إِنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَذَابًا عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْمُصَوَّرُونَ» .

واتە: «سەخترین و توندترین سزا لای خوا لە پۆژی دوایدا بۆ وێنەگرەکانە
»^(۱).

«أبو هريرة» لە پێغه مێرەو ﷺ دەگێڕێتەوێه که فەرموویەتی:
«وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَهَبَ يَخْلُقُ كَخَلْقِي، فَلْيَخْلُقُوا حَبَّةً، وَلْيَخْلُقُوا ذَرَّةً» .

واتە: «خوای گەورە فەرمووی: کێ لەو کەسە ستمکارترە که بیهوێ
دروست بکات وەکو دروست کراوەکانی من، جا با بتوانی دەنکە گەنیک یان
دەنکە جوێک دروست بکات»^(۲).

«عبداللە»ی کورێ «عباس» لە پێغه مێرەو ﷺ دەگێڕێتەوێه که
فەرموویەتی:

«كُلُّ مُصَوِّرٍ فِي النَّارِ يَجْعَلُ لَهُ بِكُلِّ صُورَةٍ صَوْرَهَا نَفْسًا فَتَعَذِّبُهُ فِي جَهَنَّمَ»

واتە: «هەموو وێنەگرو وێنەکێشێک لەناو ئاگردا یە، بەهەر وێنەیک که

(۱) رواه البخاري انظر الفتح ۳۸۲/۱۰

(۲) رواه البخاري انظر فتح الباري ۳۸۵/۱۰

گرتویەتی یان کردوویەتی نەفسیکی بۆ دروست دەکری و لەناو دۆزەخدا سزا دەدری پێی «^(۱)».

جا «عبداللە»ی کوری «عباس» وتی: ئەگەر هەر پەسم دەکەیت و وێنە دەکێشی، ئەوا وێنە دارێک بکە، وێنە شتێک بکە کە روح لەبەر نەبێ. جا ئەم فەرموودانە بەلگەن لەسەر حەرامی وێنە و روح لەبەر، نێتر نادەمیزاد بێ، یان نازە و گیانداران بێ، وە جیاوازی نی یە وێنە کە سیبەری هەبێ (واتە پەیکەری) یان سیبەری نەبێ (واتە لەسەر شتێک بێ). هەر وەها جیاوازی نی یە وێنە کە چاپکراو بێ یان کێشراوی یان وێنە کرابی یان هەلکەندرابی یان نەقش کرابی یان هەلکۆلرابی یان لەقالب درابی و لێی دەرھێنرابی یان شتی تری لەو جۆرانە بێ، هەموویان حەرامن و قەدەغەکراون، چونکە فەرموودەکان کە دەربارە ی حەرامی وێنە گشتگیرن و هەموو ئەوانە دەگرتەو.

موسلمان ئەو کەسە کە ملکەچی دەقەکانی شەرع بێت و، مشتومڕ دەمەوێ نەکات بەرامبەر دەقەکان و بیانوی بێ سەروێەر نەهێنێت وە بلی خۆ من ئەو وێنانە ناپەرستم و کۆرنۆشی بۆ نابەم!!

وە ئەگەر کەسیکی عاقل و ژێر فامیدە، بە دڵ پروانی و بە جوانی بیر بکات وە لەو خراپە و نەگەتیاوەی کە نەنجامی بۆی وێنە و کەوتوونەتەو لەم سەرئەمەدا، ئەوا شتێک لەو حیکمەت و کارلەجییە شەریعەتی بۆ دەر دەکەوێ کە بە ھۆیە و وێنە حەرامکردووە و پێگەی لی گرتووە.

بەشیکی زۆری ئەو وێنەو ڕەسمانەیی کە ئەمڕۆ بەریلۆن سەرچاوەیەکی
حاشاھەلنەگرن بۆ بەدەرەوشتی و خراپەکاری و بێ ناپرووی و ورۆژاندنی نارەزوات و
پەلکێش بوون بەرەو داوێن پیسی.

کەوابوو وە ئەو بەدەرەوشتی و خراپەکاری و بێ ناپروویەیی کە دروست بوو و
بۆنەتە مایەیی و ورۆژاندنی نارەزوات و ڕێگە خوشکەرن بەرەو داوێن پیسی ،
بەشیکی زۆریان لەو وێنەو ڕەسمانەو سەرچاوە دەگرن .

وہ پێویستە لەسەر موسلمان وێنەو دیمەنی گیاندار لە مائەکەیدا دانەنێ،
تاوەکو نەبێتە ھۆکار و ڕێگر لە ھاتنە ژورەو ھی «ملائکە» ی ڕەحمت. چونکە
پێغەمبەر ﷺ فەرمووی:

« لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا تَصَوِّرُ » واتە: « مەلایکە ناچیتە
مالێکمو کە سەگ و وێنەیی تیدابێ »^(۱).

وہ لە ھەندێ مائدا پەیکەری و دەبینرێ ھەندیکیان پەرستراوی کافران بوو
لە کۆندا، لە مائدا دایدەنێ بەبیانوی ئەوێ ئەمە کە لە پورە، یان بۆ مەبەستی
جوانی، نا ئەمە حەرامییتی یەکەیی سەخت و قورستە لەوانی تر .

ھەر وەھا وێنەیی ھەلواسراو تاوانەکەیی توند ترە لەچاو وێنەییەک
ھەلنەواسراویی، چونکە چەندەھا وێنەیی ھەلواسراو سەری کیشاوە بۆ
بەگەورەگرتن و بە پیروژ راگرتنی وێنەکە، وە بەھۆیەو چەندەھا جار خەم و
خەفت و دلتەنگی تازە دەبێتەو.

(۱) رواه البخاري انظر الفتح ۳۸۰/۱۰

وه نابیی وینه و پهسم بۆ مه بهستی یادگاری هه لئاسری، چونکه ییادکردنی
پاست نه وه یه له دلدابی و دوعای خیری بۆ بکری له خوا داوای په ههتی بۆ
بکری، نهک وینه که ی هه لئبگری و هه لئاسری.

بۆیه پیویسته هه رچی وینه و پهسم هه یه له مال ده رکری و نه هیلری و له ناو
به ری، مه گهر زۆر قورس و گران و ناره حهت بی وه کو نه و وینه نه ی بونه ته به لاو
گشت لایه کی گرتوته وه و زۆر کون و که له بهری ته نیوته وه، بۆ نموونه وینه ی
سه ر قوتووی خواردن، یان نه و وینه نه ی له قاموس و فهره نگ و په رتوک و
سه رچاوه کاند هه یه و سودی لی ده بینری، جا نه وانه ی که بی سووده ده بی
به گویره ی توانا هه ولی لابر دنیان به ری، وه پیویسته ناگادارین له و وینه
خراپانه ی که له په رتوک ه کاند هه یه و به ساده و ناسانیان نه زانین .

وه هه ندی له و وینه و په سمانه ی که زه روره تن پیویسته پارێزگاریان لی بکری
وه کو وینه ی ناسنامه، وه هه ندی له زانیان ریگه یان داوه به و وینه نه ی که سوک
کراون وه کو وینه یه بکه ویتته ژیر پی وه.

درۆ کردن له بیینی خه ودا

هه ندی کەس به نه نهقه ست هه وڵده دات بۆ دروست کردنی خه و نیک که نه بیینیوه، بۆ به ده ست خستنی چاکه یه ک یان بۆ باسکردنی و ناوده رکردنی له ناو خه لکیدا یان بۆ راکیشانی قازانجیکی دونیای یان بۆ ترساندنی که سیك که دوژمنایه تی هه یه له گه لیدا، یان بۆ شتی تر.

وه زۆریك له خه لکانی ناسایی باوه رو قه ناعه تیکی بی نه ندازه یان به خه ون هه یه و دلیان زۆر پیوه ی پیوه سته و زۆر هۆگرن بۆی، بۆیه به و درۆده له سانه ش تیده که ون و هه لده خه له تین.

هه ره شه ی سه خت و گران کراوه له که سی که خه ون به درۆ باسکات .

هه ره وک پیغه مبه ره وه ﷺ ده فره موی:

« إِنْ مِنْ أَكْثَرِ الْفُرَى أَنْ يَدْعِيَ الرَّجُلُ إِلَى غَيْرِ أَبِيهِ أَوْ يُرِي عَيْنَهُ مَا لَمْ تَرَ أَوْ يَقُولَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا لَمْ يَقُلْ ».

واته: « گه ره ترین درۆ هه لبه ستن نه وه یه: پیاریک به ناری باوکیکی تره وه بانگ بکری جگه له باوکی خوی، یان خه ونیک بگپیتته وه که به چا و نه بیینی بی، یان بلی پیغه مبه ره ﷺ وای وتوه وه نه ی فره موو بی»^(۱).

وه هه ره وه ها ده فره موی :-

« مَنْ تَحَلَّمَ بِحُلْمٍ لَمْ يَرَهُ كُلُّ أَنْ يَفْقَدْ بَيْنَ شَعْرَتَيْنِ وَلَنْ يَفْعَلَ ».

(۱) رواه البخاري انظر الفتحة ٤٠/٦

واته: « ههراکەسی خەونی بگێڕیتەوه که نەیینی بی، ئەوا لە قیامت دا داواي لێ ئەکړی دوو دهنکه جو پێکموه گری بدات، وه ناشتوانی»^(۱)
 بهیهکهوه بهستنی دوو دهنکه جو کاریکی مهحاله و نهستهمه، بۆیه سزاکی بهگۆڕهی کردارهکهیدی.

دانیشتن له سهرا گۆڕه بێ نان به سهرایدا و میزو پیسای کردن له گۆرستاندا

«أبو هريرة» له پێغه مبهروه ﷺ دهیگێڕیتەوه که فەرموویهتی:
 « لَأَنْ يَجْلِسَ أَحَدُكُمْ عَلَى جَمْرَةٍ فَتُحْرِقَ ثِيَابَهُ فَتَخْلُصَ إِلَى جِلْدِهِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَنْ يَجْلِسَ عَلَى قَبْرِ » .

واته: « ئەگەر کەسێک له ئێوه له سهرا پشکۆیهک ئاگر دابنیشی جلهکانی بسوتینی و بگاته پیستهکهی باشتره بۆی، لهوهی له سهرا قهبرێ دابنیشی»^(۲).

ههروهها پێنان به سهرا گۆردا دروست نی یه، بهتایبهت ههندی کەس نەم کاره دهکەن کاتیکی که مردۆکهی خۆیان دهنیژن، دهیینری گوی بهوه نادهن که به پی به سهرا گۆرهکانی دهورو بهردا دهنیژن، ههندی جاریش به پێلاوهکانیانهوه بهبی نهوهی ریزو حورمهتیک بۆ مردوهکانی تر دابنن

له بهر ترسناکی وگهورهیی نەم تاوانیه که پێغه مبهرا ﷺ دهفرمووی :-

(۱) رواه البخاري انظر الفتح ۴۲۷/۱۲

(۲) رواه مسلم ۶۶۷/۲

«لَأَنْ أَمْشِيَ عَلَى جَمْرَةٍ أَوْ سَيْفٍ أَوْ أَخْضِفَ نَعْلِي بِرِجْلِي أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ أَمْشِيَ عَلَى قَبْرِ مُسْلِمٍ» .

واتە: «ئەگەر بەسەر پشکوێدەکی ئاگردا برۆم و قاچم بسوتێنێ یان بەسەر شمشیرێک دا برۆم و قاچم ببرێ، یان پێلاوەکەم بچەقی بە پێم دا، ئەوا خوشترە بەلامەو لە چار ئەوەی بەسەر گۆڕی موسلمانێک دا برۆم»^(۱).

ئەگەر کەسێک پێ بەقەبرێک دا بنێ جەریو تاوانەکەمی ئەوەندە سەخت و گران بێ، نە ی ئەو کەسەکی کە دەست دەگری بەسەر قەبرسانێکدا و داگیری دەکات و پرۆژەیی خانوو بیناو شوێنی بازارگانی تێدا دروست دەکات، دەبێ حالی چۆن بێ و تاوانەکەمی چەند قات بێ؟!!

هەروەها میزو پیسایی کردن و دەست بە ناوگەیاندن لە گۆرستاندا کاریکی حەرام و قەدەغەکراوە، ئەو کەسانەکی کە گۆڕ بەو نادەن لە چ شوێنێکدا دەست بە ناو دەکەن و، هەر شوێنێکیان بۆ رێکەوێ بەلایانەو ناساییە نێر گۆرستان بێ یان هەر شوێنێکی تر بێ، ئەو نیشانەکی لاوازی و رەوشت و ئەخلاق و کەسێتی و لە دەستدانی کەسایەتی و پیاوەتیانە ، هەركات دەستی ناوی هەبوو لە گۆڕێک هەڵدەگەڕێ و لە پالیا دادەنیشی، بە بۆگەنە ناخۆش و پیسەکەمی خۆی تازاری مردووکان دەدات .

پێغەمبەر ﷺ دەفرموی :

«وَمَا أَبَالِي أَوْسَطَ الْقُبُورِ قَضَيْتُ حَاجَتِي أَوْ وَسَطَ السُّوقِ» .

(۱) رواه ابن ماجه ۴۹۹/۱ وهو في صحيح الجامع ۵۰۳۸

واته: «ئه گهر گوی بیه نه دهه که له ناو گۆرستان دا دهست به ناو بکهه و بهلامهوه ئاسایی بی، ئهوه له ناوه راستی بازاریش دا گۆتی پی نهادهه و بهلامهوه ئاساییه»^(۱).

کهه وابوو ناقلای وناشرینی دهست به ناوگه یاندن له گۆرستاندا وه کو ده رخستنی عه وه رهت و دهست به ناو گه یاندنه له پیش چاوی له خه لکی له بازاردا.

وه ئه وه که سانهی که زیل و پیسایی فره ده ده نه قه برسانه وه به تایبته نه گۆرستانه ی که کۆن و دیواریان به ده ورده نه ماوه نه گهر وا بکهن نه وا نه مه هه راشانه نه وانیش ده گرته وه.

وه یه کیک له وه ره وشته نادابانه ی که شه ره داوای کردووه له کاتی سه ردانی کردنی گۆرستاندا ره چاو بکری داکه ندنی پیتلاوه له کاتی ره وشته به نیوان گۆره کاندای.

خۆپاک نه کردنه وه له میز

له جوانکاریه کانی نه مه شه ریه ته نه وه یه به ته نگ هه موو شتی که وه هاتووه که به ره وه نه دی و چاکه کاری تیدابی بو ژیا نی ئینسان، له وانه لابر دنی پیسی یه، بو نه وه ش خۆپاک کردنه وه ی داناهو وه نه و چۆنیه تیه شی روون کردۆتسه وه که به هۆیه وه پاک و خاوی نی لی وه ده ستدی.

وه هندی کهس که متد رخمه من له ناست لابر دنی پیسی و گوی به خوپاک
کردنه وه نادهن، که نه مهش ده بیته هو پیس بوونی جل و بهرگو جهسته،
سهر پای شهوش نوڅه کهی دانامه زری و راستو رهوان نابی .

وه پیغه مبه رعلیه ناگاداری کردوین که خوپاک نه کردنه وه له میز به کیکه له
هوکاره کانی سزای ناوگوږ .

«عبدالله»ی کوری «عباس» ده فرمووی: پیغه مبه رعلیه به لای باخیک له
باخه کانی مدینه دا تیپه ری، گوی له دهنگی دوو کهس بوو له ناو قهبره کانیان
سزا ده دران.

پیغه مبه ریش رعلیه فرمووی :

« إِنْهُمَا لِيُعَذَّبَانِ وَمَا يُعَذَّبَانِ فِي كَبِيرٍ، أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكَانَ لَا يَسْتَرِي مَنْ
الْبَوْلِ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَكَانَ يَمْشِي بِالتَّمِيمَةِ ».

واته: «ثم دوانه سزا ده درین، وه لسه ر تاوانیک سزا ده درین خویان به
گهوه ریان نه زانیو وه گویان پی نه داوه، به لام لمر استیدا تاوانیکی گهوه ریه،
یه کیکیان خوی له میز پاک نه ده کرده وه، ثمریتیان دوو زمانی ده کرد»^(۱).

وه پیغه مبه رعلیه هوالی پی داوین و ده فرمووی :

« أَكْثَرُ عَذَابِ الْقَبْرِ فِي الْبَوْلِ ».

واته: «زوری سزای ناوگوږ به هو خوپاک نه کردنه وه له میز»^(۲).

وه نهو کهسه ی به په له لسه ر ناو هله دستیتته وه و پیش نه وه ی میزه که ی
تهواو بی، یان به شیوه یه که میز ده کات یان له جیگایه که ده کات پر شه که ی

(۱) رواه البخاري انظر فتح الباري ۳۱۷/۱.

(۲) رواه الإمام أحمد ۳۲۶/۲ وهو في صحيح الجامع ۱۲۱۳.

ده گه پیتتهوه بو خۆی، یان پاش میز کردن خۆی پاک نه کاتهوه به ئاو بان به بهردو کهم تهرخهه بێ له وه دا، نهوا هه موویان حوکمی نهو کهسه وهرده گرن که خۆی پاک نه کرد پیتتهوه له میزو سزاکهش شمولی هه موویان ده کات .

وه له هه ندی شوتندا سه رئاوه کان به قهه دیواره کانهوه دروستکراونو، هه رکهس دیت و میزی خۆی ده کات به پیش چاو خه لکانی دهره وه ژوره وه به بێ هیچ شه رم و هه یایه و، پاشان جله کهی هه لده کات و ده یکاته وه به ری به سه ر پیسیه که دا، جا نه م کارو پیشه یه سه ره پای نه وه ی لاسایی کرد نه وه و شوتنه که وتنی بێ باوه رانه، دوو هه رامی ناشیرینشی تیدا کو نه پیتتهوه :
یه که میان :- عه وه تو شه رمینگای خۆی نه پاراست له پیش چاوی خه لک .
دووه میان :- خۆی پاک نه کرده وه له میزه کهی .

گوئ گرتن له قسه ی کو مه لیک که بلایانه وه ناخۆش بێ

له م باره یه وه خوای گه وه ده فهرمووی :

﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾ الحجرات: ۱۲

واته: « به داوای عه یبو عاری یه کتردا مه گه رتن و جاسوسی و سیخوپی به سه ری هه کتریه وه مه کهن ».

« عبدالله »ی کو پی « عباس » له پیغه مبه ره وه ﷺ ده یگێرتته وه که فهرموویه تی:

« مَنْ سَمِعَ حَدِيثَ قَوْمٍ، وَهُمْ لَهُ كَارِهُونَ، صُبَّ فِي أُذُنِهِ أَلَّا تَكُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ». »

واته: «هه کەسێ گوی بگری له قەسە کۆمەڵێک کە پێیان ناخۆس بێ گوی له قەسە کەیان بگری، ئەوا قورقۆشی تەواوە دەکرێتە گۆیەکانی له پۆزی قیامەتدا»^(١).

جا نه گەر گۆیگره که قەسەو باسە کەیانێ گێڕایەووە گەیانیدیە شوێنێکی تر بۆ ئەوێ دووچاری زەرەر و زیانیان بکات، له کاتی کدا ئەوان ناگیان له گوی گرتنی ئەم ئەبوو بێو ئەیان زانی بێ کە ئەم کەسە گۆیستی قەسەکانیان بوو، ئەوا ئەم گویگره سەرەپای ئەوێ تەواوێ سیخوپی کردنە کەمی لەسەر، تەواوێ قەسەهێنان و بردنە کەشی لەگەردنەو، دەچیتە ژێر ئەو فەرموودەو کە پێغه مەبرەئێ ﷺ دەفرموی :

« لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ قَتَاتٌ ». »

واته: « ئەو کەسێ دوو زمانی بکات له نێوان خەلکی داو قەسەکانیان بگوازیتمو بە مەبەستی تێکدانێ نێوانیان، ئەوا ناچیتە بەهەشتمو »^(٢).

.

(١) رواه الطبراني في الكبير ٢٤٨/١١-٢٤٩ وهو في صحيح الجامع ٦٠٠٤ والأناك هو الرصاص المذاب.

(٢) رواه البخاري فتح ٤٧٢/١٠ والقنات الذي يستمع إلى حديث القوم وهم لا يشعرون به.

دراوسیه تی خراب

خوای گهوره له قورئاندا نامۆژگاری کردوین ده باره ی دراوسی و ده فهرمووی:

﴿وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَاللَّوْلَدَيْنِ إِحْسَنًا وَبِذِي الْقُرْبَىٰ
وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْجَنبِ
وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ مُخْتَالًا فَخُورًا﴾ (٣٦)

﴿النساء: ٣٦﴾

واته: «بەس خوا بپەرستو هیچ شتێک مەکنه هاوبهشی له پەرستندا، وه له گهڵ دایک و باوکتان چاک بن، وه له گهڵ خزمی نزیك و ههتیوان و ههژاران و هارسیی دوور و نزیکتان و هاوڕێ هه می شه ی تان و پێبواران و نهوانهش که بهنده تان به باشی هه لێ و کهوت بکهن له گه لێان دا، چونکه به راستی خودا نهوانه ی خوش ناوی که لوت بهرزو خۆ بهزل زانن».

وه ئازاردانی دراوسی و خراب بوون به رامبهری یه کێکه له هه رام کراوه کان، چونکه هه ق و مافی دراوسی زۆر گه وره و گرانه ده بی به جوانی نادا بکری و به باشی بپاریزی .

«أبوشريح» له پێغه مبه ره وه ﷺ ده ی گێڕێ ته وه که فهرموویه تی:

«وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ ، وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ ، وَاللَّهُ لَا يُؤْمِنُ» .

واته: « سویند بی به خوا ئیمانی نی یه، سویند بی به خوا ئیمانی نی یه، سویند بی به خوا ئیمانی نی یه،

سویند بی به خوائیمانی نیه».

وتیان کی نهی پیغه مبهري خواﷺ؟ فهرمووی :

« الَّذِي لَا يَأْمَنُ جَارَهُ بَوَائِقِهِ ».

واته: « ټوكه سهي كه در اوسپكهي له شپرو خراپهي ټه مين نه بئ »^(۱)

وه پيغه مبهري ﷺ سه ناكردن و زه مكردنې در اوسپي بو در اوسپكهي كردووه به پيوه ريك بو چاكي و خراپي نينسان ، واته ههر كه س در اوسپكهي به باشه باسي كردو و لپي پازي بوو، نهوا به لگه يه له سر چاكي تي نهو كه سه، وه ههر كه س در اوسپ كهي به خراپه باسي كردو و لپي پازي نه بوو، نهوا به لگه يه له سر خراپي نهو كه سه.

«عبداللّٰه» ي كوري «مسعود» ده فهرمووی ، پياويك به پيغه مبهري ووت ﷺ، نهی پيغه مبهري خوا ﷺ چو ن بزانم من كه سپكي باشم يان خراپم ؟

پيغه مبهريش ﷺ فهرمووی : «إِذَا قَالَ جِيرَانُكَ قَدْ أَحْسَنْتَ فَقَدْ أَحْسَنْتَ وَإِذَا قَالُوا إِنَّكَ قَدْ أَسَأْتَ فَقَدْ أَسَأْتَ».

واته: « همركات بيستت در اوسپكانت وتيان باشي ټوه تو باشيت، وه نه گمر بيستت وتيان تو خراپي ټوه تو خراپيت »^(۲)

وه نازارداني در اوسپ و خراپ بوون بهرام بهري شيوازي جوړاوجوړي هديه: وه كو نهو هي ريگه به در اوسپ نه دري دار بخته سر ديوازي در اوسپكهي كاتي ك كه پيوستي بي، وه به رز كړنه و هي خانو به سه ريډاوگرتني بهري خوړو ههوا لپي به بئ مؤلته تي نهو، وه كړنه و هي په نجه به سه مال له كهي داو پروانين و

(۱) رواه البخاري انظر فتح الباري ۱۰/ ۴۴۳

(۲) رواه الإمام أحمد ۱/ ۴۰۲ وهو في صحيح الجامع ۶۲۳

تهماشاکردنی عهیب و عاری و خاوو خیزانی، وه نازاردانی و ههراسانکردنی بههۆی دهنگی ناخۆش وهکو تهقهتهق و هاوارو قیژهو نالهناڵ کردن بهتایبته لهکاتی خهوو پشوو دان، یان لیدانی منداڵهکانی و فریدانی شتی پیس بۆ بهردهم دهراگاو خانوههکی .

وه ههرا کهس حهق و مافیکی دراوسیکی بخوات و کاریکی ناشیاو بکات بهرامبهرا دراوسیکی، نهوا تاوانهکی چهندقات گهورهترو قورستر دهبی .

ههروهکو پیغه مبهرا ﷺ دهفرمووی:

«لَأَنْ يَزْنِيَ الرَّجُلُ بِعَشْرَةِ نِسْوَةٍ أَيْسَرُ عَلَيْهِ مِنْ أَنْ يَزْنِيَ بِامْرَأَةٍ جَارِهِ».

واته: «تهگهرا پیاوێک زینا بکات لهگهڵ ده ئافرهتدا تاوانهکی کهمتره لهچار ئهوهی زینا بکات لهگهڵ ئافرهتیکی دراوسی کهیدا، وه تهگهرا پیاوێک له دهمال دزی بکات تاوانهکی کهمتره له چار ئهوهی لهماڵیکی دراوسیکی دزی بکات»^(۱).

وه ههندی کهسی خیانهتکارو ناپاک لهمال نهبوونی دراوسیکی بهههرا دهزانی و لهشه ودا خۆی دهکاته مالکهکی داو خراپه و ناپاکی نههجم ده دات هاوارو تیاچوون بۆ نهو کهسه له پۆژی دوایدا.

(۱) رواه البخاري في الأدب المفرد رقم ۱۰۳ وهو في السلسلة الصحيحة ۶۵

وهسیه تی خراب و زیانبه خش

یه کیځ له پړساو بڼه ماکانی شهریه تی نیسلا م نهو یه هرامی کرده وه که سیځ زهره رو زیان به که سیځی تر بگه یه نی، جا به نه زانین بی یان به نه نقه ست بی . غونډی نه مهش وهسیه ت کردنی که که بیته مایه ی زهره رو زیان دان له میرات گره شهرعیه کان یان له هندیکیان، جا هر که س کاری وا بکات و نیسی وای لیږه شیتته وه نهوا بهر نهو هره شهی پیغه مبه رعلیه ده که وی که ده فهرمووی :

« مَنْ ضَارَّ أَضَرَ اللَّهُ بِهِ وَمَنْ شَاقَّ شَقَّ اللَّهُ عَلَيْهِ ».

واته: « هر که سی زهره رو زیان له یه کیځ بدات، نهوا خوداش نهو دو چاری زهره رو زیان ده کات، وه هر که سی نیشوکار له سر خه لک قورس بکات، نهوا خوداش کارو نیش له سر نهو قورس ده کات »^(۱).

بی بهش کردنی یه کیځ له میرات گره کان له مافی شهرعیه کانی خوی، یان وهسیه ت بکات بو میرات گره کان و بهشیان بو دیاری بکات به پیچه وانډی نهو هی وا خودا دایناره، وه یان وهسیه ت بکات که له پاش مردنی خوی زیاتر له سییه کی ماله که ی بکه ن به خیر، نه مانه هه مووی بریتین لهو شیوه دیمه نانډی وهسیه تی خراب و زیانی به خش که شهریه ت هرامی کردوه .

وه لهو شویتنه ی که خه لک پابه ندی حوکم و قه زای شهرعی نین که سی خاوه ن حه ق به گران نه توانی نهو حه ق و مافه ی که خودا بو داناوه وه ریگری، چونکه

(۱) رواه الإمام أحمد ۴۵۳/۳ انظر صحيح الجامع ۶۳۴۸

نیش بەو حوکم و یاسا دەست کردانە دەکری کە پێچەوانەی شەریعەتە، بۆیە هەولێدەدری ئەو وسیەتە خراپ و سەتەم کاریانە جی بەجی کری کە لەلای پارێزەر (محامی) تۆمار کراوە و سا هاوارو تیاچوون بۆ ئەوانەی وا بەدەستی خۆیان ئەو وەسیەتەنە دەنوسن، وە هاوار بۆ ئەوان لەوێ کە پەیدای دەکەن بەو پێگە حەرامە.

یاری کردن بەزارو تاوڵەو شەترەنج

زۆریە یاریە بڵاوەکان و بەکارهاتووێکانی ناو خەڵکی پریەتی لە شتی حەرام و قەدەغە کراو، لەوانە یاری کردنە بە «نەرد - زار» کە لە زۆریە یاریکاندا بەکاردی، وەکو لە یاری تاوڵەو جگە لە تاوڵەشدا دەبینی.

وە پێغەمبەر ﷺ وریای کردوینەتەوێ کە توخنی ئەم «نەرد» نەکەوین، چونکە دەرگای قومار دەکاتەوێ و مەرۆڤ پەلکێش دەکات بەرەو قومار. هەر وەک دەفەر مووی :

«مَنْ لَعِبَ بِالْثَرْدَشِيرِ فَكَأَنَّمَا صَبَغَ يَدَهُ فِي لَحْمِ خَنْزِيرٍ وَدَمِهِ».

واتە: «هەرکەسێ یاری بکات بە (نەرد - زار) ئەوا وەکو ئەوێ دەستی پەنگ کردبێ لەخوێن و گوشتی بەرازا»^(۱).

«أبو موسی» لە پێغەمبەر ﷺ دەگێڕێتەوێ کە فەرموویەتی:

«مَنْ لَعِبَ بِالْثَرْدِ فَقَدْ عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ».

واته: « هه رکەسی یاری بکات به (نەرد - زار) ئەوا لە فرمانی خواو پیغمبەرە کە ﷺ یاخی بوو »^(۱).

لەعنەت کردن له ئیماندارو هه رکەسی شیایو لەعنەت نه بێ

زۆر کەس دەسەلاتی بەسەر زمانی خویدا نی یە و زمانی خۆی بۆ ناگیری هه رکاتی تۆرەبوو دەستبەجی دەست دەکاتە لەعنەتی کردن و نەفرەت کردن له نینسان و گیاندارو بی گیان و پۆژگارو کات و زەمان، تەنانەت زۆر جار لەعنەت له خۆی و منداڵ و خێزان یان میتریدی دەکات .

ئا نەم لەعنەتکردنە کارو پیشەیه کی خراب و ناقۆلایە و ترسناکە .
«ثابت»ی کوری «الضحاک» له پیغمبەرە وە ﷺ دەیگێڕیتەو هه که
فەرموویەتی:

«وَمَنْ لَعَنَ مُؤْمِنًا فَبُهِتَ لَهُ كَفَّيْلُهُ» .

واته: « هه رکەسی لەعنەت له ئیماندار بکات وەکو ئەو وایه بیکوژی »^(۲).

و هه لهبەر ئەوەی لەعنەت کردن زۆریه ی جار له ئافره تانهوه دەرده چێ و نهوان زۆر به کاری ده یێنن، بۆیه پیغمبەر ﷺ دەرمووی (لەعنەتکردن) هۆکاریکە زۆریک له ئافره تانی پێده چێتە دۆزه خهوه .

(۱) رواه الإمام أحمد ۴/ ۳۹۴ وهو في صحيح الجامع ۶۵۰۵ .

(۲) رواه البخاري انظر فتح الباري ۱۰/ ۴۶۵

وه ههروهه لهعنه تکه ره کان نابنه تکاکار له پۆژی دوا ییدا، له وهش ترسناکتر
 نهویه هه رکس لهعنه له یه کیك بکات و شیاوی نهو لهعنه ته نه بی، نهوا
 لهعنه ته که ده گه پیتته وه بو بیژهره که خوئی، جا بو یه بهو لهعنه ت کردنه ی که له
 خه لکی ده کات به سهر خوئی دا ده شکیتته وهو دوعا له خوئی ده کات که له په جمو
 به زهیی خودا ده رکری و دوور بخریته وه .

شیوه نه و یه خه داد رین

یه کیك له کاره خراپ و ناپه سهنده گه وره کان که هه ندی له ئافره تان پیتی
 هه لدهستن له کاتی مردنی یه کیكدا، نهویه دهست ده کهن به هاوارو قیژه و ئالتهو
 پومته دابرین و یه خه داد رین و قژ رین و چه پۆک له خۆدان و واوه یلاکردن .
 جا نه مانه به لگهن له سهر رازی نه بوون به (قهزاو قهدهر) ی خوداو ئارام نه گرتن
 له سهر به لاو ناره حه تی.
 وه پیغه مبه ر ﷺ لهعنه تی کردوه له هه رکه سیك که نه م کارانه نه نجام
 بدات.

«أبو أمامة» خوی لی رازی بی ده فهرمووی:

«لَعْنُ الْخَامِشَةِ وَجْهَهَا وَالشَّاقَّةُ جَبِيهَا وَالِدَاعِيَّةُ بِالْوَيْلِ وَالْثُبُورِ».

واته: « پیغمبرى خوا ﷺ له عنى کردوه لهو ئافره تى پومىتى
خوى دهرنى و يه خى خوى داده برى و هاوار ده کات به واو يلاو ئاخ و ئوف
کيشان »^(۱).

« عبدالله »ى كورى « مسعود » له پیغمبره وه ﷺ ده گيرتته وه كه
فرموده تى:

« لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَطَمَ الْخُدُودَ وَشَقَّ الْجُيُوبَ وَدَعَا بِدَعْوَى الْجَاهِلِيَّةِ ».

واته: « له ئيمه نى يه ئوكه سى پومىتى خوى برى و يه خى خوى
دابه رى و هاوار و اوه يلا بکات وه كو قيژو نالى جاھيليه تى پيش ئىسلام »^(۲).
وه هه روه ها پیغمبر ﷺ ده فرمودى:

« النَّاحَةُ إِذَا لَمْ تُثَبِّ قَبْلَ مَوْتِهَا ثَقَامُ يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَعَلَيْهَا سِرْبَالٌ مِنْ قَطِرَانٍ
وَدِرْعٌ مِنْ جَرَبٍ ».

واته: « ئافره تى شيوه نكرو يه خدادر ته گم پيش مردنى ته به نه کات و
په شيان نه يته وه، ئه را له رۆژى قيامه تا زنده وه ده گيرتته وه جل و
پوشا کينكى له مى تواوه ده گرى به به ريدا، وه زريه كه له گمى ئاگر
له به رده گرى »^(۳).

ليدان له ده مرو چاوو داخردنى

(۱) رواه ابن ماجه ۱/ ۵۰۵ وهو في صحيح الجامع ۵۰۶۸

(۲) رواه البخاري انظر الفتح ۱۶۳/۳

(۳) رواه مسلم رقم ۹۳۴

«جابر» خوی لی پازی بی دهرمووی:

« نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَنِ الضَّرْبِ فِي الْوَجْهِ وَعَنِ
الْوَسْمِ فِي الْوَجْهِ ». واته: « پیغمبری خوا ﷺ لیدانی دهم و چاوو
داخکردنی قدهغه کردوه »^(۱).

ژماره یه کی زور له باوکان و ماموستایان په ناده به نه بهر لیدانی دهم و چاوو
مندال له کاتی سزادانی منداله کانیان، وه هندی کهس نه م کار به کاردینی
بهرام بهر خزمهت کارو ژیر دهسته کانی .

نهم کاره سهره پای نه وهی سوکایه تی کړنه بی پیزی نواندنه بهرام بهر به
دهم و چاوو پومهت که خوا پیزی لیگرتووه، ههروه ها سهریش ده کیشی بو
له دهست دانی هندی نه ندای ههستیاری گرنه که له دهم و چاودا کویونه ته وه،
که نه وکات په شیمانی پوو نه دات و کیشو گرفت دروست ده بی و خاوهن حق
پی ده چی داوای تولدی خو بکات.

وه ههروه ها داخ کړدنی پومه تی ناژهل، بو نه وهی بیته نیشانه یه کی
جیا که روه تا خاوهنی هه ناژهل ناژله کهی خو ی بناسیته وه یان هه رکات
وونی کړد به هوی هه بدوزر تبه وه بو ی بگه پرتبه وه، نه ویش هه رامه و
قه دهغه کراوه، چونکه هوکاره بو شیواندنی دیمه و نازاردانی، هه رچه ند
خه لکیش بیانو به هانه ی نه وه بهیننه وه که نه وه خونه ریتی عه شیرت و
هوزه یه که یه تی و نیشانه یه که بو جیا کړدنه وه، نه گهر هه پویست بوو بکری،
ده توانی شوینیکی تر داخ بکات نه ک دهم و چاو .

قسه نه کردن له موسلمان زیاتر له سنی رۆژ به بئی هیچ بیانویه کی شه رعی

یه کێک له پیلان و ته له کانی شهیتان بریتی یه له دروست کردن ی پچرانی په یوه ندی نیوان موسلمانان، زۆرن نهو که سانه ی شوین پیلانه کانی شهیتان ده که ون و هه نگاوه کانی نهو هه لده گرن و ده نگدا ده برن له برای موسلمان ی خۆیان و قسه ی له گه ل ناکه ن، له بهر هه ندی هۆکاری ناشه رعی که نه ویش یان به هۆی ناکۆکیه کی مادی دونیا یه ویه یان به هۆی هه لۆیستیکی بی سود و بی که لکه ویه، جا بۆیه جاری واهیه ده نگ دا برینه که به سال به رده وام ده بی و سویند ده خوات قسه ی له گه ل نه کات و، نه زرده کات که نه چیته مالی، وه هه رکات له سه ر رێگاش ببینی رۆی لی وهرده گی رێ و پشتی تیده کات و، هه رکات له کۆرو مه جلیسی کدا پیتی بگات له گه ل راست و چه پی نهود اته و قه ده کات و به سه ریدا هه نگاو ده نی و ده یه پرتنی. نا نه مهش یه کێکه له هۆکاره کانی سیستی و لاوازی و بیده سه لات ی له کۆمه لگه ی نیسلا میدا. جا بۆیه شه رع بریارێکی یه کلا که ره وه ی داوه و هه رپه شه یه کی سه خت و توندی کردوه سه باره ت به م کاره .

«أبو هريرة» له پێغه مبه ره وه ﷺ ده یگێرتته وه که فه رمویه تی:
« لَا يَحِلُّ لِمُسْلِمٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثٍ فَمَنْ هَجَرَ فَوْقَ ثَلَاثٍ فَمَاتَ دَخَلَ النَّارَ » .

واته: « دروست نيه بۆ هيچ موسلمانايك كه لهسێ پۆژ زیاتر قسه له براکهي خۆی دابړی، جا نه گمر له سێ پۆژ زیاتر قسهی له گمڼ براکهي نه کرد، نموا نه گمر بمری ده چيته ناگروهه »^(۱).

«أبو خراش» ی «الأسلمي» له پیغه مبهروه عليه السلام ده یگيریتهوه كه فهرموويه تی:

« مَنْ هَجَرَ أَخَاهُ سَنَةً فَهُوَ كَسَفَكَ دَمَهُ ».

واته: « همرکسێ بۆ ماوهی سالتیک قسه له براکهي دابړی، نموا تاوانه کهي وه کو تاوانی پرشتنی خوینه کهي می »^(۲).

قسه لیک دابړان كه هوکاری بیبهش بوون بێ له ره حمهت و به زهیی خودا، نموا به سه بۆ سه لماندنې خراپی و ناقولایی لیک دابړانی موسلمانان.

ههروهك «أبو هريرة» له پیغه مبهروه عليه السلام ده یگيریتهوه كه فهرموويه تی:

«تُعْرَضُ أَعْمَالُ النَّاسِ فِي كُلِّ جُمُعَةٍ مَرَّتَيْنِ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ وَيَوْمَ الْخَمِيسِ فَيُغْفَرُ لِكُلِّ عَبْدٍ مُؤْمِنٍ إِلَّا عَبْدًا بَيْنَهُ وَبَيْنَ أَخِيهِ شَحَاءٌ فَيُقَالُ ائْرُكُوا أَوْ اَرْكُوا هَذَيْنِ حَتَّى يَفِيئَا ».

واته: « کردهوهی خه لکی له هه موو هه فته یه کدا نیشان ده درین له پۆژی دوو شه ممو پینج شه ممد، له هه موو بهنده یه کی باوه ردار خوش ده بی، ته نها له بهنده یه ک نه بی كه له نیوان خۆی و براکیدا نا کوکی یه کی هه بی و قسه یان

(۱) رواه أبو داود ۲۱۵/۵ وهو في صحيح الجامع ۷۶۳۵

(۲) رواه البخاري في الأدب المفرد حديث رقم ۴۰۶ وهو في صحيح الجامع ۶۵۵۷ .

پێکەوه نەبێ، ئەوتری: وازبەێنن لەو دوانەو لێخۆش بوون نایانگرتتەوه هەتاوه کو خۆیان چاک نەبن و ناشت نەبنەوه»^(۱).

وه هەریه کیك لەو دووانە ئەگەر تەوبەى کردو پەشیمان بوویهوه و گەراپەوه بۆ لای خودا، ئەوا پێویستە لەسەرى سەردانی هاوڕێکەى بکات و سەلامى لى بکات، جانەگەر ئەمەى کرد ئەوا ئەم بۆ قیامەتى خۆى تاوانى لەگەردندا نەماوه و تاوانى لە ئەستۆى ئەو کەسەیه کە مل نادات و پشت هەڵدەکات .

وه کو «أبو أيوب» له پێغه مبه ره وه ﷺ ده یگێرتتەوه کە فەرموویه تی: «لَا يَحِلُّ لِرَجُلٍ أَنْ يَهْجُرَ أَخَاهُ فَوْقَ ثَلَاثِ لَيَالٍ يَلْتَقِيَانِ فَيُعْرِضُ هَذَا وَيُعْرِضُ هَذَا وَخَيْرُهُمَا الَّذِي يَبْدَأُ بِالسَّلَامِ».

واته: «دروست نى یه بۆ هیچ پیاویك كه براکەى خۆى نەدوینى زیاتر لەسى شو، بۆ جوړەى كه بگەن بەیهك ئەمیان ږوو بەلایه کدا بکات و ئهویان ږوو بەلایه کی ترډا، وه باشتړینیان ئهویانه كه یه کدم جار سه لām ده کات»^(۲).

بەلām ئەگەر هۆکارێکی شەرعى هەبوو بۆ ئەوهى قسەى لەگەڵ نەکرى وه کو وازهێنان له نوێژ، یان بەردهوام بوونی لەسەر خراپه و تاوان، ئەوا ئەگەر قسە نەکردنەکەى سوودی بۆى هەبوو، وه بێتەمایهى گەراپەوهى بۆ راستى و هەست کردن به هەلهى خۆى، ئەوا ئەو کاته قسە نەکردن لەگەڵیدا واجبە.

بەلām گەر قسە نەکردنەکە وای لى بکات زیاتر پشت له چاکه بکات و بەرهمه کەى تەنها سەرکەش بوونی بیت و زیاتر دورى بختەوه له چاکه و زۆرتر ږۆى بچینی له خراپه و تاواندا، ئەوا ئەو کاته قسە دا برین حەرامه و دروست نى

(۱) رواه مسلم ۴/ ۱۹۸۸

(۲) رواه البخاري فتح الباري ۱۰/ ۴۹۲

یە، چونکە هیچ بەرژەوه‌ندیەکی شەریعی پێ نایەتەدی، بەڵکو بە‌لاو خراپەیی زیاتری لێ دەکەوێتەوه.

بۆیە باشترین چاره‌سەر بۆ ئەم کەسە ئەوه‌یه بەرده‌وام چاکەیی له‌گه‌ڵدا بکری و نامۆزگاری و نه‌سیحەت بکری، هه‌روه‌ک چۆن پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ «کعب»ی کورپی «مالک» و دوو هاوڕێکەیی هه‌جر کرد بۆ ماوه‌یه‌ک قسه‌ی له‌گه‌ڵ نه‌کردن، چونکە بیینی مه‌سه‌له‌هه‌تی تێدا یه‌ بۆیان، به‌لام قسه‌ی له‌ «عبدالله»ی کورپی «أبي» کورپی «سلول» و مونا فیه‌که‌کان دانەبیری چونکە مه‌سه‌له‌هه‌ت و به‌ژەوه‌ندیەکی شەریعی نه‌بیینی له‌و کاره‌ دا وه‌زانی هه‌جر نه‌کردنیان باشت‌ه‌ بۆیان.

له‌کۆتاییدا :-

ئاته‌وانه‌ی ووتر او باسکرا به‌شێکن له‌حه‌رامه‌ زۆری لاوه‌کانی ئەم سه‌رده‌مه‌.

نسأل الله سبحانه وتعالى بأسمائه الحسنى أن يقسم لنا من خشيته ما يحول بيننا وبين معاصيه ومن طاعته ما يبلغنا به جنته وأن يغفر لنا ذنوبنا وإسرافنا في أمرنا وأن يغنيننا بحلاله عن حرامه وبفضله عمن سواه وأن يتقبل توبتنا ويغسل حوبتنا إنه سميع مجيب وصلى وسلم على النبي الأمي محمد وآله وصحبه أجمعين والحمد لله رب العالمين .

نۆسه‌ر

محمد صالح المنجد

سوپاس بوخوا که یارمه تی دام لهم وه رگیژانه ته و او بوم .
 داواکارم له خوای به بهزه یی و به په حم که لهم کاره ماندا به ئی خلاص و ئهو
 مهبهست بوون به هره مهنده مانی کردبی و به ئیتباع و شوینکوتنی
 پیغمبره که ی پژدارمانی کردبی وه له پیسای پیاو غهیری ئهو
 مهبهست بوون خاوینمانی کردبی و له کویره ریچکه ی بیدعو
 شوینکوتنی غهیری پیغمبره که ی پژدارمانی کردبی .

داواکارم له خوای به رزو پژوز به رده و امان کات له سر ته نهها په رستنی خوی
 و ته نهها شوین کهوتنی پیغمبره که ی و ته نهها پهیره و کردنی دینه که ی، وه و امان
 لیبکات نهوه ی ئهو به حه رامی داناوه به حه رامی بزاین توخنی نه کهوین، وه
 نهوه ی ئهو حه لالی کردووه به حه لالی بناسین و لیی به هره مهنده یین.

وصلی الله وسلم علی رسول الامین، وءاله الطاهرین، وأصحابه الأکرمین
 ، ومن دعی بدعوته ، وعمل بسنته علی فهم صحابته إلى يوم الدين.

ناوه رۆك

لاپه ره	باسه كان
۱	وتهی سایت
۵	پیشه کی وه رگێر
۳۵	پیشه کی نوسەر
۴۷	هاوبهش بۆ خوادانان
۶۳	غهیری خوا مه بهست بوون له عیبادەت دا
۶۵	رهش بینیی و به شوم زانیینی شته كان
۶۹	سویند خواردن به غهیری خودا
۷۲	دانیشتن له گهڵ دووروه كان یان خراپه کاران و هۆگر بوون پیاوه نه وه
۷۳	په له کردن له نوێژدا
۷۶	کاری بێ هوده و جوڵه ی زۆر له نوێژدا
۷۸	پیش کهوتنی ئیمام له نوێژدا به ئه نقه ست
۸۱	هاتنی کهسێک بۆ مزگهوت که سیر و پیاوی خوارد بێ
۸۳	زینسا کردن
۸۷	نێربازی
۸۸	نه هاتنی ئافرهت بۆ سه ر جێی پیاوه که ی به بێ هیچ عوزرێکی شدرعی
۹۰	داوای ئافرهت بۆ ته لاق له میرده که ی به بێ هیچ هۆیه کی شدرعی
۹۲	شوبه اندنی خێزان به دایک و خوشک
۹۴	جووتبوون له گهڵ خێزان له کاتی بێ نوێژی دا
۹۶	جووتبوون له گهڵ دواوه ی خێزان
۹۸	دادپه روه ر نه بوونی میرد له نیتون خێزانه کانیدا
۱۰۰	به ته نها مانه وه له گهڵ نامه حره مدا
۱۰۲	ته وقه کردن له گهڵ ئافره تی نامه حره م

۱۵۷	غەيىبەت كۆردى
۱۶۰	دووزمانى كۆردى
۱۶۲	چۈنە مالى خەلگەۋە بەبى مۆلەت ۋەرگرتى
۱۶۴	چىپە كۆردى دووكەس گەر سىيەم نامادەبى
۱۶۵	جلو بەرگى درېژو شۆر بۆ پىياۋان
۱۶۸	خۇپازاندەۋە پىياۋان بە ئالتون بە ھەرشىۋەيەك بىت
۱۶۹	لەبەر كۆردى جل ۋە بەرگى كورت ۋە تەسك ۋە تەنك بۆ ئافرەتان
۱۷۱	بە كارھىنانى پرچى دەستكرد
۱۷۲	خۇشپەندى پىياۋان بە ئافرەتان
۱۷۵	رەنگ كۆردى موۋى سەرو رېش بەرەنگى پەش
۱۷۷	ۋىنەي رۇخ لەبەر لەسەر پۆشاك ۋە دىۋارو كاغەزو شتى لەر جۆرانە
۱۸۱	درۆ كۆردى لەبىنىنى خەۋدا
۱۸۲	دانىشتن لەسەر گۆرۈ پى نان بەسەرىداۋ مىزو پىسايى كۆردى لەر گۆرستاندا
۱۸۴	خۇپاك نە كۆردەۋە لەر مىز
۱۸۶	گۆي گرتى لەر قەسەي كۆمەلەك كەبلەيانەۋە ناخۇش بى
۱۸۸	دراۋسىيەتى خراب
۱۹۱	ۋەسىيەتى خراب ۋە زىيانبەخش
۱۹۲	يارى كۆردى بەزارو تاۋلەۋ شەترەنج
۱۹۳	لەعنەت كۆردى لەر ئىماندارو ھەركەسى شىۋى لەعنەت نەبى
۱۹۴	شىۋەن ۋە خەدادېرىن
۱۹۶	لەيدان لەر دەم ۋە چاۋو داخكۆردى
۱۹۷	قەسەنە كۆردى لەر مۇسلمان زىياتر لەسى پۆژ بەبى ھىچ بىيانۋىيەكى شەرى
۲۰۳	ناۋەرۇك

بانگه وازمان

۱. شاره زاکرنی موسلمانان و په روه رده کردنیا نه له سهر ریگا راسته که ی ئیسلام :
نه مهش دهسته بهر ده بیبه گه رانه وه بو په یرو وه ره سه نه که ی ئیسلام که بریتی یه له
قورنای پیروزو سونه ته کانی پیغه مبه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) تیگه یشتن و
لیکدانه وه یان ، وه په یرو کردن و گه یان دنیان به و شیوازی که پیشین و پیشه وایانی
نومهت (سلف صالح) له سهری بوون .

۲. پاک کردنه وهی بیرو باوهر و رهوشتی موسلمانان له دیارده کانی شیرک و کوفر و
تاوان ... وه پالاوتن و خاوین کردنه وهی ئاینی ئیسلام له بیدعه و بوچونه
داهینراوه کان ... وه وریا کردنه وهی موسلمانان له شوینه واری ریوا ته لاواز و
هه لیه ستر او هکان ...

۳. زیندوو کردنه وهی بیرو هوشتی ره سه نی ئیسلامی له ژیر روشنایی (قورنای و
سونهت) دا و له سهری وشوینی پیشینانی چاکي نه م نومهت ته ، له گهل پته وکردنی
برایه تیه کی راسته قینه له سهر بناغه فراوانه جیگیره که ی ئیسلام و نه هیشتن و که م
کردنه وهی دهمارگیری مه زه بهی و حیزبی که زال بووه به سهر بیرو هوشتی زوریک له
موسلمانان و بوته مایه ی پارچه پارچه بوونیان و ته سک کردنه وهی برایه تی و
هاوکاریان له چوار چیوه یه کی ته سکی مه زه بهی حیزبیدا .

۴. دانانی چاره سهری ئیسلامیانه بو ته واوی نه و گپرو گرفته هاوچه رخانه ی که له
نارادان ، وه هه ولدان بو دهسته بهر کردنی ژیانیکی ئیسلامیانه له سهر ریازی ره سه نی
پیغه مبه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَسَلَّمَ) و هاو له به ریزه کانی و بنیادنانی
کومه لگه یه کی خواو یست و چه سپاندنی حوکی خوا له زه وی دا ، به بی زیده ره وی کردن و
هه لنانی موسلمانان له سهره لگیرساندن و نانه وهی ناشوب و فیتنه و یه کتر کوژی .

چاپی دووهم 1431 ک / 2010 ز

ژماره ی سپاردن: 2529

نرخ: 2500 دینار